

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகணபதியானந்ததேசிகன் திருவடிவாழ்க.

இஃது,

வேதாகம

சோபானமுறை

கந்தியரூபம்

முதற்பாகம்.

விலை அனா-12.

பதிப்புரிமை

விருதுபட்டி.

சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

Registered Copy Right.

விவரம்.

வேதாகம சோபான முறை.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ஊனைநாடி யுழல்பிறவிக்கொடுங்
காளை நீந்திக் கதியடைந்தானந்தத்
தேனைமாந்தித் திளைத்திடமாமகத்
தபாளைமாழுகத் தானையிறைஞ்சுவாம்.

சிவபெருமான்.

சீர்கொண்டவானந்த மாகியெங்குந்
செறிவாகிப்பரமாகித் திரமதாதி
யேர்கொண்டகருணை திரு வருவமாகி [தோன்
யெழில்கொண்ட மலைமகனே பிடத்திற்கொண்

கார்கொண்டநிற்கொண்ட முருந்தனதிக்
கடவுளர்வந்தடிபரவுங் கடவுள்கொன்றைத்
தார்கொண்டமுடியவைவ னடியைத்தாழ்ந்து
தாழாதபெருங்கதியில் வாழாநிற்பாம்.

உமாதேவியார்.

மாற்கரியசெம்பதத்தோன் தேவியாகி
வல்வினையேனெனதாவிக் காவியாகி
மேற்கருணைத்திருவுருவ முடையாளாகி
வித்தகமாயைந்தொழிற்கும் வித்தாய்நின்ற
சேற்கருங்கட்டவளநகைக் களபக்கொங்கைச்
சிற்பரையிங்கெமையாளு முமையாள்செம்பொற்
காற்கமலந்தலைக்கமலம் பொருந்தத்தாங்கிக்
கைக்கமலங்குவித்தருந்துங் கமலந்தீர்வாம்.

சபாபதி.

வேதவாகமங்கட்கெட்டா
விழுப்பொருளாயெஞ்ஞான்று
மாதியாய்முதலுள்ளா
மந்தமுங்கடந்துநின்ற
சோதியாயருண்மெஞ்ஞானச்
சொருபவம்பலத்துநின்று
போதினை முகன்மால்போற்றப்
புரிந்தருண்டனம்போற்றி.

சுப்பிரமணியகீதவுள்.

தேவர்குலப்பெருங்கடல மிடுக்கணை
 திமிரமகன் றளிபோடு சிறந் துவாழ்
 மாவலிசேர வுணர்குலக் குவினாவாடி
 மண்ணினிடைச் சுருங்கியிடவந்தபாண
 தாவடிவேற்குமேசனடியனேன் புன்
 சொல்லிஹைநாமிரங்நியருள் புரியும்பெம்மாண்
 பூவடியாமிருபோல மூன்றிப்போனும்
 பூசைபுரிந்தன்வினாடு புகழ்த் துவாழ்வாம்.

சரஸ்வதி.

வெள்ளைநிறத்தஞ்சுத்தை வெண்டாளப்
 பூண்டமிழை விரிஞ்சுநாவி
 ஹள்ளிருந்தாத் தினத்தையுட்பெரலாத்
 தொழற்கரிய வெருத்தித்தன்னைக்
 கள்ளமிலா வடியருள்க்கமலமதை
 யதலா தகலையினுளைத்
 நென் னூதமிழுதவெந்தன்
 நிருத்தாயைத் தினந் தினமுஞ் சிந்தைசெய்வாம்.

திருநந்திதேவர்.

மலர்க்கருங்குழன் மலைமகனாயகன்
 மன்றின் முன்னுன்மேலெஞ்
 சொலற்கரும்புக முரியயனிந் திரன்
 சுரர்கண்டாதவரேனே

சு

பாயிரம்.

ரிலக்கமின் நியகணத்தினர்யாரையு
மிருமருங்குனுஞ்சேர
விலக்கும்வேத்திரத் திரும்படைக்கரத்தினன்
விரைமலர்ப் பதம்போற்றி.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிக்

மருளோடப்புத்தரெலா மருண்டோடவருகரி
தருளோடவாரோட வாற்றெதிரேயேபோட
வெருளோடப்பாண்டியனார் வினையோடச்செய்
ரிருளோடவருளோட மேற்றினுன்பதம்போற்றி

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்முதலிய மூவர்கள்

மருங்குடற்கண்மிதப்பில் வந்தார்தம்பதம்போற்றி
பொருங்கரிமேற்கயிலையினிற் போனார்தம்பதம்போற்றி
நெருங்குநரிபரியாக்கி நிறுத்தினர்தம்பதம்போற்றி
யிரும்பொருள்கேட்டான்பக்கத் திருந்தார்தம்பதம்போ

சிவனடியார்கள்.

ஆதியாயுளநாயகன்புகழ்

யாவுமன்பொடகங்ககிந்

தோதுமாதவநாயன்மார்கழ்

லுன்னியேயருளய்த்துநிந்

திதிலாமணியக்கமுந் திரு

நீறுமேணி திகழ்ந்துமெம்

புதிசாதனர்யாவரோனும்

வணங்கியன்பொடு போற்றுவாம்.

பாயிரம்.

௫

ஆசிரியர்.

திருக்குருவாயவென்னைத் திரிமலமனாகுகடிப்
பிரிவினாரினைப்பிரித்துப்பேதையர்க்கடிபையாக்கித்
தெரிவினாதனவேசெய்யுந் தீயிருளகற்றியாண்ட
குருகணபதியான்ந்தா நின்சுகங்குடமாறுளதோ.

அவையடக்கம்.

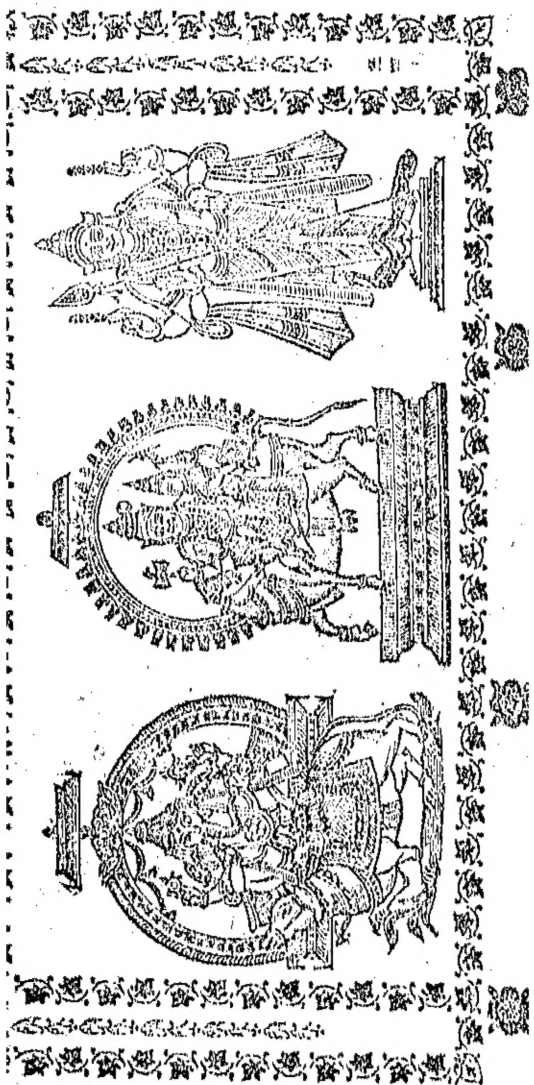
தாதாரிதழிப்பரனளித்தமறை யாகமசாரந்தொகுத்து
வேதா கமசோபானமென் விளம்பத்துணர்ந்ததைந்துதலைக்
கேதாற்சுமந்தவசுந்தரையைக் கேதமறவேயெனதுமுடி
மீதாற்சுமப்பெனநாங்குழ்விளம்புந்தன்மையெனலாமாஃ

¶ 80-வது பக்கம் கடாசிவரியில் காரியொல என்றதை
காரியமும் என்றுகொள்க.

† 110-ம் பக்கம் 8-வது வரியில் மும்மூர்த்திகளிடத்
தில் என்றதை நாரதப்பிரயாதசுதினாமுர்த்தி யெனக்கொள்க.

மேற்கோள் காட்டிய
நூல்களின் பெயர்கள்.

அகஸ்சியர் ஞானச்சுருக்கம்	திருக்களிற் றுட்பாடியார்
ஷே. திருமந்திரம்	திருநாசகம்
அகப்பேய்ச்சித்தர்பாடல்	திருப்புகழ்
இடைக்காட்டு சித்தர்பாடல்	சேவாரம்
நசரகத்தை	தேவிநாலேசுத்தரம்
ஒளியிலெடுக்கம்	நாலடியார்
ஒளையாகுமன்	பகவத்கேசுலி
சூழந்திரட்டு	பட்டினத்தார்பாடல்
கைவல்யநாதீதம்	பாடுதுறை
சசிவன்னபோதம்	பிரமகேத
சிவதருமோத்தரம்	பிரபுவந்தனீசை
சிவஞானசித்தியார்	புட்பவிதி
சிவபிரகாசலெண்பா	புகண்டர் உட்பாடியார்
சிவமக்தியர்	பெரியபுராணம்
சகர்கைவல்யம்	பெருந்திரட்டு
ஞானவாசிட்டம்	மகாநாக்யியம்
தாயுமானசுவாமிகள்	மெருஞ்ஞான விளக்கம்
திருவாய்மொழி	மோகவைதப்பாணி
திருவிளையாடற்புராணம்	வள்ளலார் சாஸ்திரம்
திருவாதவூர்புராணம்	விருத்தாசல உட்பாடியார்
திருமூலர் திருமந்திரம்	வைமரகியசுத்தரம்
திருவள்ளுவர் குறள்	

உ.
சிவமயம்.

வேதாகம சோபான முறை

பொதுவி லுபதேசம்.

ஆசிரியர்:—அநாதிமல முத்தனாகிய பாமசி
வன் அநாதிமலப் பெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்கள்,
தந்திருவடி ஞானத்தை அடைதற்பொருட்டி, திரு
வாய்மலர்ந்தருளியவை, வேதம், ஆகமம், என இரு
வகைப்படும் வேதம், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்
வணம் என்று 4 வகைப்படும் அவற்றுள் இருக்கு
வேதம் 21 சாகைகளும், யசுர்வேதம் 109 சாகைகளும்,
சாமவேதம் 1000 சாகைகளும், அதர்வண
வேதம் 50 சாகைகளுமாக உள்ளனவாம். ஒருமரத்
தையுடையவன் தன் பிள்ளைகளுக்கு அதன் கிளைக
ளைப் பிரித்துக்கொடுப்பதுபோல் வியாசபகவான்
வேதத்தை நான்கு பாகங்களாகக் கொண்டுவகையில் பல
சாகைகளைக் கல்பித்தோடும் ஒவ்வொருசாகைகளுக்கு
உரியவிதிகளையும் ஏற்படுத்தினார். எத்தனை
சாகைகளுண்டோ அத்தனை உபநிஷத்துக்களுண்
டென முத்தியோபுபநிஷத்திலும், மஹாவாக்யிய
ரத்னாவளி யிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சா
கைகள் (1180) ஆகையால் உபநிஷத்துக்களும் ஆயி
ரத்து நூற்றெண்பதுண்டு இவைகளில் எண்ணூற்
று நூற்பது உபநிஷத்துக்களில், நித்தியம் நைமித்
திகம்காமியம் பிராயச்சித்தம் என விசேதகன்மம்

உ வேதாகம சோபான முறை.

ன்னையும் போதிப்பதோடும் அவ்வழித்தாயொழு
கும் ஜீவர்களின்[†] மல்தோஷத்தை நிவர்த்திப்ப
தெதுவோ அதனையே கர்மகாண்டமெனச் சொ
ல்லப்படும் இருதூற்று முப்பத்திரண்டு உபநிஷ
த்துக்களில் பாமேஸ்வரனது திஷ்யகல்யாண குண
ங்களைத்துதித்து நிற்பதோடும் அதன் வழித்தா
யொழுகும் ஜீவர்களின்[‡] விசேஷபதோசத்தை நிவ
ர்த்திப்பதெதுவோ அதனையே உபாசனாகாண்ட
மெனச் சொல்லப்படும் ஊற்றெட்டு உபநிஷத்துக்
களில் அறிவானந்த ஐக்கியத்தைப் போதிப்பதோ
டும் அவ்வழித்தாயொழுகும் ஜீவர்களின்[§] ஆவ
ரண தோஷத்தை நிவர்த்தித்து 'மோகஷ இன்பத்
தையடைவிப்பதெதுவோ அதனையே குரானகாண்
டமெனச் சொல்லப்படும் பக்திகாண்டத்தில் அஷ்ட
டாங்க யோகங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இனி ஆகமம், காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம்,
காரணம், அசிதம், தீப்தம், குக்குமம், சகச்சிரம்[¶]

[†] மலம் என்றால் பாவம் இது சமஸ்காரரூபமாயிட்டுப் ப
தால் அதிருஷ்டமாயிருக்கிறது பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்க்கப்
படுகிறதில்லை அசுபவாசனையால் அநையனுமானிக்க வேண்
டியதாயிருக்கிறது நிஷித்தகர்மத்தாலாவது விஷயத்திலா
வது வெணுக்கு இசையுண்டோர் அநுஸ்டையசித்தத்தில்
அசுபவாசனையிருக்கின்றது ஆகையால் அவன் மல்தோஷ
த்தோடு கூடியவனென்று அனுமானிக்கத்தக்கவன். * விசேஷ
பம் சித்தராஞ்சல்லியம்[‡] ஆவரணம் அறிவானந்த ஐக்கியத்
தையறியவொட்டாமல் மறைத்தல்

வேதாகமசோடான முறை. ௩.

அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோஹிதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வானுளம் என இருபத்தெட்டாம் இவ்வாகமங்கள் மாந்திரமெனவும், தந்திரமெனவும், சித்தாந்தம் எனவும் பெயர்பெறும் இவ்விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குக் கோடி கிரந்தமாக இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்களாம் இவை ஞானபாதம் யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித் தனி நான்கு பாதங்களை உடையனவாயிருக்கும். இவற்றுள் ஞானபாதம் பதி, பசு, பாசம் என்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தையும் யோகபாதம் பிராணாயாமம் முதலிய அங்கங்களோடும் கூடிய சிவயோகத்தையும், கிரியாபாதம், மந்திரங்களின் உத்தாரம், சந்திராவந்தனம், பூசைசெபம், ஓமம் என்பனவற்றையும் சமயவிசேஷ நிருவாண ஆசாநியாமிசேஷங்களையும் சரியாபாதம், சமயாசாரங்களையும், உபதேசங்களும் இவ்வாகமங்கள் பக்குவான மாக்களுக்கு மூலத்தை நாசம்பண்ணி சிவஞானத்தையுதிப்பித்து மோகை இன்பத்தை அளிக்கின்றன ஆனதுபற்றி ஆண்டுமும் நேதம் ஆகமம் மெய்யாய் இறைவனில் என்றனர்.

சு வேதாகம சோபான முறை.

சீடன்:—ஆகமத்தில் கூறிய சரியையான மூன்றுமே வேதத்திற்குரிய கன்மம் பக்தியாகிய இரண்டனுள் அடங்குவனவோ என்ன.

ஆசிரியர்:—வேதத்திற்குரிய கர்மம், விநிதம், நிஷித்தமென, இருவகைத்தாம். புருஷனுடைய பிரவிருத்தியின் பொருட்டெக்கருமங்களை வேதம் விதிக்கின்றதோ அவை விநிதகர்மமாம் எக்கருமங்களை வேதம் நிஷேதிக்கின்றதோ அவை நிஷித்தகர்மமாம். வேதத்தால் விதிக்கப்படாமலும் அல்லது நிஷேதிக்கப்படாமலும்விருப்பு வெறுப்பில்லாது செய்யப்படும் ஸ்வபாவிகமான நடை செய்கும் முதலிய கர்மங்கள் உதாசீனகர்மமாம் அஃதின்றே கொள்ளப்படவில்லை, ஏனெனில் வேதங்கூறியபடி செய்யும் கர்மமே கர்மமென்பது நியமமாயிருந்தலின் கள்குடித்தல், சூதாடல், முதலிய கர்மங்கள் காலஞ்ஞாதி நரகமடைதற் கேதுவாயிருந்தலால் அவையொருபோதும் செய்யத்தக்கவையல்ல, இவை நிஷித்தகன்மமாம் விநிதகருமம் நிஷித்யம், நைமித்திகம், காமியம், பிராயச்சித்தமென நான்கு வகைத்தாம்.

தினந்தோறும் செய்யவேண்டுமென்று விதித்துள்ள சந்தியாவந்தனமுதலிய கர்மங்கள் நித்திய கன்மமெனப்படும்.

ஒரு நிமித்தம்பற்றிச் செய்யுங்கர்மங்கள் நைமித்திக கன்மமெனப்படும்.

வேதாகம சோபான முறை. ௫

அவை கிரஹணகாலத்தில் செய்யும்சிரார்த்தங்கள்; வயோவிருத்தன், சாதிவிருத்தன், ஆசிரமவிருத்தன், வித்தியாவிருத்தன், தர்மவிருத்தன், ஞானவிருத்த னென்னுமிவர்கள் வருங்காலத்தில் செய்யும் உத்தரணவடிவகன்மங்கள் முதலியவைகளாம்.

பயனைவிரும்பிச்செய்யும் கர்மங்கள் காமியகன்மமெனப்படும்.

அவை மழையை விரும்புகிறவன் செய்யும்காரீரியாகமும் சுவர்க்கத்தை விரும்புகிறவன் செய்யும் அக்கினிஹோத்திரம் சோமயாக முதலியவைகளாம்.

பாவநிவிர்த்தியின் பொருட்டுச்செய்யும் சாந்திராயண விரதமுதலிய கன்மங்கள் பிராயச்சித்த கன்மமெனப்படும்.

சாந்திராயணவிரதமாவது பகலில் மூன்று காலத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, பெளர்ணமாவாகியில் உப்பின்றிய பதினைந்து கவள அன்னம்பிசித்து மறுநாளான கிருஷ்ணபக்ஷப் பிரதமைமுதல் அந்த ப்பதினைந்து கவளத்தில் ஒவ்வொரு கவளமாக்குருறைத்துவந்து அமாவாகியில் சுத்தோபவாசமிருந்து மறுநாள் தொடங்கி யொவ்வொரு கவளமாக வளர்த்திக்கொண்டு வந்து மறுபடி பெளர்ணமாவாகியில் பதினைந்து கவளம் புகிப்பதாம் (இவ்வாறு செய்தல் பிரிஸ்தா சாந்திராயண விரதமென்று சொல்லப்படும்) இதுபலவகைப்பட்டிருக்கும்.

வேதாகம சோடானமுறை.

ப த் தி.

கடவுளிடத்துப் பூச்சிய (பூனிக்கத்தக்க) புத்தியோடுண்டாகும் பிரீதி (அன்பு) பத்தியென்பபடும் இது மனத்தினுஞ்செய்யும் பத்தி, வாக்கினுஞ்செய்யும்பத்தி, காயத்தினுஞ்செய்யும்பத்தி, இலெளகிகபத்தி வைதிகபத்தி, ஆத்தியாத்மிகபத்தி, யெனப்பலவாம்.

1. தியானம் தாரணைகளோடுகூடி வேதங்களின் ஸ்மரணங்களினால் கடவுளுக்குப் பிரீதியையுண்டெண்ணும் பத்தி மனத்தினுஞ்செய்யும் பத்தியாம்.

2. இரவும் பகலுமிளைப் பில்லாது வேதமந்திரங்களை யுச்சரிப்பதனாலும் ஆரண்யகமென்னும் வேதபாகத்தினுடைய ஜபத்தினாலு முண்டாகின்ற பத்தி வாக்கினுஞ்செய்யும் பத்தியாம்.

3. விரதம் உபவாசம் நியமமென்னு மிவைகள் காயத்தினுஞ்செய்யும் பத்தியாம்.

4. அர்க்கிய பாத்நிரமுதலிய வுபசாரங்களாலும், நைவேத்திய வஸ்துக்களாலும் கடவுளை வுபசரிப்பதும், இரவிலும் விழித்துப் பூசைசெய்வதும் இலெளகிகபத்தியாம்.

5. இருக்கு யசர் சாமவேதங்களின் மந்திர ஜபங்களாலும் (வேத) ஸம்மிதாத்மியியன முதலியவைகளாலும் ஹவிசை ஹோமஞ்செய்து ஹியைகளினாலும் செய்யும்பத்தி வைதிகபத்தியாம்.

வேதாகமசோபரன முறை. ௭

௭. பிரமதத்துவம் பிரகிருதிதத்துவம் ஜீவதத்துவம் முதலியவைகளின் சொரூபவிசாரமும் யோகத்தினுற் சிவவிஷ்ணுக்களின் சொரூபத்தியானமும் ஆத்தியாத்மீக பத்தியாம் பத்திசெய்யும் போது.

சுதூர்மறையொழிந்த வாதனைபொல்லாத்

தர்க்கவாதனை யுலகத்தின்

மதமுறுசமையவா தனைதார

மக்கள் சுற்றத்தின் வாதனையு

மிதமுறுபொருளில் வாதனைதேசேந்

தியமனம்புத்தி நற்பிராணன்

முதல்வாதனையும் வித்தைவாதனையும்

முடிவில்போகத்தின் வாதனையும்

ஏறுடைச்சிவனைத் திருநெடுமலை

யிகழும்வாதனையும் வேதத்திற்

கூறிடும்ஞான சாதனமாகக்

கொள்ளுமுத்தூன் புண்டரத்தை

மாறுடனிகழும் வாதனைபாவ

வாதனையாவுமா துடர்க்கு

வேறும்பரமாத் துவிதஞானத்தை

விலக்கிடும் விரோதிவிண்ணவரே.

வேறு.

ஆதலால்வீடதனி லாசையுள்ளோன்

அதின்மிகவுந் தாற்பரியனாகமுன்ன

மோதுவாதனைகளெல்லா மிகநெருப்போது

முற்றபரமாத் துவித ஞானியாவன்

அ வேதாகம சோபான முறை.

வேதவேதாந்தங்க ளுரைக்கப்பட்ட

மேலானவத்துவித ஞானமாகு

நாதனும்பிரமத்தை நவிலலாமோ

நாமெனத் திருப்பதல்லா னாகத்திரே.

இவற்றை விட்டுப் பிராதக்காலம், மத்தியபான
காலம், சாயங்காலம், மத்தியராத்நிரிக் காலமென்
னும் நான்கு காலங்களிலும் ஈசுவரநாமத்தை இல
ட்சம் அளவாக வேனும் அதனிலும் அநிகடமாக
வேனும் உச்சரித்து அதனிடத்துச் சித்தவிரூபத்
தைய நிறுத்தல் வேண்டும் இவ்வாறு செய்யுமிடத்
துத்தான் பத்தி உறுதிப்படும் இவ்வாறனுஷ்டிக்கு
மிடத்து மலமும் விட்சேபமும் விரைந்துகெடும்.

இப்பத்தியானது பத்தியென்றும் பிரபத்தி
யென்றும் இருவகைத்தாம் பத்தியென்பது பெரு
ம்பான்மையாகக் காமியமாகவும், நிஷ்காமியமாக
வும் இருக்கும் பிரபத்தியென்பது நிஷ்காமியமாக
வேயிருக்கும் பத்தியாவது சாஸ்திரங்களிற் கூறிய
வாறு ஈசுவரனைப் பஜித்தலாம் பிரபத்தியாவது சக
லதருமங்களையும் விட்டு ஈசுவரனையே புகழிடமாக
வடைத்து, தனக்கெனச் சுதந்தர மென்பதின் றிப்
பஜித்தலாம் இன்னுமிப்பத்தி பலவிதமாகவும் இரு
க்கும்.

1. அருளுடைமை, 2. புலால்மறுத்தல், 3. தவம்
4. கூடா பொழுக்கமின்மை, 5. கள்ளாமை, 6. வாய்
மை, 7. வெகுளாமை, 8. இன்னுசெய்யாமை 9. கொ
ல்லாமை,

வேதாகம சோபான முறை.

1. அருளுடைமை தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லா வுயிர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணை.
2. புலால்மறுத்தல் மாமிசம் புசித்தலைப்பிரயத்தன பூர்வமாகவொழித்தல்.
3. தவம்:—மனம் பொறிவழி போகாது நிறற்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி, சுருக்கல் முதலானவை.
4. கூடா வொழுக்கமின்மை:—விபசாரமுதலிய தீயவொழுக்கங்களில்லாமை.
5. கள்ளாமை:—பிறருடைமைபாடிருப்பதியாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதாமை.
6. வாய்மை:—உயிர்க்குறுதியைத்தரும் வார்த்தை பேசுதல்.
7. வெகுளாமை:—சினஞ் செய்வதற்கேது ஒருவனிடத் துண்டாகிய விடத்தும் அதனைச்செய்யாமை.
8. இன்னுசெய்யாமை:—பயனோக்கியாவது கோபம் பற்றியாவது சேர்ப்புபற்றியாவது ஒருயிர்க்குத் துன்பம் தருவன வற்றைச்செய்யாமை.
9. கொல்லாமை:—பிராணிகளே மற்றதும் கொல்லுதலைச் செய்யாமை.

சு7 வேதாகம சோபான முறை.

இன்னுமித்தியாதி ஒழுக்கங்களேர்டு நின்று
பத்திபுரிந்தால் மேலும் மேலும் அன்புண்டாம்.

நவவிதபத்தி.

1. கிரவணம்:—கடவுளின் அனந்தகல்யாண குணங்களைக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தல்.
2. கிர்த்தனம்:—சுரஸாயித்தியாதிகளோடு கடவுள் குணது பூதிகளைப்பாடுதல்.
3. ஸ்மாணம்:—பகவானுடைய அனந்த நி ரூபங்களைச் சதாஜபித்தல்.
4. பாதசேவனம்:—பகவானுடைய திருவடிக ள்கமலங்களைச் சேவித்தல்.
5. அர்ச்சனம்:—கடவுளுடைய திருவடிக ளிற் பத்திரபூஷபாதிகளாற் பூசித்தல்.
6. வந்தனம்:—பகவானைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தல்.
7. தாசபாவம்:—சதா தாசபூதனயிருத்தல்.
8. சகரபாவம்:—கடவுளிடத்துச் கிரேகம் பாராட்டியிருத்தல்.
9. ஆத்ம நிவேதனம்:—தேகாதி யாவற்றை யும்கடவுளுக்குச் சமர்ப்பித்தல்.

பாடுதுறை.

என்னரசென்னப்பென்மெழுமா நென்றென்று
நின்னரியபொன்னடிக்கே நின்றிதைஞ்சி யுன்னரிய
வீசனெயெந்தையே யாவர்க்குண்பரிய
தேசனெயென்றென்று செப்புவார்-நேசமொன்

பாதம்பணிவார் பரம்பரணே யென்றிசைப்பார்
 வாழங்கட்கெட்டாத வாழ்வென்பார்-போதத்தா
 லாயத்தற்கரிய வறிலென்பாமென்னவலங்
 காய்தற்குத்தோன்றுங் கனலென்பார்-மாய்தற்கே
 வல்லேனை மர்ளா வகைகாக்க மண்ணில்வரு
 நல்லோனேயென்று நலங்கிளப்பார்-பல்லுயிர்க்குங்
 கோன்றானேயென்பார் குருபரனாய் வீட்டுருளுந்
 சான்றோனேயென்று சதுரழிவார்-தோன்றுபெருந்
 சோதியேயென்பார் சுருபானந்தாவென்பார்
 ராதியேயென்பார் ரகமகிழ்வார்-நீதியழிந்
 தார்ப்பாராரற்றுவார் ராலிப்பார்கோலத்தைப்
 பார்ப்பார்மலப்பாதம் பற்றுவார்-கோர்ப்பார்
 விழுவார்நொழுதெழுவார் விம்முவார்விம்மி
 யழுவார் திசையிப்பா ராவார்-வழுவார்
 விப்படிவேப்பிறப்பு மாளிலெழில்வீடாஞ்
 செப்பதமுந் தீதென்று செப்புவார்-வெப்பொழுதும்
 போற்றுவார்நல்லபுகழ்மாலே கொண்டடிமே
 லேற்றுனாரென்செயவே மென்றுரைப்பார் ராத்தே
 முடையானேயென்பாருரை மதப்பார்யார்க்குங்
 கிடையானே யென்றுவிளப்பார்-கடையேனைத்
 தொண்டாகக்கொண்டருளுந் துடையானே-நாயடியேன்
 கண்டானேயென்று களித்திடுவார்-கொண்டுகொண்
 டேற்றுவார் கும்பிடுவார் வெந்தாய்கின் கோலத்தைப்
 பார்த்துவாழ்வாரின் பழவடியார்-நாத்தமும்பப்
 போற்றுவாராட்ட புலையேனையுமவைத்துச்
 சீர்த்திருமேனித் திறங்காட்டிச்-சாற்றுமறை
 நாடுப்பாய்பொருளாய் நான்மெளிக் து பத்தியுடன்
 பாடுமபரிசுபணித்தருளித்-தேடுகின்ற
 கிண்ணோற்கள்புண்ணிய நிர்மெய்விரும்பார் தென்னுடைந்

கண்ணீராமஞ்சனமே காதலித்துப்-பண்ணுநம்
வேதமுதல்வெவ்வேறு பே: நற்சைத்த மெய்யமாலை
பாதமணியாதிப் பாதனி-லாதமிலி
நாயேனேடியாக்கி நானேதும் பரமாலே
யாயாமலாதஜத்தோ டாங்கணிந் து-தேயமெலா
மாக்குந் திருப்போனக மமுது செய்யாதென்
னாக்குமுயிரையமுதாக்கி-நீக்கின்றி
நின்றாயினையே நெஞ்சருகே னுள்ளழியே
னுன்னுள்பணியும் வகையுணரே-மென்னுதல்
பாரே னுனையடியேன் பாவியேனவையமெலா
மாரேனியாண்டவருளுறையே-னானுர்போய்ச்
சாற்றேனகமகிழேன் சம்பிரமத்துனபாதம்
போற்றேனபுகழ்ந்து புகழ்ந்துரையே-னாற்றேனான
செய்யும்வகையறியேன நீவினையேன சேவடிசேர்ந்
துய்யும்வகையருளா புத்தமனே-பொய்யனறி
மெய்யேனானசெய்கின்ற விண்ணப்பங்கேட்டருளி
யையேயருள வதுவேண்டுந்-துய்யறிந்
பாதந்தொழுவெனகை பார்மிசைமேல் வந்தாண்ட
நாதனறனைத்துதிக்க நாமனமுங் கேதமறச்
சிந்திக்கவினனருகைச் செய்யதிருமேனியைக்கண்
பந்திக்கவென புனறலேபரனை வந்திக்க
வெனறுமுரைப்ப ரெழிலடியார் யானதனி
லொன்றுமுரைக்கவுளத் தெண்ணென் பொன்னுங்
கடையெலங்காய்பசியை யஞ்சுதலா னுயேன்
விடயமேமெய்-விரும்பலுற்றேன் கொடுவினையேன்
மாயவியத்தே மயங்காலகையருள
நீயதெனிற்பயிர்க்கச் செய்தருளல் காயந்தான்
வீயவருளல்விரும்படியார் சிந்தையகத்
காயபெருமபத்தி யாங்கருள னியருளிச்

வேதாகம சோபானமுறை. கந.

செய்யர்கொழிதியேற் றீவீனையேன போய்நாகுக்
கையாகொருவனென் னைமலேன் வையகத்தா
ருன்னடியேனேதேனு மானுலுணையிகழ்வா
ரென்னுடையதிருஞ்சை யாரறிவார் பொன்னடியின்
கூடும்பரிசு குறித்தருளி மஹவைகொண்
டாடும்பரிசெனக்கு மன் பருளிக் கோடுமென
போகுந்திரமருளிப் புண்ணியனே நின்னுருவே
யாகுந்திரனே யருள்.

பத்தியுடைமை.

பத்தியாலுள்ளே பரிந்தாணத்தானேக்கில்
முத்திக்குமூலமது
வாடியுமாடியும் பஸ்கா லும்தேசத்ததுத்
தேடுஞ்சிவசிந்தையால்
ஆன்பாலமுது மலறியுமாள்வாணை
யென்புருகியுள்ளேரினை
பூசனைசெய்து புகழ்ந்து மனங்கூர்ந்து
நேசத்தாலீசனைத்தேடு
கண்ணுலுறப்பார்த்ததுக் காதலாற்றுகேக்கில்
உண்ணுமே யீசனெளி
நல்லாணப்புகித்து நாகனெனவுருநில்
நில்லாதோ வீசனிலை
அடியார்க்கடியரா யன்புருதித்தம்முள்
படிபெரன் றிப் பார்த்ததுக்கொளல்
சசனெனக்கருதி யெல்லாவுயிர்களையும்
நேசத்தால் நீடுகிணந்துகொள்

கசு வேதாகம சோபான முறை.

மெய்ம்மபிரகூர விதிர்ப்புற்றுலேர்த்தெழுந்து
பொய்ம்மையி லீசனைப் போற்று
செறிந்தறிந்துநாடியே செவ்விதாயுள்ளே
அறிந்தரனை யாய்ந்துகொளல்.

அஷ்டவிதப்புஷ்பங்கள்.

1. அகிம்சை, 2. இந்திரிய நிக்கிரகம், 3. சிவசு
ருண்யம், 4. பொறை, 5. தபசு, 6. திவானம், 7. சா
ந்தி, 8. பொய்யாமை என்னும் அஷ்டவித புஷ்பங்
களைக்கொண்டு பூசிக்கிறதே மேலான பூசையாம்
இதனையே கடவுள் பிரீதியாகக்கொள்வர்.

நசுரகீதை.

விரிந்திங்கெவனால் விண்முதற்பொருள்
பெருந்தகையாமவன் பெருமைபேசிடப்
பரந்தெழுசுந்தையை யொருக்கிப்பத்தியால்
அருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்துவான்.

வேறு.

சகத்துளோர்யாவர்க்குஞ் சான்ருகியானென்று
மகத்திளேநின்றாலும் பழகியபத்தியன்றி
மகத்தினுற்றானத்தான் மாதவத்தான்மற்றுமொரு
முகத்தினுலொருவற்கு முன்னிற்குமவனல்லேன்

வேறு.

சுலையாளர்யாவரினுங் காயாதல்மலராதல்
இலையாதல்நீராதல் என்றனுகொண்டென்பாரேல்
நிலையாயபத்தியினால் நித்தமெனைவழிபடுவான்
தலையாயவன்பெனனக் கயாவரினுந்தானினியான்.

வேதாசுமசோபாந முறை. கரு

வேறு.

பொய்யில்பத்தியால் துவால் பேர்தம்பொருந் தும்புந் தியின
செய்யும்பூசையேபூசை செய்யுந்தொழில்களெல்லாம்விட்டில்
டைபம்பண்ணியுண்டொன்றுமாயைப்படா தாரெனையடையு
முய்யும்பரிசுமறைந்த பொருளுங்கட்கு ரங்கியுரைத்தனனால்

வேறு.

கந்தநன்மலர்கொடு காயபூசனை
வந்தனைசெயல்புகழ் வாக்கின பூசனை
பந்தனையறமனம் பத்தியாற்செய்யும்
சிற்தனைநியமமுஞ் சிவன் றன்பூசையே.

வேறு.

என்னையேநினைந் தெனைப்பணிந்தெனையருச்சித்தென்
றன்னையேயறிந்தவ னெனையன் றியேசாரான்
பின்னியா துமப்பெருந்தகை யிருந்திடந்தனிலென்
சென்னியாற்சுமந்தவற்கு வேண்டிவதுசெய்குவனால்

இயமா திகள்:—இயமம், நியமம், ஆசனம் பி
ராணுயாமம், பிராத் தியாகாரம், தாரணை, தியானம்,
சமாதி என்பன இவற்றுள் இயமம், கொல்லாமை,
மெய்மைசுதல், திருடாமை, பிறர்பொருட் கண்
ஆசையில்லாமை இத்திரியங்களை யடக்கலாம்.

நியமம், தவம், சவுசம், (உடலைநீரினாலும்) மண்
நீரைச்சுத்தியத்தினாலும், தூய்மையாக்கல் (ஆம்)
ஆசனம், சுகமும், திடமும். எவ்வாறிருக்குமோ
அவ்வாறிருத்தல் இது சுகாசனமென்னப்படும்
இவ்வாசனம் இன்னும் பலவகைப்பட்டிருக்கும்.

க்சு வேதாகம சோபான முறை.

பிராணயாமம், (ரேசகம்) வாயுவை மூக்கின் வலது துவாரத்தால் விடுதல், (பூரகம்) வாயுவை மூக்கின் இடது துவாரவாயிலாக உள்நுழைத்துத் தல் (சும்பகம்) வாயுவை உள்ளே அடக்குதல் ஆம்.

பிரந்தியாகாரம் விஷயங்களிற் செல்லாவண்ணம் சுகல இந்திரியங்களை யுந்தித்து உண்ணேணாக் கியிருத்தலாம்.

தாரணை, தயிலதாரைபோன்று இடைவிடாது அந்தக்கரணத்தினை யாதாறும் ஒருலட்சியத்தில் வைத்தலாம்.

தியானம், கடவுளிடத்து விட்டுவிட்டுச்செல்லும் அந்தக்கரணத்தின் பிரபாகமாம்.

சமாதி, உண்டாயிருக்கும் வாசனைகளின் ஒளிவும் அடங்கியிருக்கும் சமஸ்காரங்களின் வெளிப்பாடும் உண்டாகி அந்தக்கரணம் ஒருமுகமாய்ப் பரிணமித்திருத்தலாம்.

இயமம் பத்துவகைப்படு மென்பதும் ஸியமம் பத்துவகைப்படு மென்பதும் ஆசனம் எண்பத்து நான்கு வகைப்படுமென்பதும், பிராணயாமம் இரு வகைப்படுமென்பதும் பிறவுமாகிய இவற்றின் விரிவெல்லாம் விரிந்ததூலிற் கண்டுகொள்க.

இதுகளும் கூறியகன்மம் பக்தியில் சரியையாதிமூன்றும் அந்தர்ப்பூதமா மென்பதைச் சமனேக்கோடு உற்று நோக்குவார்க்கு இரண்டும் ஒன்றேயாம் என்றருள.

வேதாகம சோடான முறைகள்

சீடன்:—வேதசாரமாயுள்ள ஞானத்தினைத் திருவாய் மலர்ந்தருள்க வென்ன.

ஆசிரியர்:—அனாதொட்டு அஞ்ஞான பூமிகளிற் றெடக்குண்டு சென்னமரணப்படும் ஜீவர்களில், ஒருவன் நிஷ்காமகன்ம உபாசனைகளால் மலவிசேஷப நிவர்த்தியும் சித்தசுத்தியும் எகாக்ரத்தன்மையும் நித்தியா நித்திய வஸ்த்து விவேகம் இகமுத்திரார்த்த பரபோக விராகம் சமாதி சட்சம்பத்தி மும்முகஷந்நவம் என்னு நான்கு சாதனமும் உடைந்தாகி பரமான்மாவை அறியவேண்டுமென்றுண்டாகும் தீவிர இச்சை உபேகை என்னும் ஞானத்தின் முதற்பூமியையும் சீவகாருணியம் ஈகரபக்தி பாசவைராக்கியம் பிரமக்கியானம் என்னும் இந்நான்குமே ஓர் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிய சற்குருநாதனை விதிபூர்வமாகச் சரணடைந்து அவர்முகமாக அறிவானந்த ஐக்கியத்தை அறிவிக்கும் வேதாந்த மகாவாக்கியத்தை கிரவணம்செய்து அந்த அர்த்தம் தன் மனதில் பதியும் பொருட்டு அனேகபுத்திகளால் மனன் (விசாரம்) செய்தல் விசாரணையென்னும் ஞானத்தின் இரண்டாம் பூமியையும் அபரோகஷாநுபவத்தின் பொருட்டு கிரவணமனனவாயிலாக நிச்சயிக்கப்பட்ட அறிவானந்த ஐக்கியமாகிய அர்த்தத்தை இடைவிடாமல் சிந்தித்தலாகிய நிதித்தியா சனந்தால் ஸ்தூல (பெர்முகமாகிய) மனத்திற்கு மூச்சுமந்த

ன்மை (அந்தர்முகத்துவம்) உண்டாதல் நனுமா
நகியென்னும் ஞானத்தின் மூன்றாம் பூமியையும்
சீரவண மனன் நிதித்தியாசனங்களால் சமூசய
விபரீதங்களில்லாத சொரூப சாக்ஷாத்காரமாகிய
நிர்விசுர்ப ஸ்திதி உண்டாவதினால் சித்தித்தல்
யாதொரு சுத்தசத்துவ குணத்தின் அல்லதுசொ
ரூபசத்தையின் அடைவு உண்டாகாவின்ற சத்வா
பத்தியென்னும் ஞானத்தின் நான்காம் பூமியை
எய்தினவனாகி பிரமஸித்தரவான் என்பனவாம்.

ஞானத்திற்கு முன் உபாசனை பூரணமா
கச்செய்தவன் செய்யாதவன் என்னும் பேதத்தா
ல் நான்காம் பூமியாகிய ஞானத்திற் கதிகாரிகள்
இரண்டும்கையாவர் அவர்களுள் முன் உபாசனை
செய்யாத அகிருதோபாசனனிடத்தில் எல்லாசா
தனங்களும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுகிறதில்
லை ஆனால் ஒன்றிரண்டு வெளிப்படையாகவும்மற்ற
வை மறைவாகவுமிருக்கும் ஆகையால் அவன் அநி
வுடையவனாயிருந்தால் நான்காம் பூமியாகிய தத்து
வஞானத்தை அடைகின்றான் ஆனால் வெகுதூர
அபிபிராசத்தால் எப்போதாவது ஐந்தாவது முத
லியவேதேனும் ஓர் பூமியில் ஆருடனாகின்றான் சிக்
கரத்திலாகிறதில்லை முன்உபாசனைசெய்த கிருதோ
பாசனன் நல்லவைராக்கியாதி சாதனங்களோடு கூ
டி நிருவிசுர்ப சமாதியினது அபிபிராசத்தின் பரி
பக்குவத்தால் நேகத்தில் எல்லாவிதத்தானும் அந
ந்நிதி மமதைகள் சரையுந் நேகமுதலியவற்றில்

வேதாகம சோடான முறை. ௧௯

எவ்விதத்தாலும் பிரியமுண்டாகாதிருத்தல் அசம்
 சத்தி என்னும் ஞானத்தின் ஐந்தாம்பூமியை பெ
 ய்து பிரமவானென்னும் பெயர்பெற்று நின் நிருவி
 தம்ப சமாதியின் மிருந்த ஆப்பியாசத்தால் தேக
 முதலிய சகலபதார்த்தங்களுக்கும் அறிஸ்டான
 அறிவானந்த ரூபமாகத்தோன்றுதலால் யாகோரு
 அபாவம் (அப்பிரீதீதி) உண்டாகியதோ அதுபதா
 ர்த்தபாவினி பென்னும் ஞானத்தின் ஆளுவது பூ
 மியை பெய்து பிரமவரியானென்னும் பெயர்பெற்
 றமேல் ஞானஞ்ஞான ஞேயமாகிய நிருபடி நான்
 காம் ஐந்தாம் பூமிகளைப்போல பாஸுபமாகவும்
 ஆறாம் பூமியைப்போல் அபாவரூபமாகவும் என்கே
 தோற்றவிலையோ அப்படிப்பட்டதன்னாலும் பிற
 ராலும் எழுதவில்லாத தூரியமே தூரியாதீதம் என்
 னும் தூரியபதத்திலுள்ள மனத்தினிலே தூரியமெ
 ன்னு ஞானத்தின் ஏழாம் பூமியினை பெய்து பிரம
 வரிட்டன் அடைந்த வேதமுடிவாகிய மேனிலைபி
 னையே சகலவேதாகமபுராண இதிகாசம் அனைத்
 தும் சுங்குல்பகலற்றவிடமே, மெய்ப்பொருளுண்
 றாம், இராப்பகலற்றவிடமே கமக்கிடமென்றும் ச
 கலகேவல மற்றவிடமே சுத்தஞான வெளிபெண்
 றும், நினைப்பு மறப்புஅற்ற இடத்தில் நித்திரா
 செய்வேண்டுமென்றும், அறிவறியாமை அற்றத
 னிடப்பொறுவில் தூங்கவேண்டுமென்றும், எத்தெ
 தெற்றைஞ்சி நின்மலதூரியாதீத மெனவும், மத்திய
 கருமெனவும், பேச்சற்றவிடம் எனவும், பேசாவுண்

பூதியெனவும், சுற்பனையற்ற வீடமெனவும், மண்ணெ
லாக்குக்காயங்களால், நாடரிதாம் எனவும், தேடு
தல் அற்றவிடமெனவும், மவுனநிலையெனவும், இர
கசியமெனவும், சிதாநாயமெனவும், சுட்டுதலற்றி
டமெனவும், குருதுரியமெனவும் திருச்சிறம்பல
மெனவும் இன்னும் இவைபோன்றநாமங்களினாலே
அதித்துப் புகழ்கின்றன வென்றருள.

சீடன்:--இங்ஙனம் இத்தூரிய நிலையினை, வே
தாகமபுராண விகாசங்கள் இவ்வாறு பலநாமங்
ளாகப் புகழ்வின்றன வென்பதற்குப் பிரமாணமுள
வோவென்ன.

ஆசிரியர்:--கீழ்வருவனவே.

தாபுமானசுவாமிகள்.

அங்கிங்கெனதபடி யெங்கும்பரகாசமா

யானந்தபூர்த்தியாகி

யருளொடுநிறந்ததென தன்னருள்வெளிக்ஞானே

யகிலாண்டகோடியெல்லாந்

தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்த்துயிராய்த்

தழைத்ததெனமனவாக்கினிற்

றட்டாமனின்றதென சமயகோடிகளெல்லாந்

தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்

றெங்குந்தொடர்ந்தென வழுக்கிடவுன்றதென

வெங்கணம்பெருவழக்கா

யாதினும்வல்லவொரு சித்தாபிப்பாரா

வென்றைக்குமுள்ளதெனமேற்

வேதாகம சோபானமுறை. ௨௧

கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற்ப்பைசந்ததுவே
கண்டனவெலாமோன வருவெனியதாகவுங்
கருதியஞ்செய்குவாம்.

பெருவெனியாயைப்புகும் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
பெரியமோனம்
வருமிடமாய்மனமாறுக்கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய்நானக்

குருவருளாற்காட்டிட்டு மன்பரைக்கோத்தறவிழு
கொண்டப்பாறுந் [ஈகிங்
தெரிவீர்தாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொ
கிந்தைசெய்வாம். [ருளிணையாஞ்

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்றவருறவை
யெந்தநாளுஞ்
சுதபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
யகமழவருந்தேனை முக்கலியைக்கற்கண்டை
யமிர்நைநாடி. [சுண்ண
மொருமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்காமல
முகிழ்த் துடிற்பாம்.

சாதிகுலம்பிறப்பிதப்புப் பந்தமுத்தியருவருவாக்
தன்மைநாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மென்னிடத்தும்
பிரிவறவின் றியக்கஞ்செய்யுஞ்

உஉ வேதா கம சோபான முறை.

சோதிபமா த்தூ வெளியை மனத விழநிறைவான
தூரியவாழ்வைத்
திதில் பரமம்பொருளைத் திருவருளேநிலைவாகச்
சுந்தை செய்வாம்.

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா
முனிவர்கித்த ராசியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகக்

கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுடலுயிர்
கலந்தெந்நாளுந் [போற்
தூரியநடுபூருந்த பெரியபொருளியாதசனைத்
தொழுதல்செய்வாம்.

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரங் கடந்
தேழாம் யோக பூமி, நின்றுதெளிந் தவர்பேசா
மௌனநியா யத்தெநிறைநிறைவைத் தன்னை, பன்
றியொரு பொருளில்தா வெப்பொருட்டுந் தான்
முதலா யசல மாகி, யென்றுமுள்ள வின்பத்தைத்
தண்ணென்ற சாந்தபத வியற்கை தன்னை.

வள்ளலார்.

பிளிறுமாதங்கப் பிரானடிவணங்குதுங்
கருவியங்கயிற்றைக் கதுமெனத் தூயியர்
மருவினைப்பாகன் வாயின்மண்ணட்டாக்
கண்மனமறிவில் காமுகர்துழையா
வல்பகலிரண்டினு மணுகாமுத்து
நெடுவனம்புக்கு நிலாவுதற்பொருட்டே.

வேதாகமசோபாந முறை. ௨௩

சுத்தியனாநத் தமிழ்மாலியாணை
பன்னிருசமயப் பணைகளைமுறியாச்
ஸ்சலத்தாமமைத் தடத்திடையாழா
நவைதபுமலினார் நாமறுகுலகா
வசத்தியபோதக் கவளமருந்தா
ருவினியிவகன்ற கடத்திருந்தவே.
அறிவறியாமையகலாதகன்ற
வறிகிவசவெனு மாகமமுடிவே.

சாக்ஸொப்பனங்கனிபண்டையுந் தாண்டிப்போனாற்
ருக்கமாஞ்சுமுத்திவந்து தொல்விருளாகிமுடு
மாக்கமுழிவுமில்லா வறிகினாலுவும்போனாற்
போக்கொடுவாவுமில்லாப் பூணப்பொருள்வந்தெய்தும்

தத்துவமுப்பத்தாறுத் தனித்தனிகளைந் துண்க்கிற்
மெய்த்திருண்முகத்தை முன்னவனருளால்விட்டிண்
மெய்த்ததன் னுருவானாய் விளங்குறும்மத்கப்பாலே
சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிக் சோதிதானாயிருப்பன்.

போக்கிலைவரவிலை புணரக்கைவரிலை
நாக்நிலையெக்கிலை சரிக்கக்காலிலை
மோக்குறழ்க்கிலை முந்நுக்ககண்ணிலை
வாக்நிலைமனடிலை உதிதவாழ்விலை

நீரிடைமுற்றுகிறு வினையுபுண்டவன்
வாரடிகுறந்தன் போன்றமாமய
நிர்விவரோகத்திற் நினைத்திருப்பார்வ
வாரவாப்பெருமைமைய உள்க்கற்பாலேரா.

உசு வேதாசும சோபான முறை.

இத்துரியாதீதத்தி லிமைக்கொட்டுமளவானுது [ங்
முற்றகண்ணாடிதன்னிலுமுந் துருள்பொழுதானுது
கைத்தலத்தாலாவின்பால் கறக்குறுங்காலமேனுந்
சித்துருவாகிநிற்போர் சின்மயவிடுகாண்பார்.

வைராக்கியசதகம்.

நாலுவேதமுமொரு சமநிலைசொல
நவைசெயீரவந்நைப்பாற்
கோலுமுவிரு சமயமாகியபடு
குழியி னுடிழிகின்றாய்
வேலையாவுனக்குடற ருவிதியுற
வையுமதைவிடுவிக்குந்
காலனாடொடர் பையுமினந்தொடருதி
போலுநீ கடைநெஞ்சே

கண்டவைம்புலக்காட்சிபோய் காட்சியாற்
கலந்தவாதனையாவும்
விண்டுமூட்டமற் றலையிலாக்கடலென
விளங்கினையெனினெஞ்சே
புண்டுகொன்னமக் கொருதுயராங்குவி
னெங்கையிற் கனியேயாம்
பண்டைமேவிய பயமெலாமறுங்குரு
பதத்திலும்புகலாமே
மறைத்தலுநினைத்தலுந் செயுமாணவ
மாயையின் றவைதம்மைத்
ஹத்தலேயிராப்பக லகல்விடுனச்
சொல்வர்த்துந்நெய்தக்

வேதாகம சோபான முறை. ௨௫

சூறித்திடிற்பரபக்தி ஞானத்திறை
கூடுமற்றவைநெஞ்சே
நிறத்தபத்திநஞ்செய லறினுமறி
னின்மற்றென்றோமே.

கைவல்லியம்.

பொண்ணிலமாதரகை பொருந்தினர் பொருந்தாரூளாடி
தனானிலந்தரத்திற்சீவ சாக்ஷிமாத்திரமாய்நிற்கும்
எந்நிலங்களினுயிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலா
நண்ணிலமருகுமேக காயகன்பதங்கள்போற்றி

முப்புவிமூன்றினு முலகந்தோன்றுதலாற் சாக்கிரமாம்
மூன்றற்கப்பாற், சொற்பனமாமலுவுமெல்ல நழுவுமஞ்சாம்
பூமியே சுழுத்தியாகு, மற்புகமாஞ் சுவாஸுபவ யிசுமாரும்பு
விநூரியமதற்கப்பாலோர், கற்பணியில்லாதவிட மதி, உமென்
று மவுனமாக்காட்டுமேவேதம்.

மகாவாக்கியம்.

கோராகத்தோற்றுகின்ற துவிதமற்றதொழியாதகிட்டை
கூட்ட, லாராலுமறியவொணு வந்துவித முங்கடந்தங்கப்பா
லேதுஞ், சாராதசொச்சொருப மாத்திரமாயிருந்தலது சாபீ
சாந்காரம், லாராததுரமெனகான்மறையின் முடிவுரைக்குங்
தொன்மையாமே.

ஞானவாழிடம்.

நிருவிதப்பசமாநியிலே நிகழ்சித்திரம்போனிலபெற்று
வருடமையாயிரஞ்செல்ல மாறவொருபார்வையிளிற்ப்
வருணமணிஞ்சூழாதலத்தி லரசிலாமலசுரோலாந்
கருடனமுதற்புள்ளினங்கவாக் கலங்குஞானீனினமொத்தாந்

சுக் வேதாகம சோபான முறை.

ஆனவாதனைகளின் நி யசைவற்றுப்பேரானுகி
மோனமாய்சிருவிதற்பமாய்ப் பற்றுமற்றுமற்று [ண்
தானமேயமுந் திக்கற்போற்றருகைப்போற்சுவர்போனின் ரு
போனகுடரலைபண்டைப் பெற்கொடிவடிவமெய்தி

கண்டனவுகோரமதாய் கனவுசார் தமெனப்பெயராய்
கொண்டசுழத்தி மூட்டமதாய் கூறுயிம்புழன் தவத்தெருகளும்
விண்டமனத்தின்வடிவாகும்விளம்புயிம்பு. ன்றையும்விட்டா
றண்மெனம்போமனமிதந்தாற் சத்தாய்ஒன்றாஞ்சுமலிலையாய்

அந்தநிலையேயோகிகடா மரிதிற்சாதித்தடைகின்றார்
வெந்ததுயர்செய்சங்கற்ப விநற்பயில்லாத் துரியுத்தே
மைந்தநிலையாயிடர் தீர்வாய் மகத்தாயுயர்ந்தமுனிவராய் [ர்
பந்தமிலராய்ப்பேதமறும்பழையோர்விடா திப்பதத்துறைவா

சுகர்கைவல்லியம்.

ஆன்னவுரைகேட்ட சுகமுனிவனுள்ளத்
தக்கணத்தில்மெஞ்ஞான வருக்கண்ணோன்ற
முன்னமலதிமிரமற்ப பாசபந்த
மும்மாயைபிரட்டகன்று மோகநீங்கி
மன்னுசரற்காலவிண்போல் மாசிலாமல்
மனந்தெளியவினையமுது வனசுமீட்டப்பத்
ஆன்னுபரஞ்சோதியெங்குந் தானுத்தேதோன்றத்
தூய்மலர்க்கண்முகிழத்திமையாத் தோற்றமாணன்
ஆன்னநிலையாயிரமார் தெய்வவாண்டன
ககலாமல்சனகனரி யணையின்மீதே
தன்னிலையோடிருந்து மனமசைவுறாமற்
சுகலகைவலங்காற்றுத் தறிபொலாடி

இந்நிலையாநிர்விகற்ப சமாதிதன்னி
லிருந்நுதானெடுங்கால மேகாந்தத்தின்
நன்னிலையாஞ்சுகாதனத்திற் றற்சொருப
நண்ணியிருந்திமையாத நாட்டமாளுன்.

ஊரிதனபரமார்த்தப் பொருள்வேதாந்த
வகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தத்தின்
பெரிதானவாந்நாம தத்துவமாய்நின்ற
பிரியாதனூரியபதப் பேதலீங்கிப்
புரிதானமாய்விளங்குஞ் சிற்சொருப
பூரணானந்தமுதப் போதந்தன்னைப்
பரிதானமாகவுண்டு சுகாந்தத்திற்
பரஞ்சோதிவடிவமுந்தன் சபாவமாளுன்.

அத்தகையாயிரமருவுந் தெய்வவாண்டங்
குகன்றதற்பின் மெஞ்ஞானவருக்கனீங்கி
வித்தகமாஞ்சமாதிவிட்டு யோகலீங்கி
விழித்திறந்தான் சுகமுனிவன் வேந்தன்கண்டு
சித்தமகிழ்ந்தடி யிணையி லிறைஞ்சியேத்தத்
திகழ்முனிவன் முகநோக்கிச் சிந்தைகூரப்
புத்தமுதவாரியென வினியநன்சொல்
பொழிந்திடுவான் சுகமுனிவன் புகல்கின்றானே.

திருவாய்மொழி.

நன்றாய்ஞானம் கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாபீந்
தது, ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழவப்பிலதனைபுணர்ந்
துணர்ந்து, சென்றாங்கின்பதன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துப
சையற்றால், அன்றேறியுப்போகே கீடதுவே வீடுவீடாமே.

உஅ வேதாகம சோடான முறை.

திருவிளையாடற் புராணம்.

கரவிவள்ளமாம் விசம்பிடைக்காசுறவினங்கும்
பரசிலாச்சுடர்க் குதயமீரின்மையாற்பகலு
மிரவுநேர்படக் கண்டிலரியன்றுசெய்ந்த
விரதமாதினோன் பிழந்துறைவிஞ்சையர்பலரால்
உடையுங்கோவண முண்டியுங்கைப்பலி புறவென்
றடையுந்தேளிரு மரனடியார்தண்டிகலன்கண்
படையும்பாரிடமாயினும் பசுலிராழ்தலீ
றிடையின்றியிடத்துறங்கு வதிஃகவர்வாழ்க்கை.

இன்னும் இப்படி அனேக சுருதிப்பிரம
ம் உண்டென்று திருவாய்மலர்ந்தருள.

சீடன்:—துரியசிவம் மனோவாக்ருக் கார
ளாலும் நாடற்கரிய பரமான்ந்தப்பரங்கடலாய்
ளங்காநிற்க அன்பர்கள் பொருட்டு பலதிறத்
வாகி அருளுருக்கொண்டு வந்தனவாக வேதர்
புராண விதிகாசமனைத்தும் உரைக்கின்றன
அதன் விர்த்தாந்த மென்றே திருவாய் மலர்ந்
ருக வென்றிரங்க.

ஆசிரியர்:—அருட்பெருஞ்சோதித் தனிப்
ருங்கடலாகிய துரியசிவத்தின் திருவருட்
னே வேண்டுவார் வேண்டும்வண்ணம் அருளு
கொண்டு திருவிளையாடல்செய்யும் பெருங்கரு
யை யாம் எடுத்துப் புகழ்ந்தாதத்தனவோ
றருள.

சீடன்:—இதற்குப் பிரமாணம் உளவோ.

ஆசிரியர்:—கீழ்வருவனவே.

வேதாகம சோடானமுறை. உக

மோகவதைப்பரணி.

முடிவுமாதியு மற்றமுமுமுதல்
வடிவமாகவரும்படி பெய்கவனே.
சொல்லுகோலஞ் சுருதிவிருத்தமோ
வல்லவோவென வன்னையருளுமே.
அருவனாயினு மன்பர்க்குருவனாய்
வருவனென்பது மஃமறைசொல்லுமே.
பத்தியாம்வலையிற் படும்பார்மிசை
புத்தியாலறியொண்ணுப் புராணனே.
தேவியிப்படிச் சுற்றத்திருவருள்
பாவியேற்கில தென்றுபதைக்கவே.

பெரியபுராணம்.

காதிலணிகண்டிகை வடிந்தருழைதாழச்
சோதிமணிமார்பினசை ஹாலினெடுதோளின்
மீதுபுனையுத்தரிய வெண்டுகுனுடங்க
வாதபமறைக்குடை யணிக் கரம்விளங்க.
பண்டிசரிகோவண வுடைப்பழைமைகூர்
கொண்டதொர்சுழங்குனுடையார்ந் தழகுக்கொள்ள
வெண்டுகுனுடன்குசை முடிந்துவிடுவேனுத்
தண்டொருக்கொண்டு சுழறள்ளுநடைகொள்ள.

மொய்த்துவளர்பேரழகு மூத்தவடிவேயோ
வத்தகையமுப்பெனு மதன்படிவமேயோ
மொய்த்தருறிவைதிகம் விளைந்தமுதலேயோ
வித்தகையவேடமென வையமுறவெய்தி.

௩௦ வேதாகம சோடான முறை.

வந்துதிருமாமறை மணத்தொழிறொடங்கும்
பந்தரிடைநம்பியெதிர் பன்னுசபைமுன்னின்
நிந்தமொழிகேண்மினெதிர் யாவர்களுமென்
முந்நைதமறையிர மொழிந்ததிருவாயான்.

திருவாதவூரடிகள் புராணம்.

உருத்திரநற்றிருமணியை யிலங்குகாதி
லொண்கிரத்திற் கந்தரத்தி லொளிகொண்ட
கரத்திலணிந் திலகுதிரு முண்டமங்கிக்
கண்கரந்தநன்னுதன்மேற் கவினச்சாத்தித்
திருத்திகழும்வேதியை ரம்பொன்மேனி
திசுழ்வதுகண்டகமழ்வார் செங்கைமீது
பொருத்தமுறும்புத்தகமே தையாவென்னப்
பொய்மையிலாச்சிவஞான போதமென்றார்.
என்றலுமேசிலமேது ஞானமேதங்
கிலங்கியிடம்போதமே தியம்புவினே
லன்றுவடநீழலிலவந் தினுந்தார்நீரே
யடியேனுமுமக்கடிமை யாவேனென்ன
நின்றசிவமொன்றதனைத் தேர்தன்ஞான
நிகழ்போதந்தேர்த்தனைத் தெளிதலாமென்
றென்றியநற்பொருள்வினவி நிற்பார்சிறதை
யுருகும்வகையுரைசெய்தா ருவமையிலலார்.

வேறு.

உத்தமரின்னவாநிங்குரைத்தலு முவந்துநால
சத்திரிபாதமெய்துந் தன்மையராதலாலே
யத்திருமன்றுளாடு மையரிங்கென்னையாள
வித்திருமெனிகொண்டா ரென்பதுமனத்திடு

வேதாசுமசோபாந முறை. ௩௩

பிட்டுக்கு மண்கமந்த படலம்

இன் மெனக்குறுதியாக யானிமும்பிட்டுவாங்கி
வன்றிற்சூலியாளாய் வன்கரையடைப்பாரில்லை
புன்றனக்கபயம்யானென்றுரைப்பவடன்மேலன்பு
சென்றவட்காளாமாறு துணிந்தனர்தேவதேவர்.

ஆடையுந் துணிந்தசீரை யாகியேகடலியாளாய்க்
கூடையுந்தலைமேல்கொண்டு கொட்டுடைத்தோளராஃபி
பீடைநொண்டயர்வாள்காணப்பெரும்பசியுடையார்போலர்
லேடைகொண்டொல்லைவந்தார்வேண்டியவடிவங்கொள்ள

திருவிளையாடற்புராணம்.

சுடியகாணகம்புருதவோ கட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோ முண்டகத்தாள்கொணந்திடவந்
தடியனேன்பொருட்டாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியனேன்குறை யிரந்தவாவினேந்ததேருற்றம்.

நெடியனேமுதல்வானவர் நெஞ்சமுஞ்சுருதி
முடியனேகமுங்கடந்த நின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோயந்த
வடியனேற்கெளிதாயதோ வையநின்பெருமை.

நாதவந்தமுங்கடந்த மெஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பாரி தின்றொருபுடவிமாறுடமா
யாதபந்தெறத்தறிந்த வந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பளவாயதோ பெருமநின்னுருமை.

நடவோதகம சோபான முண்ட

மறிந்ததெனடினா கிடந்தவனென்கிடில்வந்தோ
 னறிந்ததன்மருபொருண் வரம்பகன்மெழுவினார்
 செறிந்தவன்மருங்கடந்தது கிறியனென்பொருள்
 தறிந்தவர்க்குஞ்சுமந்ததோ தம்பிரான் முடியே.

ஞானவாசிட்டம்.

வெண்ணிறத்தமுதில் கோடிவெண்டிற்சூன்
 கோடிவெண்ணின்வழிந் தேனைசுக்
 கண்ணசத்தினைக்கூறுமே நந்திமுதல்
 வரவுமையாள் லைமேற்குகவைத்
 தெண்ணறச்சங்கரன் வரனுமாணக்கரு
 வினைவிவெழுந்துபுகை
 பண்ணுதற்கானவை கொடுபோய்ப்பன்
 தூயதூரத்திற பணிந்துபோற்றி.

திருகனிலுமிகக்குகிரிந்து செவ்வியநாயர்
 கோயெல்லாந் திர்க்கப்பட்ட
 வங்குணுறவருகேண்குஞ் செய்தானை
 வணக்கத்தாஸுக்கெய்தநாற்
 னுங்குபசாரத்தான் பந்தாரன்மலரின
 கோணைதன்னுற்
 சங்கரனெய்ததினை துணைமையடிமப்படி
 தாளிலவியுந்தேன்.

சீடன்:—வேதாந்த சித்தாந்த ஸாஸ்திர
 போதம் ஒழிந்தோர்க்கு ஒன்றே இரண்டே
 ன் வித்தாந்தம் ஒன்றே எனின்.

வேதாசகம சோபான முறை. ௩௩.

ஆசிரியர்:—அனாதமுத்த சித்தருவாகிய சிவ
பெருமான் அனாகமல் பெத்தர்களாகிய ஆன்மாத்
மன் தன் திருவடி ஞானத்தை அடைதற்பொருட்டு
திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதாசகம் வழிச்சென்று த
ற்போதமற்று அருட்போதமுற்று ஆனந்த அனு
போகம்பெற்று நின்றமகத்துக்களுக்கு இரண்டும்
ஒன்றே பென்றருள்.

சீடன்:—இதற்குப்பிரமாணம் உளவோ.

ஆசிரியர்:—சிழ்வுருவனவே.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

கயிற்றாவுந் கட்டையினிற் கள்ளனும்போன்மாயா
மபக்தமற்றவேதாந்தவாழ்வு முயற்சிகெட்ட
ஆனந்தாதித்தே யாணவராமாகமும்
தானந்தி ஞாஞ்ச்சமன்.

தாயுமானவர்.

சந்தமுமெனதுசெய் னினதுசெயலியா னெனது
தன்மைநியன் றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலென் வேதாந்தசித்தரந்த
சுமரசுகபாவமதுவே
பிந்திலெதெளியநர் னெக்குருகிவாடிய
வியற்கைகூரு வளமறியுமே
பிந்திலெதெளியநர் னிருக்குவென்றுன் மடமுதல்
சித்தருவாகவந்து

௩௨ உலகநாகம் சோபாண முறை.

சின்னதருகொள்நுநே மலமாயைகன்மந்
திருப்புமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வருமோவெனவும் யோசிக்ருதேம
சிரத்தையெனும் வாளுமுதவிப்
பந்தமறமெய்ஞ்ஞான திரமுந்தந்தனைப்
பாதுகாத்ருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்
பரிபூரணனந்தமே

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்த
மனதுசாக்ஷியநர்கவே
மருவநிலைதந்ததும் வேதாந்தசித்தாந்த
மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணர ஓசமதுதந்ததும்
பொய்யுடலை நிலையனறெனப்
பேர்தருநிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
பேரகமேவீடென்னவே
நீராளமாயுருக வுள்ளன் புத்தது
நின்னதருளின்னமின்னு
நின்னையேதுணையென்ற வென்னையேகாக்கெ
நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியற்பாத மோனமேயிடைவிடாப்
பற்றுகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்
பரிபூரணனந்தமே

வேதாகமசோடான முறை. ௩௫

வள்ளலார்சாஸ்திரம்.

அதுவேநீயானாயென் நருமறைகன்சொல்லு
மெதிர்சிவனே நீயானாயென்னு முதுநூலும்
வேறேவேறன்றோசொல் வேதியனே விண்விசம்பும்
வேறேவேறன்றோவிண்மீழ்.

சைவசித்தார்தமெல்லாந் தானவனாகிற்றல்
மையறுவேதசித்த மற்றதானையென்ன [ந்
லுய்வகைக்கிரண்டு மொன்மென்றோதியென் னுயிர்க்ருலாப
செய்தசற்குரவையே திருப்புவின் துனானே.

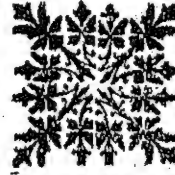
வேறு.

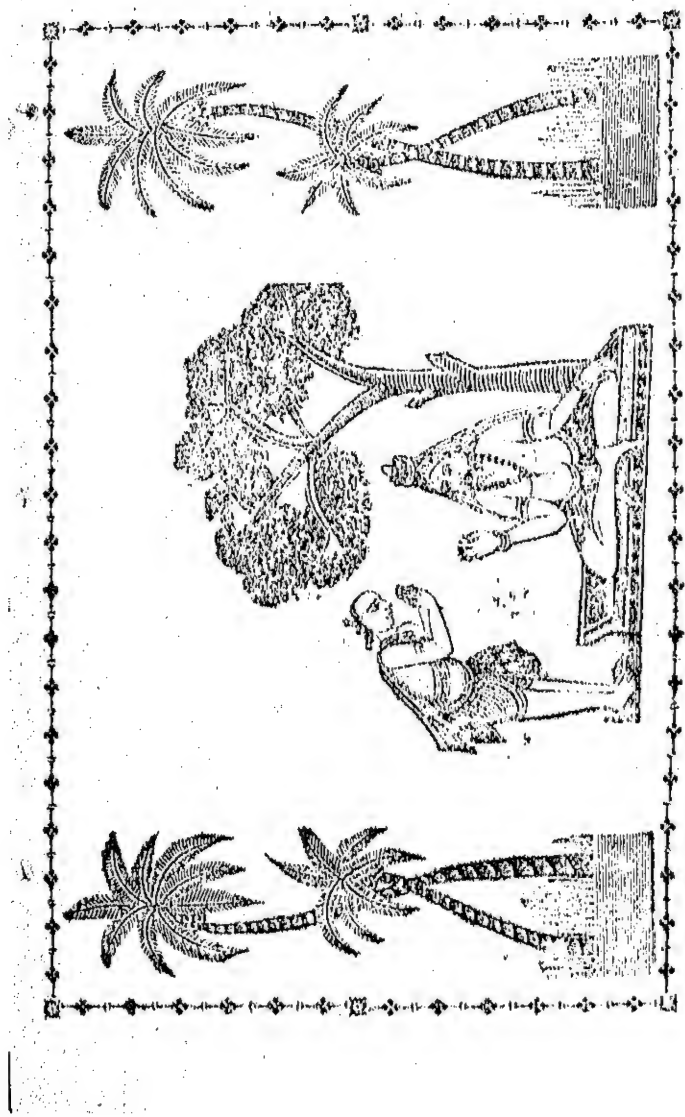
அறிவேசிவமெனுமாகமம் வேதங்களுவறிவாய்ச் [லாம்
செறியுமுனைப்பொருளென்று கொள்ளா நுகற்றெய்வமென்
வறிதேதிரிந்தலைந்தெய்த் தொழிந்தேன் நம்மனையகத்தி
லெறிசுடர்விட்டனற்றேடுவர்போற் கச்சியேகம்பனே.

எல்லாம்சிவமெனு. நான்மனையாகமமெக்கலைபு
மெல்லாம்சிவமென்றெழிற்குருவாய்வந் தெடுத்திசைத்து
மெல்லாம்சிவமெனலெவ்வெவர் கோட்குயிசைந்திருந்
மெல்லாம்சிவமென னுணரகில்லேன் கச்சியேகம்பனே.

பொதுவியற்படலம்.

முற்றிற்று.

விவரம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாசம சோபான முறை.

பாவநாகம் படலம்.

புண்ணிய வாரியனின் தாம் இழியாபிற்ற தண்
ணிய வரையிடாததும் உன்வத பன்ச்சொலையுடன்
ணியவேதாசமச் சொலுஞ் செங்கழுநீரோடையுஞ்
சுசந்தநறுமணவாடையுந் ஆழியவா விடும் இனமை
த்தென்றது மாமயிலாடனு மாக்ருநிற்படனும்
ஆன்வமுதலிய பாலவன்னப் பறவைகளினர்ப்பும்
பொருந்திய வளங்கள் பிறைந்த சளங்கயில்காத
மூலீ அமல வரையத்துள்ள வேதாசச்செய்தின்
சண், மூலீ ஆகாதி மலமுத்த கித்தாருவாகிய சிந்த
பையிற் திருந்தனம் புந்ருநரும் சமநிறைவொ
கிய கிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வேதா
சமங்கலாலையும் பபனாகக்கொன்னப் பதிவன
வாகிய மூலீரணவ பஞ்சாட்சரச் செய்தகியவிக
னொருபாலும், பத்திர புட்பங்களுந் திருநாஞ்சன
முஞ் சுந்தவமுந் திருமலமுந்ள புனையுமாயிய
முதலியவற்றைக்கொண்டு திருநியங்களைந்து மட

ங்கியமனதோடும் அந்திவண்ணையர்ச்சிப்பவர்களு
மாகிய அன்பர்களொருபாலும், அர்ச்சிக்கு முறை
மையுள்ள பூசையைப்பார்க்கிலும் பெரியோர்களு
நூல்களாற் சொல்லப்படும் ஐம்புலன்களையுந் தத்
தமிழ்ஷடப்படி செல்லாமற்காக்கும் எண்ணமுடைய
சத்தூக்களுக்குத் தொண்டுபுரிதலே உத்தமமெ
ன்று அத்தொண்டினைச் செய்பவர்க ளொருபாலும்,
பூசிக்குந் தொழிலைக் கொள்வதிலும் எட்டுப்பங்கு
ஈசனைத் துதித்துப் புகழ்தல் நல்லதென்று ஐம்புல
ன்களென்னும் புழுதியடங்க நிற்கத் துதிப்பவர்க
ளொருபாலும், புலன்களில் ஓடுகின்ற பெரிதான
மனம் நிற்கும்படி ஓடித்திரியும் பிராணை வாயுக்
களை உள்ளே பந்தனம்பண்ணுகின்ற சிவராச யோ
கியர்கள் ஒருபாலும், ஸேதங்களின் முடிவாயுள்ள
தத்துவமகி மஹா வாக்கியார்த்தத்தைக் கேட்டுச்
சிந்தித்துத் தெளிந்து நிஷ்டைபுரிபவர்க ளொரு
பாலும், மூலமல முதலியனவற்று முப்பொருளுண்
ர்ந்து தற்பர நிலையிற்றானே தனித்துநிற்குந் தபோ
தனர்க ளொருபாலும் புடைசூழா நிற்க,

மகத்துக்கு மகத்தாகிய சிவத்திலே இரண்ட
றக்கலந்து பரமாதந்த நித்திரைசெய்பவரும், தம்
மவரென்றும் பிறரென்றும் எழுஞ்சித்த விருத்தி
யாகிய விருப்பு வெறுப்பு முற்று மற்றவராயுங், கள்
ள விந்தியங்ளுக்கு முதன்மையாயிருக்கிற சீவா
ன்மாக்கள் படுகிற துன்பத்தைத் தமது திருவுள்
ளத்தினினைத்து இரக்கமெய்தி கருணைவாரியி லெழு

வேதாகம சோபான முறை. 12

நீதி நிற்பவருமாகிய வொப்பற்ற சிவானந்த முனிசி
ரேட்டர் தந்தலையிற் சடாமுடியும், தாதலிற் நிரிபு
ண்டாமுங், காதிற் குண்டலங்களுங், கையிற் றண்
டக மண்டல செபமாலையுந், மார்பில் யக்ஞோப
வீதமு, மேலும் போகப்பட்டையுங், காயாகமுந்
தரித்தவராயோர் புலையாசனத்திற் பத்மாசனமிட்
டுச் சிவபோகத் திருக்கோலமா பெழுந்தருளி யிரு
ப்பதைக்கண்டு, ஓர் குடும்பியானவன் சன்மந்தரப்
புண்ணியப்பயனுல் நல்லறிவு தலைப்பட்டவனுய்க்
கொஞ்சிற்றறியாமை நீங்கிப் பாவநீற்றிருப் பவந்தவ
னுய் தனக்கு நேர்ந்துள்ள குட்டநோயைச் சிந்தி
த்துக் கவலைதோன்றியவனுய் அம்முனிவரது சந்நி
தியில் வந்து அவரது அழகிய நல்ல டாற்கமலங்க
ளில் அடியற்றமரம்போல வீழ்ந்தெழுந்து கைக
ட்டி வாய்பொத்திக் கீழ்வருமாறு விண்ணப்பித்துக்
கொள்ளுகின்றான்.

சீடன்:—சுவாமி! அடியேன்பிறந்த நாள்முத
லேர்நைய வரைக்குஞ் சரீரத்திற் குட்டநோயினுற்
பீடிக்கப்பட்டு வருந்துதலன்றி வறுமைதகையால்
வருந்துதலும் வருத்தற்பாலதன்று. செல்வர்களி
டத்திற்சென்று ஒன்று யாகித்தாலும் அடித்து
அகலவோட்டுகின்றார்கள். சிலபுண்ணிய சீஸர்கள்
கொடுக்கக் காருதினுஞ் சிலர்கொடுக்கக் கூடாதெ
ன்று தடுத்தும் விடுகின்றார்கள். இவ்வாறு அடியே
னுக்குச் சம்பவித்ததற்குக்காரணம் என்ன?

மேலும் சிலர் செல்வமுள்ளவர்களா யிருந்த
தற்குஞ், சிலர் சரீரத்தில் ரோகாதியில்லா திருத்தற்
குஞ், சிலர் இவ்வுலகபோகங்களை இஷ்டப்படி அனு
பவித்தற்குஞ், சிலர் இவ்வுலகபோகமான துறியை
லாததென்றார், தேவபோகமே நிலையுள்ளதென்றங்
கருதி அதற்குரிய தவங்களை யியற்றுவதுஞ், சிலர்
தேவபோகமு நிலையல்லவென்று வெறுத்து இகத்
தற்கும் பரத்தற்கும் ஆதாரபூதமாகிய பரமேஸ்
வரனுடைய திருவடியை யடைதலே மேலாகிய
செல்வமென்று நினைத்து அதற்குரிய தவங்களை
யியற்றுவதும் இப்படி நானுவிதமாக விருப்பதற்
குக் காரணம் என்னை? அதன்விபரத்தை அடியே
னுக்குத் தேவரீர் திருவுளம் பற்றி யருள்செய்ய
வேண்டுமென்ன.

ஆசிரியர்:—இந்தப்பாடிஷ்டனுக்கு இத்தகை
யாகிய வுணர்வுதோன்றிய தற்குக் காரண மென்ன
வென்று மெளனமுற்றுத் தெளிந்து முன்சன்மாந்
திரத்தில் அபுத்திகாரணமாகப் பசுமை அடித்தவ
னை விலக்கியதின புண்ணியமாகுமென்று நிச்சயி
த்து தனக்குள்ளானே ஆனந்த பாவசராய் அந்தக்
குடும்பியை நோக்கி அன்புள்ள புத்திரனே! உன்னை
ப்போன்றவர்கள் உலகத்திலெத்தனையோ கோடி
பேர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் உன
க்குத்தோன்றிய வுணர்வு தோன்றாததற்குக்காரண
மென்னை யென்று உன்னுளாலோசித்துப் பாரொன்

வேதாகம சோபான முறை. ௫

றருவிச்செய்ய, சீடன் ஒன்றுத் தோன்றாதவனாய் வருத்தமுற்றுத் தேவரீரே திருவாய் மலர்ந்தருள்க வென்று விண்ணப்பிக்கப், பரமசிவியர் அதற்கு நேர்ந்து திருவுளம்பற்றிச் சீடன்வினாவிய வினாக்களைச் சங்கரனோடு இதயத்தமைத்துத் தந்தம்வினையென்றனர்.

சீடன்:—வினையென்பது யாது?

ஆசிரியர்:—வினையென்பது பொதுச்சொல்.

அதாவது, மனலாக்குக்காயங்களாற் செய்யப் படுமநல்வினை தீவினையென்னும் இருவகையினவாய் நற்றொழிலென்றுத், தீத்தொழிலென்னும் பொருள் பட்டுநிற்கும். அவற்றில் மனதாற் செய்யப்படுந் தீத்தொழில்களாவன, பிறர்மனைவியைப்புணர் நினைத்தலும், பிறர்பொருளை வஞ்சிக்க நினைத்தலும், பிறர்செல்வத்தைக்கண்டு பொருமையாக நினைத்தலும், பிறரோடுமுகநட்பாய்ப்பேசி அவர்களைக்கொடுப்பதற்கு என்னவுபாயமென்று சந்தாநினைத்தலும், பரமேஸ்வரனுடைய காளகண்ட துரிநேற்றிர சொரூபத்தைத் தியானியாது சதா ஸ்திரீயின்ரூபம் உள்ளத்திற்றடித்து நினைத்தலும், ஆலயவழிபாடும் அடியார் திருந்தொண்டுமாதிய காரியங்களை நினைப்பாது இதற்குமாறுபாடாய் காரியங்களை நினைத்தலுமே ஆம்.

இரண்டாவது வாக்ஷன் தீத்தொழில்களாவன.

வேதாகம நின்றதையும், மாதாபிதாக்கள் நின்றதையும், பாவபுண்ணியமில்லை யென்று வசனித்தலும், பிறர்மனதிற்குத் துன்பம் வரும்படி வசனித்தலும், நாஸ்திகம்பேசி நாத்தமும் பேறலும், மதுபான முதலிய லாசிரிவஸ்துக்கள் சாப்பிடுவதால் பாவமில்லையென்று வசனித்தலும், ஸ்திரீகளை வர்ணித்தலும், பொய்சொல்லுதலும், பெரியோரை நிந்தித்தலும், களவுசெய்யும்படி யதற்கேற்ற நானுவிதவுளவுகளைச்சொல்லுதலும், ஒருவரிடத்தின் முகநட்பாய்ப்பேசி அவர்போனபின் இகழ்ந்துரைத்தலும், சாஸ்திரங்களை இனிமை யுடையவன்போல் வாசித்துக்கொண்டு அச்சாத்திரங்களிற் சொல்லிய வாக் கியங்களிடத்தில் நம்பிக்கைவையாது பொய்யென்று சொல்லுதலும் இன்னும் இவைபோன்ற வாக் கின்பாவங்கள் அநேகமுள ளன்றருள.

சீடன்:—அடியேனையாள் வருண்மேனி சாத் திப் படிமீதுவந்தபரணே! காயத்தின் பாவத்தொழி ல்களையுந் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்ன?

ஆசிரியர்:—அன்பனே! பிறர்பொருளைக்களவு செய்தலும், பிறஸ்திரீயைக்கூடி அறுபவித்தலும், பிறவுயிரை ஆபுதந்தால் வதைத்தலும், அடிந் தலும், களவுபொருள் வாங்கிவிற்ப்பதும், ஆலயவழிபாடுஞ், சிவனடியார்வழிபாடுஞ்செய்யாது இதற்கு மாறுபட்ட காரியங்களிற் பிரவிர்த்தித்தலும் ஆகிய

வேதாகம சோபான முறை. ௪

இன்னும் அனேகம் உள விரிக்கற் பெருகுமென்று
சுருக்கி யுரைத்தாம் என்ன ?

சீடன்:—மனம் நடுநடுங்கி இத் தகமையினவா
கிய பாவகருத்தியங்களை இதுபாவமென் றெண்
னது சபாவமென்றெண்ணி இற்றைநாள் வரையு
மயங்கிய அடியேற்கு யாதொரு பிரயோசனத்தை
யுங் கருதாது திருவருள் புரிந்த பெருங்கருணை
வடிவே ! இன்னும் இஃதன்றி பாவாதிகளுண்டோ
என்ன ?

ஆசிரியர்:—இன்னமும் திரிகரணத்தாலியற்
றும் அழுக்கையுடைய அதுபாதக முதலியவற்
றை வற்புறுத்திச் சொன்னாற்றான் பயன்படுமெ
ன்று திருக்கருணை யுடையவராய் அன்பனேகை
பிறவியாகியபெரியகடலில் அமிழ்ந்தவருந் துவின்ற
வர்களை அக்கடலினின்று கட்டப்பிப்பவனும், உலக
த்தைத்தாங்குகின்ற மாயனையும், யோனிபேதங்களை
யுமன்றி பிந்திவு முதலிய பஞ்சபூத காரியங்களை
யும் சிருஷ்டிக்கின்ற நான்முதனையும், முறைவழுவா
மல் உண்டாக்குங் காரண சொரூபனும் அவர்களி
ருவரையு மீண்டுந்தன்னிடத்தி லொடுக்குஞ் சங்கா
ரகர்த்தாவாகிய சிவனை நிந்தனைசெய்து இகழ்ந்த
மனத்தினையுடைய அதுபாதகர்கள் நரகத்தில் நெ
டுங்காலங் கிடப்பார்கள். தனக்கு நிகரில்லாதவனாய்
அநாதிடமல முற்கனுமான சிவனருளிச்செய்த வே
தாகமங்கட்கு ஒப்பாகவும், அதற்கு அநிகமாகவும்

அ வேதாகம சோபான முறை.

பிரிதோர் தூலைச்சொல்கின்றவர்களும், வேதாகமங்களை நின்றை சொல்லுகின்றவர்களும் நின்றையை மனதில் நினைக்கின்றவர்களும், வெம்மையை யுடைய எரிவாய் நரசுந் தில்வீழ்ந்து உடம்பெலாம் வெந்து நெலாமுருகி துயருற்று யாதன சரீரத்தினின்று நீங்காதவர்களாய் இந்நரசுத்தினின்றும் எக்காலத்திலே கரையேறுவோமென்று வாடிவாடி ஒக்கம் அடைவார்கள். தனக்கு நிகரில்லாத அநாதமலமுத்தனாகிய சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யாராய்ந்து ஐயந்திரிபு அற உபதேசுக்கும் ஆசிரியனாயும் அவமதித்து நின்றை சொல்லுவார்களானால் அவர்களும் வெம்மையை யுடைய எரிவாய் நிரயத்தில் வீழ்ந்து முன்னேகூறிய துயரையும் அடைவார்கள். சிவதிரவியத்தினையும், குருதிரவியத்தினையும் யாவர்க்குமேலாகிய சிவனருளிச்செய்த திருவாக்கியத்திருமுறையையும், விரும்பிக்களவுசெய்தவர்கள் முன்னே சொல்லிய சிவநிந்தகர், வேதநிந்தகர், குருநிந்தகர்களாகிய மூலர்களுக்கும் வருகிற தீவினைப்பயன்களை யுடையவர்களாவார்கள். அல்லதனறியும் எல்லாப் பாவங்களுையுந் செய்தவர்களுமாவார்கள். இங்ஙனம் கூறிப்போந்த சிவநிந்தகர்கள் முதலாகிய இவர்களுடைய எல்லாரும் அநிபாதகரென்று அறிவாயாக. இனிமையாகிய பாவங்களுள் அதிகாரபாவமென்று அறியக்கடவை. இதன் கூறுகிய அநிபாதக பேதந்தையும் மேற்சொல்லுகின்றோம்.

வேதாகம சோபான முறை

அஃதாவது சிவநிராக்ஷியத்தை ஆபசரித்தவர்களும், நம்பரமேஸ்வரனையும் ஆவரது அருச்சுணமுதலியவற்றையும் உள்மகிழ்ந்து ஆனந்திக்காதவர்களும், அப்பூசகரையன்போடு வணங்காதவர்களும், நம்பரமேஸ்வரனை முத்திருநிரிசுருக்கும் ஆலயங்களில் ஆசார நியமங்களின்பிச்செல்பவர்களும், ஆசிரியரிடத்திலுஞ் சாதுக்கள் சங்கத்திலும் இன்னும் இதுபோன்ற மேல்மை பொருந்திய இடங்களிலும் ஆசார நியமங்களின்பிச்செல்பவர்களும், தம்முடைய அறிவு விளங்கும் வண்ணம் ஒப்பில்லாத சிவவாக்ஷியமாகிய அறநூல்களை மலர்முதலியவற்றால் பூசைசெய்யாது படிப்பவர்களும், எழுதுபவர்களும், அதைப்பாடஞ்சொல்பவர்களும், மனதினாற் கிந்தனைபண்ணுபவர்களும், சிவஞானநூல்களை நீராடன் முதலிய சீர சந்திசெய்யாமற் படிப்பவர்களும், படிப்பிப்பவர்களும், அதனைத் திருமெழுக்கு முதலிய வற்றால்செய்யாத ஸ்தலத்திலிருந்து கிட்டுத்து ஆராய்ச்சிசெய்கின்றவர்களும், அங்குணம் ஆராய்கின்றவர்களைச்சேர்ந்து தனக்கு ஐயத்திரிபு அறும்படிருநிலுண்மையாகிய சிவாகமப்பொருள்வளைக்கேட்பவர்களும், படிப்பவர்களும், பொருண்மேல்வைத்து வொஞ்சையினால் சிவாகமத்திருமுறைகளை விற்பவர்களும், பரிசுத்தமில்லாத அசுத்தபூமியிலே அதனை வைப்பவர்களும், ஆன்மாக்கள் பாசத்துக்குச் சந்தூறவான நம்பரமேஸ்வரன் அருளிச்செய்த வெ

தாகமங்களைக் கல்லாமல் அந்நியமான பசுநூல்களைக்கற்பவர்களும், சுருதியின் இலட்சணப்படி ஆசிரியரிடத்தில் பாடங்கேட்கும் பரிபக்குவ மாணவர்களை அவமதித்து நிர்தை சொல்பவர்களும், இவைபோன்ற தூர்க்கிருத்தியங்கள் செய்பவர்களாகிய அபரசாதுக்க ளனைவர்களுஞ் சிவநிந்தகர்களுஞ் ஒப்பாவார்களென்று கூறிப், பின்னர் மாணவர்களை நோக்கி இங்ஙனம் இதுகாறும் அநிபாதக லுட்பங்களை யுரைத்தனம். இனிமகாபாதகத்தினைச் சொல்லுகின்றோங் கேட்பாயாக, பிராமணனை வதைத்தவனும், மதுபானம்பண்ணின பிராமணனும், பிறருடைய திரவியத்தைக் களவினாலெடுத்தாக் கவர்ந்துகொண்டவனும், ஆசிரியன் மனைவியைப் புணர்ந்தவனும், இங்ஙனம் கூறிய நால்வகையோர்களோடுங் கூடித்திரிபவனுமாகிய இவர்களே பஞ்ச மகாபாதகர்களாவார்கள்.

மேற்படி பாவிசுள் வருத்தமுறுட்படி விரைவிலே நிரையத்தில் வீழ்வார்கள். அநினின்றுந் கரையேறுங்காலமோ சிலவல்ல, நெடுங்காலஞ்செல்லுமென்று பரிந்து மேல் இனிவரும்மகாபாதகதுட்பங்களையும் அநிவாயாக அஃதாவது ஒருகாரணத்தினால் பொறுத்தற்கரிய கொடுஞ்சொற்களை பிராமணர்கள் முன்னிலையிற் சொல்பவர்களும், பேரறிவுடையோன் யானென்று உயர்வாகத் தன்னைமதிப்பவர்களும், மேலாகிய ஆசிரியரோடு விரோதம்

வேதாகம சோபான முறை. ௧௩

பண்ணிக்கொள்பவர்களும், தண்ணீருள்ள விடத்தில் குடிக்கச்செல்லும் பசுக்களோத் தண்ணீர்குடியாத வண்ணமறித்து வாதை பண்ணுகின்றவர்களும், தன்னிடத்தில்வந்த பாசகர்களுக்குத் தருகிறோம் தருகிறோம் என்று சொல்லிப் பின்பு இல்லை யென்பவர்களும், இவைபோன்ற பாஷிகளெல்லாம் பிரமஹத்தி பண்ணினவர்களுக்கு ஒப்பாவார்கள் என்றுசொல்லி ஆசிரியர் தனக்கு அந்நியமில்லாது அந்நியமாயிருக்கும்சிவாந்தவாரியில்மூழ்கிறோற்றான் பாஷிகளினிலட்சணஞ் சொல்லியபாதகம் நிவர்த்தியாகுமென்று நிஷ்டை கூடி மௌன முற்றிருப்ப, அதுகண்டு சிடனைவன் திகைத்து இத்தகையாகிய பாவகிருத்தியத்தினின்றும் என்று ஈடேறிவோமென்ற கவலையுற்று மனதை ஒருவழிப்படுத்தி நின்று சிந்திக்கத்தனக்கோ ருணர்வுண்டாகி இந்தப்பரமசிரியனைவிட்டு நீங்காது அவரது குறிப்பறிந்து பணிவிடைபுரிந்து வழிபட்டு அன்போடும் ஒழுருவமானால் அடையக்கூடிய பிரயோசனம் யாதோ அதனை அடையலாமென்று எண்ண முடையவனாய் ஆசிரியர் எப்பொழுது நிஷ்டைகூலிந்து எழுந்தருள்வரென்று எதிர்பார்த்திருந்தானன். அப்பொழுது அங்ஙனம்சற்றுகோத்திருந்துப் பின்பு சோர்புருடனை ஒருவருமறியாத இடத்திற்கு கூடி அந்தச்சிற்றின்பத்தை அதுபணிந்து அவனைவிட்டுப் பிரிவதற்கு மனமில்லாத ஓர்நாயியைப்போல ஹற்பரனை ஓர் தனிமையான மீதான இடத்திற்கு கூடி.

பேரானந்தப் பேரின்பத்தை யதுபவித்து அவ்வது
பவத்தினின்றும் பிரிவதற்கு மனமில்லாதவராய்
ஆசிரியர் நிஷ்டைகலைந்து எழுந்தருளினார். அஃ
தாவது பேரானந்தமாகிய சிவானந்தத்தினின்றும்
நழுவின அவசரம் அவ்வியத்தம், அவ்வியத்தத்தில்
வியத்தந்தோன்ற, வியத்தத்தில் மகத்தனாவந்தோ
ன்ற, மகத்தனாவத்தில் ஆங்காரத்துவந்தோன்ற, ஆங்
காரத்துவத்தில் ரூணத்திரையந்தோன்ற அதிலிரு
ந்து தன்சரீர முதலியவைதோன்ற, விழித்தனர்.
விழித்தாலும்,

க லி.

நின்றநிலையே நிலையாவதானந்த
நிலைதானே நிருஷ்டைநிலையுமாகி
பெண்ணுமழியாத விற்பவெள்ளந்தேக்கியிருக்க
வெண்தெரடர்ந்து தெரடர்ந்திழுக்குமந்தோ.

என்பதற் றுணங்கவும், இதயத்துள்ளே
யொருக்கலை உணர்ந்தவர்கட் கெக்காலுந்தா
னொழியாத விற்பவெள்ள முலவாநிற்கும்.

என்னும் நிலையினராய்க்,

காகமுறவு கலந்துண்ணக்கண்டார் அகண்டாகாரகிவ [மாய்
பேரகமெனும் பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப் பூரண
சுகவுருவாய்க் கிடக்குறையோ வின்புற்றிடநாயினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாகும்செய்திரே.

பெருங்கருணை யுடையவராய்
பாவஞ் சூழ்ந்தபின் கையாய்

வேதாகம சோபான முறை ௧௩

செய்கையையும் அதற்குப் பிரயோசனம் முறை யாலன்றி இம்மையிலேயே ஒவ்வொருவரும் நாம் என்செய்தோம் என்செய்தோம் என்றும, இந்தத் துன்பம் எனக்கு வரலாமோ வரலாமோ என்றும் புலம்புவதைப் பார்த்தும் தனக்கு எதிரிவிருக்கின்ற சீடனுடைய நிலைமையை நின்று ஒன்றுந்தோன்றாதவராய் சிவகாருண்ய முர்த்தியாந்தன்மைக்கு ஏற்பக்கண்ணீர்துறம்பி இரக்கமுற்றிருந்தனர்.

சீடன்:—கருணாகரனே! என்போன்ற பாவி கடான் துக்கப்படவேண்டும் தேவரீர் துக்கப்படும் காரணம் என்ன வென்று அறியேன் அதன்பிறகு நை அடியேனுக்குத் திருவுளம்பற்றி யருள்க என்று பிரார்த்தித்து நிற்க,

ஆசிரியர்:—அன்பனேகேள்! பூர்வத்தில் கமலன், கழலாட்சன், விட்சவமாலி பென்னும் திரிபுரா திகளாகிய அகரரால் விஷ்ணுமூர்த்தி, பிரமதேவர்முதலான தேவர்களும் மனவலிமை யுடைய துன்பத்தை யடைந்து வரிபடந்த புலித்தோலை ஆடையாகத் தரித்தருளிய பரமசிவனைக் குறித்து ஆயிரந்தேவ வருஷபரியந்தம் சிவதரிசனம் உண்டாதற்குரிமையான பெருமை பொருந்திய தவநதைச் செய்தார்கள். அங்ஙனம் அவர்களெல்லாரும் தவஞ்செய்த காலத்தில் பரமசிவன் கொடியதிபிராதிபர் செய்கின்ற வருத்தநதைக்கண்டு உமையவரோடும் இடபராகனத்தின்மேல் எழுந்தருளி

நகர வேதாகம சோபான முறை:

வந்து மிக்கபலந்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமதேவர் முதலான சகலதேவர்களையும் பார்க்கும் பொழுது அவர்கள்படுந் துன்பத்திற்குச் சகியாமை காரணமாக மிருதுவாகிய நீர்த்துளிகள் என் போல்வாரெல்லாம் உய்யும்படி பரமசிவனுடைய மூன்றுசுண்களி னின்றும் வீழ்ந்ததன்றோ உருத்திராக்கமென்பதாயின் நாம் தொல்லுயிருற்ற துயருக்கிரங்கல் புதுமையன்றே என்ன.

சீடன்:—பரமபிதாவே! தேவரீர் திருவாப்மலர்தருளியபடி அசுரர்களால் தேவர்கள்படுந் துக்கஞ் சகியாமை காரணமாக நமதாண்டவனது திருக்கண்ணிலிருந்து உண்டாகிய கண்ணீரே உருத்திராக்கமென்பதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்ன

ஆசிரியர்:—கீழ்வருவனவே.

விருத்தாசலப் புராணம்.

திரிபுரரெனும்பெயர் திருந்தகராரலே
அரியயன்முதற்குர ரழிந்துதுயரெய்தி
வரியுழுவை யுரிபுணையும் வானவணைநோக்கி
அரியதவ மாவருட மாயிரமுறைந்தார்.

வன்றிரிபுராதிபர்செய் வாதைதனைநோக்கி
அன்றுவிடைமேலரனு மழ்பிகையும்வந்து
வன்றிரன் முராரியயன் வானவரைநோக்க
மென்றுளிகண் முக்கணினும் வீழ்ந்தவெமர்வாழ்.

வேதாகம சோபான மூறை. ௧௫

உருத்திரன் விழித்துளிக ளேயுருத்திரர்க்கம்
திருத்திரவிசந்திரன் திருந்துகனற்கண்ணின்
அருத்தின்மிகு பேதலிரண்டாறு பதினாறு
பொருத்தொருபான்மேனிசெம்மைபோன்மவழங்காரே

சீடன்:—சுவாமி! சகித்தற்கரிய கொடியபாற்
கங்களைச்செய்து இம்மையிலேயே துபரமனுப
வித்து அவைகளினின்றும் நீங்கினவர்களுண்
டோ வென்ன?

ஆசிரியர்:—அன்பனே! யாம்பொல்லும் வாச்
கியம் பத்தர்க்குத் தித்திக்கும், பாவிக்கறக்கசுக்கும்
ஆஃதென்போல வென்னில் இரண்டுகளங்கமற்ற
கண்ணாடிகளும் சம்மந்தமாயின் ஒன்றுபடும். வேறு
பட்ட ஆடியாயின் மாறுபடும். அதுபோல வேதா
கம வாக்கியங்களை உணர்த்து மாசிரியனும், அவை
களை யன்போடு கேட்கு மாணவனும் அருள்வச
மாயின் ஆனந்தப் பிரபோசனமாம். அன்றாயின்
அப்பிரயோசனமாம். மேலும் கொடிய நரகப்பிரா
ப்தியுமாம். ஆகையால் நீ யுன்மனதை விடயங்களிற்
செல்ல விடாது ஸ்ரீ ஸ்தூல பஞ்சாஷ்டரத்தியான
பரனாயிருந்து கேட்பாயாக வென்ன?

சீடன்:—பயந்து நடுங்கி பரமாசிரியரை
அஷ்டாங்கபஞ்சாங்க விதிப்படி நமஸ்கரித்து ஒன்
றுபடு சிந்தையனாய் அமிர்தத்திருவாக்ளை எதிர்பா
ர்த்திருந்தனன். அந்தச்சமையத்து இதுநேரத்தில்

விதைவிதைத்தாற்றுண் முளைத்துப் பயிராகுமென்
றுமினைத்துஉடனே அருளிச்செய்வாராயினர். அஃ
தாவது ஸ்தூல பஞ்சாட்சரத்தைத் தியானித்து
அதன்புண்ணிய விசேடத்தால் தனக்குண்டாகிய
உரோகாதி நிவர்த்திபாய்ப் பிறவிப்பிணியைக் கட
த்தற்குமேல் நடத்தும் சாதனைகளை யபேட்சிக்
கும் ஆரம்பமுடைய மாணவகனே! டீர்வத்தில் திரு
மாலேநோக்கி நம்பரமேஸ்வரன் திருவாய் மலர்ந்த
ருவிய சசிவன்னனது சிறப்புப்பொருந்திய சரித்
திரத்தைக் கேட்பாய்க, அழகுமிகுந்த பாவவெச்
சனென்று சொல்லாரின்று ஒருபிராமணனுடைய
குமாரனுஞ் சசிவன்னனென்னுந் திருப்பெயருமு
டைய ஒருவன் உலகத்திற்கொடிதான் சகலபாவ
ங்களையே தனக்கு ஓர் உருவமாகவும் அடியார்களை
யும், யாவருந்துதிக்கப்பட்ட வேதத்தையும், திருநீ
ற்றையும் உண்மையாகிய அறத்தையும் நிந்தைசொ
ல்லுவதே அவனுக்குக் கல்வியாகவுந், தினந்தோ
றுங் களவுசெய்வதே அவனுக்கு வியமமாகவும்,
அடுத்தவர்களை வஞ்சித்துக்கொடுப்பதே அவனு
க்குக் குலாசாரமாகவும், ஸ்திரீகளையுந் சுற்றத்தா
ரையும் வாஸிபரையுங் கருப்பத்தையும் பசுக்களை
யும், பிராமணர்களையும் கொல்லுமின்றி விதமே
அவனுக்கு விரதமாகவும், நல்லீதியையுடையவர்க
ளின் வீட்டில் நெருப்புவைத்தும் அவர்களுக்கு
விஷமருந்துகளை யூட்டியுந், சொக்குப்பொடி களைத்
துவியும் அவர்சரிடத்துள்ள பொருள் களைப்பறித்

வேதாகம சோபான முறை. கள்

துக்கொள்வதே அவனுக்குக்கேள்வியாகவும், பொய்யாகக் கடன்பத்திரமெழுதி ஒருவனுடைய எவ்வுலாவினைப் போற்போய்க் கடன்செட்டு வஞ்சனை செய்து அவன்மேற் புறங்கூறியுங் கோள்சொல்லியும் பழயசிகேதனைப் போற்போய் விருந்துபுதித்து அவர்கள் வீட்டில் களவுசெய்து பின்பு சந்திரனைப் போலப்பேசியும், நிகரற்ற பழிப்புச்செயல்களில் நீங்காதவனாய் பொய்யைநிறைந்து எழுதிய சீட்டைக்காண்பித்துப் புறங்கூறியும் பொருள்களையும் அபகரித்துக்கொண்டும், பிராமணசந்திராசிகேதங்கொண்டு வழிக்கரையிலிருந்து வழியே வருவின்மலர்களை வருத்தஞ்செய்து அவர்களிடத்துள்ள பொருள்களைப்பறித்துக்கொண்டும், பனைச்சினைப்பனைபாளாக்கிக்கொண்டு பாதகர்களைநோக்கிநேசித்தஞ்செய்தும், மாமிசமும், அபிநும், கன்றும், நயனும், உணவாகப் புசித்துக்கொண்டும் இருந்தான். இவ்வாறிருந்த விப்பாதகனது குலத்திலுள்ளவர்களில் தேவர்களாய் சுவர்க்கத்திற்குப் போனவர்களுள்ளாரும் கொடுமையாகிய நரகுத்தில் விழாதார்கள். இச்சிவன்னை நான் செய்தபாவங்களை வலிதாகிய மூயலதவியாதியும் பசாசமும் பரந்தால் லாவியாதிகளுமாகிச் சூழ்ந்து வருத்த, முடிந்தவனாய் கிடந்துவருந்தினான். நரகுமும் இவன் நட்புடத்தில் வருவானே இவனைச் சமனது வப்படி நாம் சிறப்பதென்று நடுங்குந்தொடங்குந்தென்றால் நாம்

இவனது அளவில்லாத கொடிய பாதகங்களைச் சொல்லற்பாலதோ வென்றருள.

சீடன்:—இதற்குப்பிரமாணமுளவோ?

ஆசிரியர்:—கீழ்வருவனவே.

விருத்தாசலப்புராணம்.

நாரணர்தம்மையென்கி நம்பர்நாமருளிச்செய்வார்
சீரணிதலத்தினெருநகன் சேவையின்பெருமைகளோ
யேரணிபாவவெச்ச நென்றெருமறையோன்மைந்தன்
ரூரணீதன்விந்நபாவி சசிவன்னென்பான்மன்னோ. 1

பத்தையுன்னைஎம்மைப் பரவுவேதத்தைநீற்றை
மெய்த்தருமத்தைநீற்றை விளம்புவதன்நன் கல்வி
நித்தமுங்கனவுசெய்த னியமமாமுத்தார்தம்மை
குத்திரஞ்செய்தருனே குலாசாமாவதமமா. 2

மாதரைக்கிளைஞர்தம்மை வாலரைக்கருவைக்கோவை
வேதியர்தம்மைக்கொல்லும் விரதமேவிரதநல்ல
நிதிருளுடையார்விட்டி. நெருப்பிட்டும்விட்டங்களிட்டும்
பாதகப்பொழுகவிப் பறிப்பதேயவன் தன்கேள்வி. 3

பத்திரமெழுதியேவற் பணியினர்போலச்சென்று
குத்திரஞ்செய்துகொளுந் குறையுமுறைத்துமுன்னை
மித்திரர்போலச்சென்று விருந்துண்டுகளவுகொண்டு
சுத்துருவாகப்பேசித் தனிப்பதிநிராநின்றான். 4

வேதாகம சோடான முறை:

கண

நினைத்தபொய்யோலைகாட்டி, நிலங்களுந்தனமுங்கொண்டு
மறைத்தவைவெடங்கொண்டு வழிந்தவாருந்தியிட்டும்
பறைச்செய்யமோவியாக்கிப் பாதகரிணக்கஞ்செய்தும்
இறைச்செய்தும் அபிஷேகங்கள் நயலுமருந்தாநின்றான்.

சுரர்களாயினவன் னன்வர்க்குந் சுவர்க்கத்தையடைந்தோரெல்
தரமிலாநரகில்வீழ்ந்தார் சசிவன்னன்செய்தபாவ [லாந்
முரண்முயலகனும் பீபு நோயுமாய்மொய்க்கவீழ்ந்தான்
நரகமுமவருவெனன்று நடுக்கிடத்தொடங்கிற்றம்மா.

சசிவன்னபோதம்.

ஏமம்புகுவாருளபாதகரா
மியாவர்க்குளுமிக்கவானுமிவன்
நாமம்புகல்வார்குலமுமெரிவாய்
நரகம்புகுமாறுநடந்தனனே.

மலமேவியநீவினையின் வலியான்
மகிழும்பர்பதத்திலிருந்தவ்வன்
குலக்கவியதென்புலவாணர்களுங்
கொடிதாங்கியநகங் குடியேறினோ.

மிகமேவியபுண்ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மேலொருகாலமுஞ்
திகமேவருமென்பதொருநாநோ
யெல்லாமிவனைச்செறவெய்தினவே.

சீடன்:—சுவாமி இதுகாறும் க. நியவிர்த்தார்த்
தங்களினைத்தும் அறிந்தனன். இன்னும் இவன்
இத்துன்பத்தினின்று நீங்கியுயர்ந்ததையும் நிறு
வாய் மலர்ந்தருள்க.

ஆசிரியர்:—கேளாப்மாணவகனே! இவ்வாறு
அநிபாவங்களால் சிலவண்ண ரோகாதிகளாற்பிடி
க்கப்பட்டு படுகின்றது என்பதை அவன் பிதாநாகிய
பாவவெச்சுச்சுண்டு மனஞ்சலிக்காதவனாகி புத்
திரன்பேர்ல்லைத்த வாஞ்சையினால் இவனுக்கு
இத்தன்பம் எவ்விடத்தில் எக்காலத்தில் எவ்வித
த்தில் யாவரால் நிவர்த்திபாமோ வென்று இவ
னைக்கொண்டு எங்கனுஞ் சுற்றித்திரிந்தனன். இவ்
வாறு இப்பாவவெச்சுச்சு வானுந்திரமுதலிய விடங்க
லிற் சுற்றித்திரிகையிற் சென்மாதிரித்திற்செய்த
கிஞ்சிற்று சிவபுண்ணியப்பேற்றால் தேவபத்தரெ
ன்னும் ஒருபெரியவரைத் தரிசிக்கப்பெற்று அடி
யற்றமரம்போல் பூமியில் விழுந்து எழுந்து துதி
த்து நின்று குருரமான தனது புத்திரன்செய்த
சுகலதிவினைகளையும் நன்றாகத்தெரியும்படி விண்
னப்பித்து நின்றனன். அதுகேட்டு அன்பும் அரு
ளும் உடைய அந்தத்தேவபத்தருங் கருபை கூர்
ந்து அதுக்கிரகஞ்செய்கின்றார்.

வருத்தங்கொண்ட பாவவெச்சு னென்னும்
பிராமணனே! நிகேட்பாயாக, இக்கொடியநோய்க்கு
ஒளடதம் மஹாதவ சிரேஷ்டர்களாகிய மஹான்
களது தரிசனமேயன்றிவேறன்று என்றுகூறி முடி
வில்லாத வின்பத்தைத்தரும் சத்திச்சுசமென்னும்
பரிசுத்தம்பொருந்திய திவ்வியஸ்தலத்தி லெழுந்
தருவிசிராதின்ற மாதந்திபரதபணதென்னும் பெரி

வேதாகம சோபான முறை. ௨௬

யவர்தான் உன்மைந்தன் நோய்க்குமருந்து என்னி
சொல்லியருள, அந்நாநமஸ்சரித்து அவரது உத்
தரவுபெற்றுச் சத்திச்சுருகலையுட்குது தாதுந் தன்
மகனுயிப சிவின்னனும் ஈசானகங்கையில் ஸ்ரீராம
ஞ்செய்து சத்திச்சுரவர ஸ்தோத்தரித்து பாரந்தி
பராயணரை விதிமுறை வணங்கித் துதித்துத் தகப்
பனான பாவவெச்சன் தன்புத்திரன்செய்த வஞ்ச
கமுள்ள பாதகங்களை விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆயு
கேட்டு அந்தமாதந்தி பராயணர் தமதுநிநுபாசுடா
ட்சத்தினால் பார்த்தபாத்திரத்தில் “புணர்ந்தபா
மும்பரிபூரண முனார்த்தஞ்ஞாவி விழிபடவேண்டேம்.”
என்றபடி, அச்சசிவன்னனிடைத்திற செர்ந்தள்ள
சுகப்பாதகங்களும் மேலேடாமல் நீங்கிவிட்டன.
அங்ஙனம் அவ்வாறு நீங்கிய வளவி ஸந்தொட
ங்கி அம்மஹாநுடைய பூசைக்குத்தகுந்த பாகர
ணங்களைச் செர்ந்தும், செவ்வத்தைத் தருகின்ற
பசுக்களேமெய்த்தும், அவரது அழகிய திருவாச
னைப் பிடித்தும் இருந்தான். அங்ஙனமிருக்கும்
காலையில் அவன்முன்செய்துள்ள செவடியபாதகங்
களால் விளைந்த பலவியாதிபும் முயலகவையிபும்
பசுசும்கீங்கின. அவை நீங்கவும் காணாவிதபா
பிறப்பினைவிட்டு ஒன்முடிய வீட்டினைமுடிமண
ர்ச்சிதோன்றின. அவை தோன்றவும் பஞ்சவச்சித்
தனாய் ஆசிரியரது பரிசு வப் பிரசாதத்தைப் பெ
ற்று சாதனசனாட்டபமுற்று சிற்சத்திபதித்தனாய்
சந்திவினிற்றுவந் சிவின்னனது நெற்றியில் திரு

நீர்ணிவித்து இரண்டு திருவடிகளையுஞ் சிங்களின்மேற்
 சூட்டி ஆசிரியர் பிரமோபதேசஞ் செய்தருள சசி
 வன்னன் தில்லியனா னனுக்கிரகம் பெற்றதோடும்
 விடாமல் சமாதிகூடி நிக்தியானந்தமாயுள்ள மோ
 ட்சவிற்பத்தை யடைந்தனன். முன்பு இவன் செ
 ய்த பாவங்களால் நரகத்தையடைந்துள்ள பிதர்க்
 களுந் பிதாவாகிய பாவவெச்சனும் பெரிதாகிய
 சிவனோகத்தைச் சேர்ந்தார்கள். இவ்வாறு பெறுத
 ற்கரிய பேற்றினைச் சசிவன்ன னடைந்தானென்று
 அருள் செய்து இச்சசிவன்னனைப்போல வலகத்தி
 லெத்தனைபோ கோடிபேர்கள் பாவாதிக்கைச்செய்
 தும் இம்மையிலேயே சகித்தற்கரிய கொடியதுன்
 பங்களை யதுபவித்து மிருட்பார்கள். இவர்களால்
 லாம் சென்மாந்தரங்களில் கிஞ்சிற்று சிவபுண்ணி
 யம் செய்பாமையாலன்றோ மறுமையினுங் கொ
 டிய நரகப் பிராப்தி யடைந்தனர். இச்சசிவன்
 னனுக்குச் சென்மாந்தரங்களில் கிஞ்சிற்று சிவபு
 ண்ணிய மிருந்தமையாலன்றோ இம்மையிலேயே
 பெறுதற்கரிய மோட்சவிற்பத்தை யடைந்தான்
 ன்றனுக்கிரகித்து அச்சிவபுண்ணியத்தின் மகிமை
 யை நோக்கி அளவுகடந்த சந்தோஷ சித்தராய்
 அருளுக்கும் மிருந்தனர்.

சீடன்:—சுவாமி! சசிவன்னனுக்கு சென்மாந்
 தரங்களில் கிஞ்சிற்று சிவபுண்ணிய மிருந்தமை
 யால் இம்மையில் பெறுதற்கரிய சிவசாயுச்சியத்

வேதாகமசோபான முறை. உங்.

தை அடைந்தானென்று அருள் செய்திருக்கிறதே
ஆச்சுவண்ணியமாவது யானு. அதனை தேவரீர்
திருவுளம்பற்றி யருள்கவென்றிரந்தனன்.

ஆசிரியர்:—அன்பனே! சிவஞான செல்வத்
தைப்பெற்ற மகத்தாகிய மஹான்களுக்கு அன்
போடு தானஞ்செய்து அளித்தபொருள் சிறிதீத
யாயினும் நிலமலைபோற்றிகழ்ந்து அப்புண்ணியம்
பரிபாகப்பட்டு சரியைகிரியையோகம் ஏனோர்க்
குப்போல் காலகீட்டிப்புச்செல்லாது விரைவிற்செ
யது முடித்து இருவினையொப்புண்டாய் ஞானத்
துக்குப்பக்குவராகச்செய்து மோட்சத்திணையடை
விக்கும்.

இதற்குப்பிரமாணம் சிவஞானசித்திபார்.

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றானர்
திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற்றிகழ்ந்து
பவமாயக்கடலிலழைந் தாதவகையெடுத்துப்
பரபோகந் னுய்ப்பித்துப் பாசந்தையறுத்து
தவமாருந் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணிச்
சரியைகிரியையோகந் தன்னிலுஞ்சாராமே
நவமாகுந்தத்துவஞா னத்தையல்லி
நாதனடிக்கமலங்க ணனுருவிக்ஞந் தானே.

சீடன்:—முன் சென்மரந்திரங்களில் சசிவன்
னன் பெரியோர்களுக்கு அன்போடு தானநருமாங்
கள் செய்திருந்தால் இச்சென்மத்தில் புண்ணிய
சிரேஷ்டனாகவல்லோ செனிக்கவேண்டும். அப்படி

யல்லாது பாபிஷ்டனாக செனீக்ருங் காரணமென்னை? அதன்விபரத்தை அடியேனுக்கு விளங்கவருள் செய்யவேண்டுமென்ன?

ஆசிரியர்:--அன்பே! இங்ஙனம் சங்கீத சங்கையற்பா தேகநிறைய என்னில், முன்சென்மாரத்திரங்களில் செய்தகண்டங்கள் அளவிறந்தனவாயிருத்தலால் அக்கன்மங்கள் எந்தெந்தக்காலங்களில் பரிபாகப்படவேண்டுமோ அந்தந்தக்காலங்களில் தானே பரிபாகப்படும். இச்சகிவன்னனாக்ரும் முன்பாவ கன்மங்கள் பரிபாகப்பட்டு அதற்குரிய பாவகன்மங்களுள் செய்வித்தும், அதற்குரிய பிரயோசனம் இம்மையிலேயே சந்தத்தற்கரிய நூற்பங்களே அடைவித்தும், யாதோ கஞ்சிற்று சிவபுண்ணியம் பரிபாகப்பட்டு அடைகற்கரிய பேற்றையும் அடைவித்தன. இதில் என்னவுனக்குச்சந்தேகம் இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் இயாதோவெனில் வேளாண்மை செய்வோன் ஒருவன் நானூறு மான வித்துக்களை விதைக்கின்மனன் அவ்வித்துக்களானது எந்தெந்தக்காலத்தில் முளைத்து பாரிபாகி பலன் கொடுக்குமோ அந்தந்தக் காலங்களில் தானே கொடுக்கும் இது போல மென்றறியக்கடவையென்று சொல்லி வருக.

க லி.

ஐயேனெயனதுவே நின்மனந்தசென்மங்களானிடமெய்யனையுபதேசிக்க வெளிவந்தகுருவே போற்றி நின் போன்ற மாதவர்களுல்லாம்,

வேதாகம சோபான முறை. உரு

முகமெலாங்கண்ணீர் முத்தரும்பிடச்செங்கை முகிழ்ப்ப
அகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல் லறிஞர்
இகமெலாந்தவ மிழைக்கின்றார்.

யான்பாவி கொடியகுட்டநோயால் சுகித்தற்
கரிய துன்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டி தேவரீர்
சந்திதானத்தில் இருப்பது ஆழகோ? முன்னர்
இந்தகொடுமமான ரோகம்நிவர்த்தியாகும்படி நிரு
பாகடாஷம் செய்தருள வேண்டுமென்று சீடன்
இரங்க.

ஆசிரியர்:—தனக்குத் தோன்றாததுணையாவிய
பாமேஸ்வரனை தியானித்து பரிபூரண நோக்கராய்
மரணவனது சகலரோகங்களும் நீங்கும்படி நிருபா
கடாஷம்செய்து திருவருள் மயமாயினார். அங்ங
னம் சீடன் சூரியனைக்கண்டபனிடேசலவும், ரோகா
திகள்நீங்கி ஞானசூரியன் உதையமான இடத்து
ஆஞ்ஞானயிருள் நாசமானற்போலவும், பாவாதி
கள்நீங்கி குருடர்க்குக்கண்ணும் முடவர்க்குக்காலு
ம் உண்டானற்போலவும், தெளிவுஞானநடையும்
உண்டாகி நம்மணிவாசகபெருமானுக்கு நிருப்பெ
ருந்துறையில் நம்பாமேஸ்வரனாகிய ஆசிரியனை
குருந்தமரத்தடியில் கண்டபோது தமது உள்ளத்
தில்லினைந்த ஒப்புமையில்லா பேர் உவகைபோல
பேரானந்தக் கடலில்மூழ்கி ஆசிரியரது திருவடி
யில் பண்முறை விழுந்து எழுந்து நின்று எமது
அன்பாகின்ற குருநாதனே! தேவரீர் இவ்வாறு திரு

உசு வேதாகம சோபான முறை.

வருள் செய்த இப்பேருதவிக்கு கிரியேன் செய்யும்
கைமாறு ஒன்று அரியேன் என்று இரங்கும் மாண்
வகணேநோக்கி பரமகுருநாதன் அன்பனே! ஸ்ரீகுருக்ஷ
மபஞ்சாட்சரத்தை இடைவிடாது தியானித்துக்
கொண்டு மஹான்களாகிய சிவஞானிகளது பரிசு
லப்பிரசாதத்தை பிரதிபிணிக்கு மருந்து யிதாவா
மென்று உன்கொண்டு அவர்களது வழிப்பாட்
டிச் சதா நிப்பதுவே நீசெய்யும் கைமாரும் என்ற
ருள் செய்தனர்.

சீடன்:—அதிசயித்து ஆனந்தபாவசூய்தம
து அன்பார்ந்த பரமபிதாவைநோக்கி அந்தமஹா
ன்களாகிய சிவஞானிகளது மான்மியப்பெருமை
யையும், அவர்களது பரிசுலப்பிரசாதத்தின் மகி
மையின் அருமையையும் திருவுளம்பற்றியருள்க
வென்று பிரார்த்தித்து நிற்க.

ஆசிரியர்:—எனதன்புள்ள மாணவகணே சொ
ல்லுவோங்கேட்பாயாக; பண்டொருகாலத்துள்ள
எல்லாம்வல்ல அல்லமதேவர் தன்னைத் தன்வீட்டி
ற்கு அழைத்துச்செல்லும் வசவண்ணனோடு அன
ந்தபேதமாயுள்ள பற்பல வலத்தைகளையும் கள
ந்து உண்மையாகிய பரமசிவத்தை பிரண்டறக்
கலக்க அடைவோரதுசெயலைப்போல தவம்புரிதற்
கியற்றிய பலவறைகளையுந் தனித்தனிக் கண்டு கட
ந்துசென்று சாதகுண்டமென்னு மிடத்தைச்சார்
ந்து உயர்வாகிய வந்தப்பிரசாத குண்டத்தினது

வேதாகம சோபான முறை. ௨௭

சுரையில் மயக்கமேற்றொண்ட பித்தரைப்போல
 மருளசங்கரனென்போன் சஞ்சரித்தலைப்பார்த்து
 அவனது யோகநிலையுணர், ம்மருளசங்கரமு-
 னிவன் தன்னைக்கண்ட வல்லமதேவரைக்கண்டு
 அளவுகடந்த சந்தோஷசித்தனாய் விரைந்தோடி-
 அவனது அழகியபாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரிக்க
 உடனே அல்லமதேவர் தமதுகையினாலெடுத்து
 மெய்யோடணைத்து தனக்குள்ளெழுந்த வானந்த-
 த்தோடு உண்மையை யனுக்கிரகித்து அனரோடு
 கூடியிருக்க சித்தராமன் அனுக்கிரகித்த நிலையப்-
 பார்த்து அந்தமருளசங்கரனதுகுணங்களைக்கண்டு
 அதிசயித்து இதனைச் சொல்லத்தொடங்கினான்
 குண்டத்திற்பொருந்திய பிரசாதத்தைக்கொள்ளை
 கொள்ளையாக வேற்றுக்கொண்டு உண்டவாழ்கின்ற
 மருளசங்கரமுனிவரது உண்மைநிலையை தண்டநா-
 யகன்முதலிய வடியார்கள் யாவருந் தெரித்திலரா-
 னால் இனிக்காணவல்லவர் யாவருளர் ஒருவருடில்
 அஃதென்னெவெனில் சரியையுங் கிரியையும் பிரா-
 ணபந்தனஞ்செய்யும் யோகமுமாகிய விவற்றைச்
 செய்பவர்களை அங்ஙனமியற்றுஞ் செய்கையாஸறி-
 யக்கூடும் உண்மத்தர்போல வாழினுஞ் சுகசுமரதி-
 யினின்று பிறிதோர் செய்கையுமின்றி வாழப்பட்ட-
 நல்லசிவஞானியை அறியக்கூடுமோ என்று சொ-
 ல்லிசின்ற சித்தராமனேநாக்கி அல்லமதேவர் இந்ந-
 மருளசங்கரமுனிபின்னு உண்மை நிலையத்தண்ட-
 னையாவென்ன? இராமன் அஞ்சலியந்தனாய் இங்

உஅ வேதாகம சோபான முறை.

கனமாகச் சிறந்துநின்ற விவன் பித்தரைப்போல
விருக்கும் விதமென்ன இதனைத்தெரிவிக்கவேண்டு
மென்றிருங்க அங்ஙனம் அல்லம்தேவர் பிரபுலிங்க
லீலை மருளசங்கரகதியில் சொல்லியருளியதை யா
ன் உன்றனக்கு சொல்வோம் கேட்பாயா.

தொழிலான்முயன்று நுகர்வமெனின் றுயரொன்றுயிர்
க்கு விளையுமென, பொழியாகமலசரமூர்ந்தி யுண்டயிச்சினு
கர்வமெனின், பழியாதுமிலையகன் றுபேரம் பவமுமென்னப்
பிரசாதக், குழியானதனை யகலாமற் கொண்முக்கிருந்தான்
ருணமிக்கான்.

பந்தமகன்றசிவபத்தர் பந்தமவினக்கும் புனற்குழியில்
வந்துபிறந்துமூழியதில் வைகும்புழுவின பெரும்பேது
முந்துகங்கைமுதலவா முற்றும்படிந்து தீவினைகள்
சிந்துமந்தனாருமே சேராரென்று மறைசாற்றும்.

தாய்க்குமுழுவின் மகனிற்குத் தந்தைதனக்குப்பசவிற்குச்
சேய்க்குமறையோர் தமக்கிடர்செய் தீர்வில்லாடியபாதகமு
போக்குமிமைப்பிற் கரணத்தைப் புனிதமாக்கிச்சிவமாக [ம
ஆக்குமரன் மன்பிரசாத மாயின்தற்கு நிகருண்டோ

பசிக்குமருந் துமாய்விடு பயக்கும்கண்ணை சேர்ந் துபவம்
ஒசக்குமரன் தன் பிரசாத ஆதியந்தாணுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந்தகைமை சங்கரற்கே வருவதன் நிப்பசிக்குணவு [ன்
பசிக்குமனிதர் தமக்கென்றும் பொருந்தாதென்றென்மபிரா

என்றும் (திருமந்திரம்) வித்தகமாகிய வேடத்
தூருண்ட ஓடின, அத்தன் அயன் மால் அருந்திய
வண்ணமாம், சித்தந்தெளிந்தவர் சேடம்பருகிடின,
முத்தியாமென்றுந் மூலன்மொழிந்ததே. என்னு

அறுக்கிரகித்துமௌனமுற்றிருந்தனர்..அறுகண்ட
சீடன் ஆசிரியரனுக்கிரகித்த திருவாக் கை சிரமேற்
கொண்டு சுகித்தற்கரிய தரித்திரமுடையவனுக்கு
இராசபோகங்கிடைத்து அனுபவித்தாற்போல இவ்
னுமுபதேசப் பொருளைப்பெற்று தியானபரனாய்
மஹான்களான பரிகலப் பிரசாதத்தைக் குறித்து
அவர்கள் வசிக்குமிடங்கள்தோறும் சுற்றித்திரி
ந்து அப்பிரசாதத்தினை யெற்றுண்டு பின்னுள்
சுவாமிகளிடத்துவந்து ஆங்குள்ள பணிவிடைகளை
ச்செய்து அவர்களது பரிகலப்பிரசாதத்தைபுழுட்
கொண்டு இப்பெரும்பேறு பெற்றோமே என்று
தனக்குள்ளானே ஆனந்தபரவசனாய் மகிழ்வுற்று
சுவாமி அநிபாதகமுதலிய இம்மையிற்செய்தவர்
கள் மறுமையில் அடைபுங்கதியென்ன ? அதன்
விபரத்தை விளங்க அருள்செய்யும்படி விரும்புவி
தேன் என்றிரங்க.

ஆசிரியர்:—அன்பனேகேள் ! அப்பாவிகளெ
ல்லாம் ஸ்தனாசரீரம்போனவுடன் புரியட்டசரீர்ந்
தானே யாதனாசரீரம்பெற்று, அநிபாதகத்தைச்
செய்தவரும், அநிபாதக துல்லியத்தைச்செய்தவ
ரும், இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்தைப் பொரு
ந்திப் பிரமப்பிரளய காலமாகிய ஆயிரஞ் சதுரயுக
வளவும் அதனைவிட்டு நீங்காதமுந்துவார்கள். பஞ்
சமகாபாதகத்தைச் செய்தவர்கள், இருபத்தெட்டு
க்கோடி நரகத்தில் சந்திராதித்தருள்ளவரையினும்

௩௦ வேதாகம சோபான முறை.

கிடந்து அழுந்துவார்கள். பாதகத்தைச் செய்தவர்கள், பதினான்கோடி நரகத்தில் பிரமண்ட நித்தியப் பிரளயத்தில் பாதிபாகிய ஐந்து அசூர்யுகம் அளவுங்கிடந்து அழுந்துவார்கள். மற்றைப்பாதகர்க்கு மேற்சொல்லுவாம். உபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் ஏழுகோடி நரகத்தில் இருதூற்றைம்பன அசூர்யுகம் அளவுங்கிடந்து அழுந்துவார்கள். அதற்கு அந்நிதானபாவத்தைச் செய்தவர்கள் மூன்றரைக்கோடி நரகத்தில் நூற்றிருபத்தைந்து அசூர்யுகமளவுங்கிடந்து அழுந்துவார்கள். இவ்வாறு விதித்தகாலங்களளவும் அதிபாதக முதலிய பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நரகத்திற்கிடந்து துக்கங்களை அனுபவித்துத்தொலைக்கும் பொழுது அவர்களைத் தொடர்ந்து நின்ற கொடிய தாகிய பாவமெல்லாம்விட்டு நீங்கிப் பாவிகளாயினோர் இவ்வாறு நரகப் பேதங்களை யனுபவித்து அக்காலத்தொலைந்தவரே நரகசேடம் அனுபவிக்கும்படி மீளவும் பூமியில்வந்து பிறப்பார்கள். இவ்வாறு பூமியில் வந்தபாவிகள் தாந்தாஞ்செய்த கர்மத்துக்கீடாக முதலில் தாபரயோனி பேதங்களெல்லா வற்றையுமெடுத்தும், ஆங்குள்ள துக்கங்களெல்லாமனுபவித்தும் பின்பு தாபரயோனியைவிட்டு புழுவாய்ப்பிறந்து ஆங்குள்ள துக்கங்களை யனுபவித்தும், இவ்வாறு புழுவாயெடுத்ததேகத்தைவிட்டு அதற்குமேலாகிய பறவையருவெடுத்து அதனுண்டாகிய துக்கங்களெல்லாமனுபவித்தும், தொலைத்தும், தொலைந்தவரே

வேதாகம சோபான முறை. ௩௩

தேயின்னர் மிருகாதிகளாய்ப் பிறந்தாண்டுள்ள ஆக்கங்களை மனுபவித்தும், இன்னுமிருகசாதிகளாய் தெத்தேகத்தைவிட்டுப் பசுச்சாதி வடிவெடுத்தாண்டுள்ள ஆக்கங்களெல்லாம் அனுபவித்தும், இவ்வாறு துயரங்கள் பலவற்றையு மனுபவித்துத் தொலைந்தாரே, பசுச்சாதியாய்வுத்த தேகத்தைவிட்டு இவ்வாறே தாபாமுதலிய யோனிபேதங்களை யெடுத்து அந்தந்தச்சன்னங்களிலுண்டாய் ஆக்கங்களெல்லாவற்றையு மனுபவித்துப்பின்பு பாவசேடபமைந்த தீவினையினின்றும், விடுபட்டுமுன்னாட்பரிபாகப்பட்ட நல்வினைப்பகுதிவந்துபொருந்த அந்த நல்வினையின் பெலத்தினால் மானிடராகப் பிறப்புார்கள். பிறந்தாலும் முன்சென்மாதிரிவாசனைப்படியே பாவாதிகளையே சாதனமாகச்செய்து வருவார்கள். பெறுதற்கரிதாகிய மானிடச்சரீரத்தைப் பெற்றும், இதனால் அடையும் பிரயோசனமாகிய மோகஷ இன்பத்தை யடைதற்குரிய சாதனாதிகளை அபேகையாது சமுசாரபந்தத்தையே அபேட்சித்திருக்கும் அறியாமையான் என்னை கொலோ என்ன ?

சீடன்:—ஐயனே! இதுவரையும் பாவிக்காளோர் நரகங்களையும் அதன்சேடங்களையும் அனுபவித்துமீண்டு மானிடராய்வந்த முறைமையிலே தேவரீர் அருளிச்செய்ய அறிந்தனன் இதற்குச் சிறுதிப் பிரமாணமுண்டோ என்ன ?

152 வேதாகம சோபான முறை.

ஆசிரியர்:—சிவதருமோத்ரம் சுவர்க்கநாகவியலில்.

உற்றிடுவெருமுநான்கு கோடியினுமொருவாதே
பற்றியதிபாதகத்தைப் பரித்தார்க்கன்பாரினையு
மற்றையவிண்டலத்தினையும் வாரிகொளுநாள்வரையு
முற்றமுதிபாதகத்துக் கிணையனைமுடித்தாரும்.
இரவீமதியுள்ளவு பிவற்றமுங்கியிடுவார்கள்
பிரமவதைமுதலாய பிழைபுரிந்தபேதையர்கள்
விரவீடுவர்பாதகத்தை வினைத்தார்க்கன்பதினன்குட்
பிரமனெருபகற்பாதி மற்றையர்க்குமபேசுவிவாம்.
பாதமுறப்பகலதனிற் பதினன்கிற்பாதிதனில்
வாதையுறுவார்களுப பாதகத்தைமருவினர்கள்
பாதத்திற்பாதியுற மூன்றையிற்பாவியர்கள்
கேதமறும்பொழுதவல வினையனைத்துங்கெட்டிடுமே.

வேறு.

பாணபேதம் பயிற்றியபாவிக
ளேவமாய் நாகிடெய்தியுந்
திவினைப்பல சேடமுஞ்சேரவே
சேர்வா முன்பயின் மண்மிசைத்திண்ணமே.

அடைவார்தாபர பேதமனைத்தையும்
படர்வரங்குள துன்பபலத்தினும்
விடுவார்தாபர யோனியைவிட்டபின்
நெடுவாரீட வருஷத் தூரிசரே.

கிட்டியேனின் கீடவுருவமும்
விட்டுமற்றை விகங்கவுருவினைத்
தொட்டுகின்ற தூயர்பல தூய்ந்நடி
னெட்டுவார்விலங் கின் னுருயர்வையும்.

வேதாகம சோபான முறை. ந. ந.

விட்டுகின்ற விலங்கினுருவினைத்
தொட்டுளார்பசு வின்னுருத்துன்பமும்
பட்டுளார்துய ரம்பலபட்டின்
விட்டுளார்பெற்ற மாகியமேனியும்.

இனையமேனி விதம்பலவெய்தியே
துனியனைத்தையுந் துய்த்துத்தூரிசுது
வினையினிங்கிமுன் னல்வினைமேவனே
மனிதரா்கிப் பிறப்பர்கள்வாய்ப்பினால்.

என்று அருள்செய்து பாவிசுளானோர் மறு
மையில் கொடியநரகப் பிராப்தியடைந் தும், பின்
நரகசேடத்தை யனுபவித்தும், பின்ரோகாதி தாரி
த்திரமுதலியன அடைந்தமானிடராய்ச் செனிந்
தும், இத்தயாதி துன்பங்களெல்லாம் அடைந் தும்,
நல்விவேகம் வராது முன்சென்மாதிரி வாசலையி
ன்படியே மேலும் பாவாதிசனையேசெய்ய மனம்
இயைந்து நித்பதை நோக்கி இரக்கமுற்றிருக்க,

சீடன்:—எல்லாம் வல்ல இறைவனே! தேவ
ரீர் திருவாய்மலர்ந்த அதிபாதகமுதலையசெய்த
பாவிசுளானோர் நரகபேதங்களை வெகுசாலமனுப
வித்துப் பின்நரகசேடத்தை யனுபவித்தற்பொரு
ட்டு இவ்வுலகத்தின்கண் தாபரமுதல் பாவீராக
வுள்ள செனனங்களைபெடுத்து ஆங்குள்ள துகுகங்
களை யனுபவித்துப் பின்ரோகாதி தாரித்திராதிசை
யுள்ளமானிடர்களாய் நசன் ஆக்கெனயால் தேவான்
றுவார்களென்றும், அப்படித்தேவான்றினாலும் பின்

னும் முன்சென்மாந்திர வாசனைப்படியே பாவாதி களையே சாதனமாகச்செய்து வருவார்களென்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறதே பாதகமுதல் பஞ்சமகா பாதகம்வரையும் திரிகரணத்தாலும் செய்துவந்த வர்களிடத்தில் அவர்கள் சொஞ்சமாவது புண்ணி யஞ்செய்ததாக அருளிச்செய்ய வில்லையே அப் படி யுகத்தில் அனுபவம் தோற்றப்பட வில்லையே என்ன?

ஆசிரியர்:—அன்பனே! இப்போது நீசங்கித்த சங்கை நன்று அதனையருள்செய்வோங் கேட்பா யாக, சென்மாந்திரங்களில் மேற்சொல்லிய பாவிக ளெல்லாம் பாவம் அகண்டமாகவும், புண்ணியம் அணுவாகவும்கொண்டு அவற்றின்பிரயோசனத்தை நிரையத்தில் நெடுங்காலமனுபவித்து மீண்டும் நாக சேடத்தை யனுபவித்தற்பொருட்டு இவ்வுலகத் தில் புல்லாய், பூடாய், புழுவாய், மரமாய்ப், பல்மி ருகமாய்ப், பறவையாய், பாம்பாய், கல்லாய், பே யாய், வல்லாராய் இத்தியாதி சரீரங்களுையெந் து ஆங்குள்ள துக்கங்களை யனுபவித்துத் தொலைந் தவாறே பாவப்பிரஷ்டத்தோடு சுகித்தற்கரிய ரோ காதி தாரித்திரம் முதலியவற்றை அனுபவிக்கு மா னிடராய் நம்பரமேகரன் ஆக்ஞையால் தோன்று வார்கள். தோன்றினாலும் முன்சென்மாந்திரத்திலி ருந்த வாசனையின்படியே இச்சென்மத்திலும் பா வம் அகண்டமாயும், புண்ணியம் அற்பமாயும் செ

வேதாகம சோபான முறை: ௩௫

யதுவருவார்கள், அதாவது, அபுத்திகாரணமாகத் தன்னைப் புகழ்ந்தவர்களுக்கும், திரிகரணமொத்து தன்னையடுத்தவர்களுக்கும் உதவிசெய்யாமற் போனால் வேறே யாருதவிசெய்யப் போகிறார்களென்றெண்ணித் தூர்க்கிர்த்தியத்தால் வந்தபொருளைக் கொடுத்து அகங்கரித்துப் பெருமிதமுடையராய் இருப்பார்கள் அவருள்ளும் அநேகர்கட்கு முன் சென்மார்திரபுண்ணிய விசேடத்தால் ஒருகாலத்தில் ஒருஸ்மாணேதோன்றும் அதாவது உலகத்திற் சிலர் செல்வந்தராயிருத்தற்கும், சிலர் சரீரத்திற் கொடியநோயில்லா நிருத்தற்கும், சிலர் ராசாதிபதிகளாயிருத்தற்கும், சிலர்விசேடமாய்ச் செல்வமில்லாது கொஞ்சஞ் செல்வமுடையராயிருத்தற்கும், சிலர் உயர்ந்த பிராமணோத்தமராயிருத்தற்கும், காரணமென்னவென்று எண்ணமுண்டாகும் அதிலும் சிலருக்கு அந்த எண்ணமும் விடைய பராக்கால்மாரும் அதுவும் எத்தனைபோ சென்மாந்திரங்களில் நிலையுறும் அது சிலர் இந்தப்பேதத்தைத் திட்டமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவராக இருப்பார்கள். அதிலும் சிலர் இப்போதே தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் அதற்குரியார் யாரென்றும் ஆலோசிப்பார்கள். அதிலும் சிலர் அதற்குரியாரையறிந்து பெரியோர்களிடத்தில் இன்னிதிபோடு போக வேண்டுமென்ற விவேகமில்லாதவராய்ப் போய்க் கேட்பார்கள். அதிலும் சிலர் தனக்குமேற்பட்டவி

வேதமுள்ளவர்களிடத்தில் பெரியோர்களிடத்திற்
போகும் விதியறிந்து கேட்கப்போகும் சமையத்
தில் தான்முன்செய்த தீவினையானது இவனைப்பெ
ரியோர்களிடத்திற் செல்லவிடப்படாது என்று
அதற்குரிய தீயோர்களைச் சேர்க்கை பண்ணுவித்து
கிறேனென! உனக்கென்ன பயித்தியமா? நீ எதற்
காக அவனிடத்திற் செல்கின்றாய் நமக்குத்தெரி
யாதனாயம் அவனுக்குத்தெரிந்து விட்டதோ அவ
னிடத்திற்போனால் ஊர்களிலிருக்கிற விக்ரகங்க
ளை பெல்லாம் சூம்பிடச் சொல்வான் அதல்லாம
லும் தானதருமங்களைச் செய்யென்றும், ஆண்டிப
ரதேசிகளைக்கண்டால் கீழேவிழுந்து வணங்கவே
ண்டுமென்றும், பிறஸ்தீர்களை மனநிறைக்கூட நினை
க்கப்படாதென்றும், பொய்சொல்லக்கூடாதென்
றும், பிறவுயிரைவதைக்கப்படாதென்றும், அவற்
றின் ஊனை துகரப்படாதென்றும், கள்ளு, சாளு
யம், கஞ்சா, லேகியம், இது முதலாகிய லாகிரிவ
ஸ்துக்களைச் சாப்பிடக்கூடாதென்றும், பிறர் நம்
மைத் தண்டித்தாலும் அதற்குப்பதில் ஒன்றும்
செய்யக்கூடாதென்றும் சொல்வதோடு இப்போது
சொல்லிய புண்ணிய கிருத்தியங்களெல்லாம் பிர
யோசனத்தைக் கருதிச்செய்தால் புண்ணியலோ
கப்பிராப்தியும் இவ்வுலகத்தில் சுகபோகங்களை
யனுபவிக்கும் சுகசம்பந்தையும் உண்டுபண்ணுமெ
ன்றும், இதனையே நிஷ்காமியமாகச்செய்தால் சித்
தகத்திவருமென்றும், அதுஞல் சிவசரியையெய்ய

வேதாகம சோபான முறை. ௩௭

விருப்பமுண்டாமென்றும், இதுவும் எத்தனையோ சென்மாந்திரங்களில் நிலையுமென்றும், அதனால் கிரையசெய்ய விருப்பமுண்டாமென்றும், இதுவும் எத்தனையோ சென்மாந்திரங்களில் நிலையுமென்றும், அதனால் யோகமுயற்சியுண்டாமென்றும், இதுவும் எத்தனையோகோடி சென்மாந்திரங்களில் நிலையுமென்றும் இதுமுடிவதற்குள் சரீரம் விடில் சிவசாலோகாதிபதிகளில் ஆங்குள்ளபோகங்களை நுகர்ந்து அவ்வுலகம் சங்காரப்படுங்காலத்தில் அவ்விசனருள்வறாவுறில் இவ்வுலகத்தில் கிரேஷ்டம்பொருந்திய மகாத்துமாக்கள் வீட்டில் செனித்து முனவிட்டகுறையை முடித்து ஞானத்துக்குப் பங்குவராய் வருவார்களென்றும் மேல் சற்குருலாபங்கிடைத்து கேட்டலாதிமுறையே நிறைவேறில் இம்மையிலேயே பெறுதற்கரியபேரின்பசுகத்தைப் பெற்று அதில் மூழ்கியிருப்பதுவே மோகமும் எனறு சொல்வதோடு அதற்குச் சுருதிப்பிரமாணமுங்காட்டுவர். இதுவெல்லாம் சுத்தப்பொய். எனெனில் சுருதியிற் சொல்லியதெல்லாம் ஒருமொப்ப்பொருளை இன்னதென்று யுத்தி அனுபவங்களால் விசாரித்துத்தெளிந்து சுருதியிற் சொல்லிய யுத்தி அனுபவங்களுக்கொவ்வாத சாதனந்திரங்களைக்கற்பனையென்றுதள்ளி பாவபுண்ணியமென்று சொல்வதெல்லாம் நம்மால் ஏற்படுத்திக்கொண்டது தானென்று திடப்படத்தேறி தேகாதிகளாற் செய்யுந் தொழில்களெல்லாம் நாம்செய்யவில்லை மன

ந-அ வேதாகம சோபான முறை.

மானது எப்போதுஞ் சாஞ்சல்லியப்பட்டுக்கொண்
டிருப்பதே சுபாவம் இதனையறியாது அதனையடக்
கச்சாதனூந்திரங்களைத் தேடுவதே அஞ்ஞானம்
உடலுள்ளவரைக்கும் சுகனுக்கமாகிய பிரார்த்த
போகத்தையனுபவித்தேபோகும் நாம் அடைய
வேண்டுமதுயாதோ அஃதெல்லாம் அடைந்து
முடிந்தது. செய்யவேண்டிய சாதனமெல்லாம் செ
ய்துமுடிந்தது. நாம் இனிமேல் ஒன்றுஞ் செய்ய
வேண்டுமதில்லை. கருணிகரணதிகளெல்லாம் எப்படி
பெப்படிச் சஞ்சரிக்கவேண்டுமோ அப்படியப்படி
ச்சஞ்சரித்தாலும் அதனால் தோஷமில்லை தோஷ
முண்டென்றெண்ணுவதேபந்தம். இதுவே சென
னத்துக்குவித்து. சுருதிகளிற் சாதனூந்திரங்களைச்
சொல்வானென் என்று சங்கை உண்டாமாயின்
ஒரு பூசனித்தோட்டத்தில் பூசனிக்காயின் அரு
மையைநோக்கி அத்தோட்டக்காரன் அவ்விளை
ளால் மறைத்துவைப்பதேபோல மகான்களுந் வே
தாகமமாகிய தோட்டத்தில் மெய்ப்பொருளென்
னும் பழத்தின் அருமையைநோக்கி சரியைகிரியை
யோக சாதனூந்திரங்களென்னும் இலைகளால் மறை
த்துவைத்திருக்கிறார்கள். இதனை அறிவுடையோர்
கள் சரியைகிரியையோக சாதனூந்திரமாகிய இலை
களைத் துச்சமென்றுகழித்து மெய்ப்பொருளென்
னும் பழத்தையெடுத்து அனுபவிப்பதே மெய்த்
தவமாகும் இதுவே சுருதியின் அந்தரங்கக் சுருத்
தாகும். இதனையறியாது சுருதியிற்சொல்லும் தற்

வேதாகம சோபான முறை. ௩௯

பனையாகிய கட்டெல்லாம் உண்மையென்று நம்பி
 அச்சாதனம் வரவில்லையென்று எண்ணிக் கொ
 ட்டுப்போனபேர்கள் கோடானகோடியாகும் நீயும்
 போய்க் கொட்டுப்போகவேண்டாம் உனக்குச்சொ
 ல்லவேண்டிய புத்தியைச்சொன்னேன் உனக்கு
 யுத்தியுண்டானால் அறிந்துகொள்வாய் என்று கூறி
 ய பரமார்த்தவாசகஞானிகள் பக்கலில் மயங்கிய
 சிலர் அதிலும் புண்ணிய சிரேஷ்டமுடைய சிலர்
 என்னவோ அறியாமை யுடையவர்கள் புலம்புகி
 ன்றார்கள் இந்தஞானத்தைப்பற்றி நம் தாயுமான
 சுவாமிகள் எடுத்து இசுழந்திருக்கின்றார்கள்.

க வி.

நானெனநிற்குஞான ஞானமன்றத்தஞான
 மோனமாயிருக்கவொட்டா மோனமின்றாகவேதான்
 நேனெனருகிக்குமன்பாற் சிங்ஷதரைந்துருகும்வண்ணம்
 வானெனநிறைந்தானந்த மாகடல்வரைவதின்மே.

இன்றெனவிரும்புபோமெண்ணி னென்றுஞ்ஞானியாமுத்தி
 நன்றெனநினைந்துமன்றி நாமுன்னெபெறுமவித்தை
 நின்றதுபெத்தந்தானே நிரந்தரமுத்திபென்னி
 கொன்றெருருவானான்கேட்க வுணர்வில்லைருவாமில்லை.

என்பதையொக்கும்

மகான்கள் லட்சணமாவது.

இங்குற்பபடியற்கு மெனவறியுநல்லறிஞ
 ரெக்காலமும் முதலுவா

சு0 வேதாகம சோபான முறை.

ரின்சொறவறார் பொம்மையாமிழுக்குரையா
ரிரஞ்ஞவார் கொலைகள் பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
சாக்ஷிநீ லிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமு முதலுவாய்
சிங்கத்தையொத்தெனைப் பாயவருவினை யினைச்
சேதிக்க வருகும்புளே
சிந்தாருலத்திமிர மகலவருபா னுவே
தினனேன் கரையேறவே
கங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
ககன வட்டக்கப்பலே
கருதரியகிற்சபையி லானந்திர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

என்னும் இப்பிரமாண வாக்ஷியத்தைக் கைக்
கொண்டு அம்மாதவரைக்கண்டு விதிப்படி தரிசித்
து உலகத்தில் செல்வந்தர்களாயுங் கொடியநோயி
ல்லாதவர்களாயும் இருத்தற்குக் காரணமென்னை
யென்று அவர்கள் வினவ, அதற்கு அம்மகானருளி
ச்செய்ததை யாம் உனக்கு விழவருமாறு அருளிச்
செய்வேரம் கேட்பாயாக.

சிவமயம்.

புண்ணிய சுவர்க்கப்படலம்.

ஆசிரியர்:—அன்பனே! அச்செல்வர்களுள்
லாம் பசுபுண்ணிய முடையராய் இகலோகபரலோ
க பிரயோசனத்தைக்கருதி தாங்கள் நல்வழியிலே
யே ஈட்டியபொருளை தங்களாலியன்மமட்டும் இல்
லையென்று சொல்லாது மனம்வாக்குகாயம் ஆகிய
திரிவிதகாரணமொத்து புண்ணிய சேஷத்திராங்குனி
லும், அஃதொழிந்த விடங்களிலும், புண்ணியகர
ங்களிலும், அஃதொழிந்த மற்றையகாலத்திலும்,
போசனத்தாலும், பொருளாலும், வஸ்திரத்தாலும்,
பிறருடைய மனசைத்திருப்தி பண்ணிவைத்தலும்,
தான் இல்லறத்துக்குச் சொல்லிய விதியோடு நிர்
றுகொண்டு ஹந்தேதார்களுக்கும், வறியோர்களுக்
கும், வேண்டுவனகொடுத்தலும், ஒருவருடில்லா
மல்வந்து இறந்தோர்களுக்கு நீர்க்கடன்முதலான
வைசெய்து நல்லகதி யடைவித்தலும், பிரமச்சாரி,
வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி இம்மூவருக்கும் உண
வினாலும், நோய்முதலியவற்றிற் கவிழ்த்தத்தினாலும்,
குளிருக்கு வஸ்திரங்களினாலும், அவாவர் ஒழுக்க
ங்களுக்கு இடைபூறுவாராமல் நடப்பித்தலும்,
பிதிரர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும், அநிதியர்களு
க்கும், சுற்றத்தார்களுக்கும், அவரவர்க்குரியவை
செய்து வைத்தலும், அஃதல்லாமலும், யாதாபொ
ருவன் தன் திரவியத்தைக்கொடுத்து எவ்வியங்

சுஉ. வேதாகம சோபான முறை.

கள் செய்யும்படி செய்பவர்களும், சாந்திராயண
விரதமும், மாதஉபவாசமும் வாரவிரதங்களும், பக்
சுவிரதங்களும், நசுத்திர விரதங்களும், வனூந்திர
ங்களிலிருந்துகொண்டு சுவர்க்கத்தைக்குறித்துசல
பானம், நாயுபஷணம், காய்கனிசருகு இவைமுத
லியவைகளைப் பொசித்துக்கொண்டும் தவசிகளாய்
பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்துகொண்டு தபசுகளைப்
பண்ணுதலும், சுவர்க்கம்வேண்டுமென்று தீர்த்த
யாத்திரை ஆலயதெரிசனம் ஆன்றோர்களாற் பாட
லமைந்த ஸ்தலங்களில் வசித்தலும், சோடச மகா
தானங்களைச் செய்தலும், கசதானம், அசுவதான
ம், கோதானம், பூதானம், கன்னிகாதானம், இன்
னும் இதுமுதலிய தானங்கள்செய்தலும் பல்லக்கு
ரதம், வாகனம், எருது, மெத்தை, ஆசனங்கள்,
வஸ்திரங்கள், நானாவிதமாகிய பாத்நிரங்கள், அன்
னதானங்கள், சத்திரங்கள், வித்தியாசாலகைள், தோ
ப்புகள், உதறியானவனங்கள், நந்தவனங்கள், இன்
னும் இதுமுதலியவை செய்துவைத்தலும், வாஸி,
கூபம், தடாகமுதலிய வெட்டிவைத்தலும், நதிக
ளையுண்டாக்கலும் பிராமணன் இருத்தற்கிடங்களை
யமைத்தலும், இன்னும் சுவர்க்காதிகளைக்குறித்து
சிவாலயம், விஷ்ணுவாலயம் இயற்றிப் பூசைசெய்
வித்தலும் பாதமார்த்தங்களில்மண்டபங்கள், மட
ங்கள் கட்டிவைத்தலும், தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்த
லும், பிராமணர்களையும், பசுக்களையும், சலனமடை
ந்த துக்கிகள், ரோகிகள், தரித்திரர்கள், அனாதர்கள்

வேதாகம சோபான முறை. சாந்

முதலிய இவர்களை யெல்லாம் ரக்ஷித்தலும் தீர்த்தக் கரையில் செய்கிற திதி திரவியத்தாலாவது, அன்னத்தாலாவது பண்ணுதலும் காலைமாலே மத்தியானங்களிலே சூரியனைப் பார்த்து மந்திரஞ்செய்தலும், அச்சூரியோ பாசனைச் செய்தலும், இன்னும் இவை முதலிய உபாசனைகளைச் செய்தலும் கற்புடையவள் தங்கணவன் பித்தனாயினும், பேதையனாயினும், பிணியனாயினும், அழகில்லாதவனாயினும், கிழவனாயினும், பழவினைப்படி குட்ட நோயுடையவனாயினும், ஊமனாயினும், மூடவனாயினும், செவிடனாயினும், குருடனாயினும், மூடனாயினும், அகங்காரமுடையனாயினும், தரித்திரமுடையனாயினும், இதுவே நமக்குக்கடவுள்கொடுத்த பாக்கியமென்று நினைந்துத் திரிகரணமொத்துப் பணிவிடைசெய்து வருபவளும் மேலாகிய பதவியை அடைவள். இன்னும் இதுமுதலிய தானதருமங்கள் அளவிறந்தன செய்தவர்களும் ஈசர ஆக்ஞையால் தேகாந்தத்தில் இரத்தப் பூதனாசிரீரத்தை விடுத்து புரியட்டக சரீரத்தானே யாதனாசிரீரம்பெற்று அவரவர்களுக்குப் பண்ணியத்துக்குத் தக்கதாக சுவர்க்கபோக போகவியத்தையனுபவிப்பார்கள். அதாவது ஒருவனுக்கு ஆயிரம் ஸ்திரீகளும், சிலருக்கு ஐநூலும், ஐம்பாலும் பத்தும், ஒன்றும் இன்னும் இதிலும் எற்றக்குறைச்சலுமாக அவரவர்களுக்குப் பண்ணியத்துக்குத் தக்கதாக அனுபவித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் தனக்குமேற்பட்ட செல்வமுள்ளவர்களைப் பார்த்துப்

பொறுமைகொள்ளுவதே போல் அவர்களும் தனக்குமேற்பட்ட ஸ்திரீகளைக்கூடி அனுபவிப்பவரைப் பார்த்துப் பொறுமையுள்ள மனமுடையவராய் அந்தப்போகங்களை அனுபவிப்பார்கள். ஆ துவல்லாமலும் வெகுமானமும் நிரம்ப ஏற்றக்குறைச்சலாக இருக்கும். சிலர்களுக்கு இந்நிரசபையும், சிலர்களுக்கு இயமசபையும், சிலர்களுக்கு வருணசபையும், சிலர்களுக்கு சூபேரசபையும், சிலர்களுக்கு தம்பை, திலோத்தமை, ஊர்வசி, மேனகையாகிய பிரதானிகளாயிருக்கிற அக்ஷர ஸ்திரீகளினுடைய போகமும், சிலர்களுக்கு அப்பிரதானிகளாயிருக்கிற அக்ஷர ஸ்திரீகளினுடைய போகமும், ஆனும் இவைபோன்ற நானாவிதமாகிய போகங்களும் பொசித்துப் புண்ணியமுடிந்தவுடன் தங்கள் தங்கள் கழுத்திலே கிடக்கிற மாலைவாடும் வாடினவுடனே தேவதூதர்கள் தலைகீழாகப் பிடித்துத் தள்ளி விடுவார்கள் அதன்பின் புண்ணிய சேடந்தையனுபவித்தற்பொருட்டு மானிடர்களாக இந்த வலகத்தில் சரீரத்தில் கொடிய நோயில்லாது செல்வந்தர்களாக அனேக சுகபோகங்களை யிஷ்டப்படி யனுபவித்துக்கொண்டும் முன்செனமாந்திர வாசனை யின்படியே காமிய விச்சையுடையவராய் அநேகமாகிய தானதருமங்களைச் செய்துக்கொண்டும் இருப்பார்களென அறிவாயாகவென்று அந்தப்பரமகிரியர் அவர்களுக்குப்போதித்த வாக்குடும் இதுன்ன?

வேதாகம சோபான முறை. ௪௫

சீடன்:—சுவாமி! கொடியபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் அதற்குப் பிரயோசனமாகிய நரகத்தை யனுபவித்து மீண்டும் நரகசேடத்தை யனுபவித்துப்பின்னும் மானிடராய்செனித்து பண்டையவாசனையின்படியே துக்கானுபவிகளா யிருப்பார்களென்றும் புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் அதன்பிரயோசனமாகிய சுவர்க்கத்தை யனுபவித்து மீண்டு புண்ணியசேடத்தை யனுபவித்தற்பொருட்டு இவ்வுலகில் வந்து சுகத்தையுடைய சரீரிகளாய் சுகபோகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்களென்றும் அருளிச்செய்ததுவே முறையா இதுவல்லாமலும் பாவபுண்ணியத்தைச் செய்தவர்கள் அதற்குரிய பிரயோசனத்தை யனுபவித்தற்பொருட்டு இவ்விடத்திலேயே நானுவிதமாகியசெனனங்களை யெடுப்பதாகவும் உண்டோ வென்ன?

ஆசிரியர்:—அதாவது அவரவர்களுக்கு என்னங்கள் அளவிறந்தனவாயிருந்தலால் அதனை யிப்படித்தானென்று வரையறுத்துச்சொல்லமுடியாதும் நரகசுவர்க்கத்தை யனுபவித்துமீண்டும் நரகசுவர்க்கசேடத்தை யனுபவித்தனுமுண்டு. அதுவல்லாமலும் உன்னதமாகிய பதவியிலிருந்தவர்களும் பாவவிசேடத்தால் தாழ்ந்த அசராதுகளாய்ச் செனித்தனுமுண்டு தாழ்ந்த மிருகாதுகளாகவும் அசராதுகளாகவு மிருந்தவர்களும் ஓர் புண்ணியவிசேடத்தால் உன்னதமாகிய பதவியைப்பெறுதனுமுண்டு.

அதுவல்லாமலும் அதற்குள் ளாகவே மாறிமாறிச் செனித்தலுமுண்டு. ஏனெனில், அனாதைதொட்டு ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்கள் அளவிறந்தன அந் தக்கன்மங்கள் ஒவ்வொருகாலத்தில் பரிபாகப்படு வதுமுண்டு. அது எதுபோலென்னில், நாம் விதை த்த வித்துக்களானது நாலுநாள் பத்துநாளேக்குள னும் அல்லாமல் நார்பது நாளேக்குள்ளும் அதுவ ல்லாமல் ஆறுமாசம், ஒருவருஷத்துக்குள்ளும், மு ளைத்தலும் பலன்கொடுத்தலுமுண்டு. இன்னும் அந்தந்த வித்துக்களுக்கு தக்கபடி ஏற்றந்தாழ் வாகவுமுண்டென்று அறிவாயாக. ஆனதுபற்றி கன்மத்தை அளவுபடுத்தமுடியா. இதற்குச்சாஸ்தி யாக முன்னோர்க ளனுபவஞ் சொல்லுவோம் கேட் பாயாக, அதாவது அகலிகையானவள் சோமத்தன் மையால் கவுதமமுனிவனிட்ட சாபத்தால் வெகு நாள் கல்லாகக்கிடந்து மீண்டும் பழையவடிவாகி யும் இந்நிராகவந்த நகிடச்சக்கிரவர்த்தி சப்தரிசி கனிலொருவராகிய அகஸ்தியமுனிவர் சாபத்தால் மலைப்பாம்பாகி மீண்டும் பழைய வடிவாகியும் ஓர் மல்லிகாச்சன் பர்வதத்தில் சூமாரதேவர் முற்பிற வியில் நிஷ்காபிய தவஞ்செய்யையில் அந்தச்சுவா மிகளோடுகூடவே வேறொருவர் தவஞ்செய்து கொ ண்டிருக்க அவர் தவந்தவர்க்கு நம்பாமேஸ்வரன் அம்மாதவரைநோக்கி வேண்டி தென்னவென்று வவர் ஒன்றைக்கருதி மற்றொன்றைக்கேட் மேஸ்வரன் முனிவால் சடாமுனியர்

வேதாகம சோபான முறை. ௪௭

சுமீண்டும் பழையவடிவாகியும் இன்னும் இப்படியேனேச முள்ளனவென்று சொல்லச்சீடன் இப்போது சுவாமிகள் சொல்லியவையெல்லாம் சாபத்தால் ஒன்றிலொன்று மாறியதேதவிர கன்மத்தாலல்லவேயென்ன?

ஆசிரியர்:—சாபமுங் கன்மத்தாலன்றி யில்லையென்றுணர்வாயாக சாபத்தாலன்றி புண்ணியகன்மத்தால் ஓர்திவ்விய ஆலயத்தில் ஈசாசன்னிதானத்தில் எரிந்தவிளக்கை அணையுஞ் சமயத்தில் அணையாமல் ஓரெலியானது தன்முஞ்சியால்தூண்டிய புண்ணிய விசேஷத்தால் மாபலிச்சுக்குரவர்த்தியாகச் செனித்ததென்றும், ஓர் தாகியானவன் ஓர் பக்குவிக்கி எச்சில்சாதத்ததைப் படைத்தானென்றும், எச்சிலிட்ட பாவவிசேடத்தால் நாயாய்ச் செனித்தானென்றும், அச்சாதத்தை அவர்பசிப்பிணிரீங்கிய புண்ணியவிசேடத்தால் கம்பத்திரகிரியடிகள் பிரசாதம் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளென்றும் அப்பிரசாத மகத்துவத்தால் காகிராசணக்ரூப் பூர்வக்யானத்துடனே புத்திரியாகச் செனித்துப்பின் சுவாமிகளிடத்துக்குவந்து அவரோடு சோதியில் ஐக்கியமானுள்ளென்றும் இன்னும் அநேகமுளவிரிக்கிற்பெருகும் அதுவல்லாமலும் இவ்விடத்தில் பிரத்தியக்ஷமாக யாவராலு மாறியதற்க்க அனுபவமு மொன்றுளது. அல்தாவது வேட்டுவென்னும் வண்டானது புழுக்கட்டத்தில் புழுக்களை

சுஅ வேதாகம சோபான முறை.

யடித்த அடியால் மூர்ச்சையாகிய புழுவையெடுத்துத் தன் எதாஸ்தானத்துக்குக் கொண்டுபோய்த் தன் சத்தத்தால் தன்வடிவாய் ஆக்கிக்கொள்வது உண்மையல்லவாயென்று முன்சொல்லிய முன்னோர்கள் அனுபவத்தையும் இப்பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்தையும் விளக்கியதுபோதாதென்று இன்னும் சுருதிப்பிரமாணத்தையும் நன்குவிளங்கும் வண்ணம் பரமபிதாவாகிய சற்குருநாதன் அருளிச்செய்கின்றார்.

சிவஞான சித்தியாரில்.

பூதஞ்சரம்போனற் புரியட்டேகந்தானே
யாதஞ்சரமாக வின்பதுன்பங்கனெல்லா
நாதஞரணையுய்க்க நாகொடுசுவாக்கந்தயத்துத்
தீதிலாவணுவாயோனி சேர்ந்திஞ்சுவனெல்லாம்.

உடல்விடாயோனிபற்றி யுதிப்பினுமுதிக்குமொன்றிற்
படர்வுருதுதும்பாவத்தாத் பாடாணம்போற்கிடந்து
கடன்தாங்காலஞ்சென்றற் கநிரகதனில்வீழ்தங்
கிடருறுமுருவங்கன்மத் தளவினிலெடுக்குமன்றே.

வண்டுகளாகிமூறு மயிர்க்குட்டிமற்றோர்செந்துப்
பண்டையவருவந்தானே வேட்டுவனாய்ப்பிறக்கூங்
கண்டுகொள்போனியெல்லாங் கன்மத்தான்மாறுமென்றே
கொண்டனசமயமெல்லா மிச்சொனிகொண்டதெங்கே.

அகலிகைகல்லதான ளரிபலபிறவியானான்
பகலவன்குலத்திறேன்றிப் பாரெலாமுமுதுமாண்டு
நிகரிலாவரசனாகுஞ் சிலந்திரீடுலகம்போற்றச்
சுகமதிடுலலிதானன்றோ மாபெணியாயினேனே.

வேதாகம சோடான முறை. சூக்தி

செப்பினும்மாறவேறு சிலர்விதியாலேகண்மால்
வைப்புறம்தொனியெல்லா மாறிவந்திடாவின்கென்னி
லெப்படியானுஞ்செய்திக் கிதைகரிபாவனென்றே
முற்படமொழிந்தேனெல்லா முதல்வன்றன்விதியேயாரும்;

இன்னும் புட்பவிதியினும்,

கொந்தலர்கொய்யும்போது கடர்விழிமையலாலே
பைந்தொடிமடவார்தம்மைப் பார்த்தலாற்கலைகெற்பிற்
சந்தரன்பட்டகாலை யறிநிரேனாணர்மென்போதால்
அந்தணர்கீழ்களாவார் கீழ்களந்தணர்களாவார்,

இன்னும் இப்படிச் சூருதிப்பிரமாணங்கள்
அநேகம் உண்டென்று சுவாமிகள் சீடனுக்குப்
போதித்துக்கொண்டிருந்ததை அந்த ஆரணியத்
தில் ஓர் உலகாயுதன்பார்த்து சுவாமிகள் வாக்கு
யத்தில் நம்புதலில்லாதவனாய் நகைத்து ஆணவ
ம்பக்கத்தாற் சொல்லுவதாவது, முன்சென்மாந்
திரங்களில் பாவபுண்ணியஞ்செய்தவர்கள் அதன்
பிரயோசனமாகிய நரகசுவர்க்கத்தை யெங்கேயோ
போய் அனுபவித்து மீண்டும் திரும்பி நரக சுவர்
க்கேடத்தை இவ்விடத்திலேவந்து அனுபவிப்பா
ர்களென்றும், அதுவல்லாமலும், கன்மம் அளவிற்
ந்தனவா யிருந்தலால் இவ்விடத்திலேயே அததற்
குரிய சென்னங்களை யெடுத்து அதன்பிரயோசன
ங்களை அனுபவித்தாலும் அனுபவிப்பார்களென்
றும் சொல்லுவதெல்லாம் சத்தப்பொய். எவனோ
பயித்தியக்காரன் தாளில்லீறிய கோட்டினை மெய்
யென்று நம்பி மோசம்போகாதீர்கள். இப்படிச்

100 வேதாகம சோபான முறை.

கெட்டவர்கள் அநேகம்பேருண்டு. பாவபுண்ணியத்தைக் கண்டதார், நரகக் வர்க்கத்தைக் கண்டதார், நாம் இப்போது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டதே காக்கி, கொண்டதே கோலம். ஒப்பெரியவரே ! இப்படியறிந்துபிழையும் என்று சொல்லி அதோடும் விடாமல் இங்ஙனம் கொலையால் வரும்பாவமானது என்செய்யும் என்று வினவ.

ஆசிரியர்:—பாவிகள் ! புறமும் பெரியோய் ! கேட்பாயாக, நெடுநாள் நீங்குதற்கரிதாயி மகத்துவமுடைய துன்பத்தைத் தரும் என்ன.

அதற்கவன் ஒருவன் கொலைசெய்தவுடனே அதனால் வருந் துன்பத்தை யனுபவிக்கக்கண்டிலோம் என்ன.

அதற்கு அவர் இம்மையில் உலககொலைபண்ணினவன் இம்மையிலேயே துன்பங்களை யனுபவியாவிடும், சரீராந்தியத்தில் நரகத்தையடைந்து மகாதுயரங்களை யனுபவித்துப்பின்னும் நரசேடத்தினுற் புரியின் கண்ணோதோன்றி அந்தச் சேட பலமாகிய துக்கங்களையும் இவ்விடத்திலேயே யனுபவிப்பானென்பதே நிச்சயம். அஃதென்போலெனின், ஒருவேளாண்மை செய்தலனுக்கு அந்நபலமானது காலவாதியிற் புகிப்புறாய், மேலேயு வித்துமானது போல வெனக்கொள்க.

வேதாகம சோபான முறை. ருத்

இதற்குமேற்கோள், சிவஞானசித்தியார்.

மேலைக்குவித்துமாகி வினேந்தவையுணவுமாகி
ஞாலத்துவருமாபோல நாஞ்செயும்வினேகனெல்லா
மேலத்தான்பலமாச்செய்யு மிதமங்கிதங்கட்கெல்லா
மூலத்ததாகியென்றும் வந்திடுமூறைமையோடே.

என்றும்.

இம்மையில்செய்த கொலைபானது சீராந்தி
பத்தில் வருத்துமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

குறள்.

உயிருடம்பினீக்குயாரென்பர் செயிருடம்பிற்
செல்லாத தீவாழ்க்கை யவர்.

அன்றியும்,

கொல்லாமைமேற்கொண் டொழுதுவான்வாழ்நாண்மேற்
செல்லாதுயிருண்ணுங் கூற்று.

என்றும்.

திருமூலர்.

கொல்லிடுகுத்தென்று கூறியமார்க்குளை
வல்லிடிக்காரர் வரிகயிற்றற்கட்டிச்
செல்லிடுகிறென்று தீவாயநாகிடை
நிலலிடுமென்று நிறுத்துவார்தாமே.

என்றும்.

உத்திரிடுவாணாததுய ரனைத்தினையுமுயிர்க்கிரக்க
மற்றுவதைத்தனைதம்மை யவலமெனாதவற்றுனைத்
துற்றினரும்ற்றுமுள கொலைபுரிந்ததுரிசனரும்
பற்றுமிலாபடுந் துயர்க்குக் கடுந்தூதர்வலைப்பட்டுடே.

என்றும்.

ருஉ வேதாகம சோபான முறை.

எவ்வுயிரும்பராபரன் சந்தியதாரு
மில்ங்குமுயிருடலனைத்து மீசன்கோயில்
எவ்வுயிருமெம்முயிர்போ லென்றுநோக்கி
யிரங்காதுகொன்றருந்து மிழிவினோரை
வவ்வியமதுதாருந் தண்டஞ்செய்து
வல்லிரும்பயருக்கியவர் வாயில்வார்த்து
வெவ்வியநீயெழுநாகில் வீழ்த்திமாறு
வேதனைசெய்திடுவொன வோதுநாலே.

என்றும்,

இந்நோய்நமக்குண்டென். மெண்ணோதெய்வவுயிருந்
முன்னோவக்கொன்றுண்ணு. மூர்க்கந்தா—மெந்நோவுந்
பண்ணப்படுகிற் பாவிகளிற்பாவிகளென்
மெண்ணப்படுவா ரிசைந்து.

நாகசேடமானது மறுசென்மத்தினுந் துக்கந்
தருமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவதருமோத்தரம்.

கருவினுழிவன்முற்றிக் கழிந்துடனழிவன்கானைப்
பருவமுற்றழிவன்கை பகர்ந்துபின்னுதவாப்பாவி
பெருவலைக்கண்ணியாலும் பிழிந்துயிர்வதைத்தபேதை
கருதியபொருளைத்தக்கோர்க் குருவிடான்நிறைத்தகையன்.

அன்றியும்,

அவையவமனைத்துங்குன்றி யழிந்திடுமாக்கையாறான்
சுவையினைவிரும்பியுண்ட துட்டர்கன்சோலைதன்னைத்
திவலையினைநீர்தேங்குந் திண்ணியநீர்தன்னை
பவமநியாலேசால வுழிந்திடுமற்பர் தாமும்.

என்றும்,

வேதாகம சோபானமுறை. ருங்

நாலடியார்.

இரும்பார்க்குங்காலாய் ஏதிலார்க்காளாய்க்
கரும்பார்கழனியிற் சேர்வர்—சுரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய்வாழுஞ் சிலுவாநுழும்புமுங்
கூட்டுளாய்க்கொண்டு வைப்பார்.

அன்றியும்,

அக்கேபோலங்கை யொழியவிரலமுதிந்
துக்கத்தொழுநோ யெழுபவே - பக்கா
லலவனைக்கான்முறித்துக் காதலித்துத்தின்ற
பழவினைவந்தடைந்தக் கால்.

என்று அருள்செய்ய,

அதற்கவன் துன்பத்தை யனுபவிப்பனென்று
துணிந்ததற்குக் காரணம் என்னேவென்ன?

அதற்கவர் ஒருவன்செய்த வலிய நினைக்க
ளானவை மறுமைக்கண்வந்து நாகத்திலழுத்துமா
யினும் இம்மையினும் வருந்துவதாயி நம்மு
டைய வேகத்தைக்காட்டும் என்று மறைமொழி
கூறுகையால் அவ்வரையின்படியே மிகுத்தபாவத்
தின்வேகமானது செய்தவுடனே ஒருவனை வருந்
தக்காணுதலின் மறுமைக்கண் நாகத்திலழுத்து
மென்பதேசத்தியம். வேகமானதுயாதெனின், விகி
தத்தை யுண்டான் ஒருவனை அந்தவிஷமானது வரு
த்திக்கொல்லுதலின் முன்பே நெடிவுதோன்றாதல்
போலவும், நெருப்பினுற் சூடுண்டான் ஒருவனுக்கு
அது பண்ணுவதற்கு முன்பே எரிந்தபோலவும்,

ருசு வேதாகம சோபான முறை.

சிவத்துரோகாதி அகிபாதகமும், பிரமஹத்தியாதி
மகாபாதகமும், மறுமைக்கண் எரிவாய் நரகமாதிய
நரகத்திலழுத்துதலின்முன்பே, இம்மையிற் செ
ய்தவுடனே சித்தப்பிரமையாதினக்கங்களுந், பிரம
ஹத்தியாதி அக்கங்களுந் அடைதலி லெனக்
கொள்க. இதற்குப்பிரமாணம்.

தேவாரம்.

குற்றொருவரைக் கூறகொண்டு
கொலைகள்ஆழ்ந்த களவெல்லாஞ்
செற்றொருவரைச் செய்ததீமைக
னிம்மையேவருந் திண்ணமே
மற்றொருவரைப் பற்றிலேன்மற
வாதொழி மடநெஞ்சமே
புற்றரவுடைப் பெற்றமேறி
புரம்பயந்தொழப்போதுமே.

என்றும்,

சசிவன்னபோதம்.

மிமேவிய புண்ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன் வேறொருகாலமுற
குகமேவருமென்பதன லுன ரோயெல்லா
மிவனைச்செற வெய்தினவே.

என்றனர்,

அதற்கவன் அப்படி. இம்மைக்கண் ஒருபாவ
த்தைச்செய்தவன் சரீராதியுந்நில் நரகத்தை

வேதாகம சோபான முறை. ௫௫

ய்னுபவிப்பானென்று நீர்கொல்லுகிறது கூடாது. அலிது எத்தாலெனில், இவ்விடத்திற் பாவாதிகளைச் செய்தவன் இறந்துபோகவும், அவனைத்தகனம்பண்ணிப்போடவும் காண்கையால் என்றனன்.

அதற்கவர் புண்ணியபாவங்களைப்பண்ணினவன் அவற்றினது பலன்களைச் சுவர்க்க நரகத்தின் கண்ணே அனுபவித்தற்குச் சரீரார்தியத்திற் பாவப்பருவமானால் பூததேகமும், புண்ணியப் பருவமானால் பூதசாரதேகமும், யமதூதர் ஒருகணத்திலே உண்டுபண்ணுவார்கள். அந்தச் சரீரஞ்சுகதுக்கானுபவத்தைப் பொருந்துமென்று அறிவாயாக.

இதற்கு உதாரணம் சிவதருமோத்தரம்.

அருந்துயர்க்குழியினுழ்வா சாகமேபாவத்தாகும்
பொருந்தியபூதத்தாலே யிமைத்திமெப்போதுதன்னுட்
புரிந்துவிண்புகுவாராகம் புண்ணியத்தாலேயாகும்
பொருந்தியபூதசாரத் தொருகணப்பொழுதுதன்னில்,
என்றனர்,

அதற்கவன் ஒருவன் இம்மையிலே செய்த பாவத்துக்கு ஏதுவாய் மறுமையிலே ஒரு சரீரத்தை உண்டுபண்ணி நரகத்தில் வாதிப்பரென்பது எத்தினுக் கொக்குமென்னில், குற்றஞ்செய்தவன் தப்பிப்போகக் குறுக்கேவந்தவனைவாய்மேல் அடித்தானென்பதுபோலும், இப்படி அநேகமாக உலகத்தின் கண்ணே சொல்லும் பரியாச வார்த்தைகளுக்கு ஒக்கும். இந்தச் சரீரம்செய்த பாவத்திற்கு

நாள் வேதாகமசோபான முறை.

அந்தச்சரீரம்வாதப்படுமென்றீர் அதற்கும் இதற்குஞ் சம்பந்தம்யாது என்றனன்.

அதற்கு அவர் அந்தச்சரீரத்தின்கட் சென்று புகும் இந்தச்சரீரத்தினின்றும் புண்ணியபாவங்களுக்கும் ஏதுவாகிய இதாஹிதங்களைப் பண்ணின வனுடைய அறிவு இதற்கு உதாரணம்.

திரணுலசெனகைபோற் சீவன்நீண்டியே
வருமுருவதனைமுன் னுடலைமாற்றிடுந்
தருமமேபருவமேற் சாரும்வானினைப்
பருவமேற்றீவினை நிரயம்பற்றுமே.

என்றனர்,

அதற்கவன் அப்படி ஒரு சரீரத்தின்கண்ணே மற்றொருசரீரத்தின் கண்ணுண்டாகிய அறிவு சென்று புகுமென்று மிடத்துத் தருணப்பருவத்தை இச்சித்துடைய ஒரு விருத்தன் ஒருதருணப்பருவன் இறக்கக்கண்டவிடத்து அவனது சரீரத்தில் பாய்தல்வேண்டும். அஃதில்லாமையின் ஒரு சரீரத்தின் அறிவு மற்றொரு சரீரத்திற் புகுமென்றல் கூடாது என்றனன்.

அதற்கவர் இவ்விடத்தும் பாகாயப்பிரவேசம் பண்ணுவாருமுண்டு என்றனர்.

அதற்கவன் அப்படிப் பாகாயப்பிரவேசம் பண்ணாதல இவ்விடத்துநாங்கண்டேமில்லை. அதுவும், அம்மிபறக்கக் கண்டோ மென்பதுபோலும்; உலக சர்ப்பனாகையென்றனன்.

வேதாகம சோபான முறை. ௫௭

அதற்கவர் அப்படிப்பாகாயப்பிரவேசம் பண்ணுதல் இப்பொழுது இவ்விடத்தில்காணாமையால் கற்பனாகதை யென்றாயினும், நாடோறும் யாமெல்லோருஞ் சொப்பனத்தின்கண்ணே இந்தத் தேகத்தைவிட்டு வேறொரு தேகத்திற்பாய்ந்து எவ்விடத்தும் சஞ்சரித்தலால், ஒரு சரீரத்தின்கண் இருந்துள அறிவு மற்றொருசரீரத்தின்கண் கன்மத்தாற் சென்று புகுமென்பதே உண்மையென்றறிவாயாக.

இதற்கு உதாரணம் சிவஞானசித்தியார்.

பன்னகமண்டசங்கள் பரகாயந்தன்னிற்பாய்வேர்
துன்னுதோன்முட்டையாக்கை துறந்துசெல்லுதுவேபோல
வுன்னியவுயிர்கலே வுடல்விட்டுவானினூடு
மன்னிடுநனவுமாறிக் கனவினோமருவுமாபோல்.

இன்னும் இப்படி அநேகம் உண்டென்க. கொலைச் சீமையையுடையார் நாகம் அனுபவிக்குமிடத்துத் தத்தம் பாவத்தளவிற்குத்தக்க அவ்விடத்துண்டாகிய ஒரு பூததேகத்தைப் பொருந்துவரென்று சாதித்தோம் என்க.

அதற்கவன் சொர்ப்பனத்தின்கண் வேறொரு சரீரம்வந்து பொருந்துமென்ற வார்த்தைபழுது. கனவிலே தோன்றுவதெல்லாம் நனவிற்கண், கண்ட நினைவாகு மென்றனன்.

அதற்கவர் இவ்விடத்து நம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட இந்தச் சரீரத்துக்கு ஒருகாலும் ஆகாயத்

நிமி வேதாகம சோபாண முறை.

திற் பறக்குந் தன்மையின்மையானும், கனவின் கண்ணே தோன்றிய சரீரத்துக்கு ஆகாயத்திற்பற க்குதல் இயல்பாய்ப் புதுமையும், அதுசயமும் தோ ன்றக்காண்டலினும், பிரமாவா தியாகிய தேவதை களுக்குண்டாகிய பலமுகமுதலிய உறுப்புகள் நம க்குக்குவின்கண் உண்டாகாமையானும், சொர்ப்ப னதேகத்தை இச்சரீரத்தின்கண் கண்டு கேட்டிரு ந்தமையால் அந்த நினைவென்குதல் கூடாது. அஃ டெதப்படியெனில், சொர்ப்பனதேகம் பறக்கக்காண் கையாலும், இத்தேகத்துக்கு அஃதில்லாமையா லும், கண்ட நினைவல்ல. அல்லது தேவதைகள் ஆகாயகவனம் பண்ணுவார்களென்று கதைகளிற் கேட்டநினைவென்னில் புராணங்களிற் பிரமாவாதி தேவதைகளுக்கு அநேக முகங்களும், அநேகங்க ண்களும், அநேகங் கைகளும் உண்டென்று கேட் டிருக்கின்றோம். ஆகையால் அவ்வடிவமும் நமக்கு க்சொர்ப்பனத்தின் கண் பொருந்தல் வேண்டுமே அஃதில்லாமையால் கேட்ட நினைவுமல்ல, அதலிற் சொர்ப்பனத்தின்கண் வேறொருதேகம் வருமென் பதே சத்தியம். இதற்கு உதாரணம்.

இவ்வுட்கனத்தெங்கு மியங்குருவலவன்றென்ப
உவ்வுடல்பறத்தலாற்கண் மெந்நினைவல்லவாகு
மெந்நினைவென்கேள்வி நினைவெனிலிந்நிராதி
திவ்வியவருக்கொனேமாற் நிகழ்ந்தவ்வுருவேறென்னே.

சுந்தரம்.

வேதாகம சோபான முறை. ௫௯

அதற்கவன் அப்படிச் சொப்பனத்தின்சண் இவ்விடத்திற் காணாதன கண்டோமாயினும், அதுவும் இத்தேகத்தின் குணமல்லது வேறொருதேகமென்பது கூடாது. ஆதலின் ஒரு தேகத்தின் குணம் மற்றொருதேகத்தின்கட்சென்று பொருந்தாவதேயில்லை. உண்டெனில் ஒருரத்தினத்தினது காந்தி மற்றொருரத்தினத்திற் சென்று பொருந்தவேண்டும். அஃதின்மையால் இச்சரீராதியத்தில் இகனுடைய குணமாகிய அறிவு வேறொருதேகத்திற்சென்று புகுவதாயில்லையென்றன.

அதற்கு அவர் நீ ஒன்றின்குணம் ஒன்றிற்சென்று புகாதென்பது ஒக்கும். இங்ஙன மூண்டாகிய அறிவு இத்தேகத்தின் கண் கன்மவசத்தாற் பொருந்தி யிருந்துள் ஓரான்மாவினுடைய குணம் என்றனர்.

அதற்கவன் நீர் இங்ஙனம் இத்தேகத்தின் கண் இதற்கு அந்நியமாய் ஒருசீவனுண்டென்பது கூடாது. அதேனெனில் இங்ஙனம் காணப்பட்டுள்ள பிருதீவு, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் இந்த நான்கு பூதமும் நித்தியமாயுள்ளன. அவற்றுள், வாயு சலனகுணத்தை யுடையது. ஆகையால் மற்றுள் பூதங்கட்கு அதனோடு கலப்பண்டாகுதலின் இச்சரீராதிகள் தோன்றும். அப்படித்தோன்றின வென்பது எத்தாற் கண்டதென்னில், மண்கடின மாயிருத்தல் போலச் சரீரத்தில் கெடுதோலாது

கள் கடினமாய் மலந்தடித்துவிட்டதலினாலும், சலம் மலநெகிழ்ந்து பதஞ்செய்தலின் இரத்தாதிசுள் நெகிழ்ச்சி யுடையனவாய்ச் சலம் விழ்தலினாலும், நெருப்புச்சுட் டொன்றுவித்தலின் உதராக்கனி அன்னபாஸ்திகளைச் சுட்டொன்று வித்துத் தொக்கின்கண் வெப்புத் தோற்றுதலினாலும், வாய்ச் சலித்துத் திரட்டுதலின் இச்சரீரத்துக்கு ஓடுதலாதி சலனத்தைப்பண்ணி நாசியாதிசுளின் இயக்கங் காணுதலினாலும், அந்தப்பூதக்கலப்பு இற்குச் சரீரமென்பது பிரத்தியட்சம் பாக்கு, வெற்றிலை, சுண்ணாம்பு மூன்றுங் கூடினவிடத்தில் ஒரு சிவப்புத் தோன்றுதல் போலப் பூதசையோகத்தினால் முன்பிலாத மனமுந் தோன்றும். இதனவன்றி நீர் இந்தச்சரீரத்தில் ஒரு ஆன்மா உண்டென்னில் இப்படிப் பிரத்தியட்சமாகக்காணவேண்டும். அப்படிக்காணப்படாமையின் ஆகாசத்தாமரைப்பூவும், முயற்கொம்பும், ஆமைமயிரும், மணலிற்றயிலமும், உண்டென்பதையொக்கும். ஆதலின் ஆன்மாவை உணர்பதேயில்லை. இவ்விடத்துத்தோன்றும் உணர்வெல்லாம் தேககுணமே பென்றன.

அதற்கவர் நீ இந்தத்தேகத்தின் குணம் அறிவென்னு மிடத்துப் பிணமான அவதாரத்தில் தேகங் கிடக்கக்கண்டேம், உணர்வு அங்ஙனங் கண்டிலேம். ஆதலின் உணர்வு தேகத்தின் குணமென்பது கூடாது என்றனர்.

வேதாகம சோடான முறை. ௬௬

அதற்கவன் பிணமான சரீரத்தில் வாயு நீங்குதலால், அக்கினி ஆவியும். அப்பொழுது அறிவுநுகெடும். அவைகள் நீங்கியது எவ்விதத்தாற் கண்டதென்னில் பிணத்தினாகியிற் காற்றுங் கண்டிலேம். தொக்கில்வெப்பமுங்கண்டிலேம். ஆதலின் அவைகள் நீங்கியது உண்மை. நீங்குதலின் சரீரத்தின் கண் அறியாமையடையும் என்றனன்.

அதற்கு அவர் நீ இங்ஙனம் பிணமானகாலையில் நீங்குமென்றவாய் உறக்கத்தின்கண் கீங்காதேயிருக்கவும், அப்பொழுது தேகத்தின்கண்ணே பாம்பு ஏறிவருதலுஞ், சத்துரு வருதலும், சரீரம் அறியாமே இடத்தலால் வாயுநீங்க அறிவுநுகெடுமென்பதுகூடாது, ஆதலிற் கன்மவசத்தால் அவத்தைகடோறும் ஒடுங்கியும் உணர்ந்தும் வருவானோர் ஆன்மாவுளனென்று அறிவாய். ஞானப்பிரகாசமின்றி இருளடைந்த புத்தியினை யுடையாய் என்றும்,

இதற்குமேற்கோள் சிவஞானசித்தியாரில்.

உடலின்வேறுயிரேனிர்த வுடலன்றோவுணர்வதென்னி
னுடல்சவமானபோது முடலினுக்குணர்வுண்டாகு
முடலினுள்வாயுப்போன லுணர்ச்சியின் றுடலுக்கென்னீ
னுடலினுள்வாயுப்போகா துறக்கத்துமுணர்வதின்மே.

என்றும்,

சிவப்பிரகாச வேண்பாவில்.

உடம்புநீயல்லே யுறக்கத்திலெல்லா
மடங்கப்பிணமாயாலே திடம்படவாம்
வேறுதானுண்டோ விடாதேயருந் துகின்ற
சோறுகாண் காயச்சமை.

என்றும் அருள்செய்தனர்.

அதற்கவன் சரீரத்துக்கு அந்நியமாய்வுர்சிவன்
உளனென்றும், நரகசுவர்க்க முண்டென்றும், அறி
ந்துகொண்டு இதுவரையும்சுவாமிகளோடு அறியா
மையினால் எதிர்த்து வினாவிய குற்றத்தைப் பொ
றுத்தருளவேண்டுமென்று சுவாமிகள் திருவடியில்
விழுந்தனர்.

அதற்கவர் சீழேவிழுந்து கிடக்கும் உலகா
யுதனை எழுச்செய்து அன்பனேகேள் ! இது
முதற்கொண்டு என்னிடத்திற் சங்கித்தனபோல்
வேறே எந்த இடத்திலும் தூர்வாசனையாகிய சங்
கையைச் சங்கித்தல் கூடாது. அதுவல்லாமலும்
பெரியோர்களைக்கண்டால் அவர்களை நம்பாமேஸ்
வரெனன் அன்போடு வழிபட்டு அவர் குறிப்பின்
படி நடந்துகொள்வதே உத்தமமாகிய புண்ணிய
மென்று அறிந்து நடந்துகொள்ளென்று ஆக்ஞா
பித்தருள் அவ்வாங்கியத்தைக் கைக்கொண்டு அவ்
வுலகாயுதன் போனபின்னர்.

சீடன்:—உலகாயுதனுக்குச் சிறப்புத்தி புகட்
ருவே! இதுவரையும் தேவரீருளிச்செ

வேதாகம சோபான முறை. சு.ந.

ய்த வாக்கியத்தைச் சுந்ரிதானத்தின் இருபாவீசுஷணி யத்தால் அறிந்துகொண்டேன். இன்னும் அடியேன் கேட்கும் விண்ணப்பம் ஒன்றுளது. அதாவது பாவபுண்ணியஞ் செய்தவர்கள் நரகசுவர்க்கத்தை யனுபவித்து மீண்டு அவரவர்கள் கண்டத்துக்குரிய சரீரபேதங்களாகத் தோன்றுவார்களென்று அருள்செய்திருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் இன்னவிதமாக வந்து நானுவிதங்களாகிய சரீரபேதமாகத் தோன்றுவார்களென்று அருளிச்செய்யவில்லையே அதன் விபரத்தை அடியேனுக்கு அதுக்கிரகஞ்செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன் என்ன.

ஆசிரியர்:—சுவர்க்கலோகம் வாயுவினால் கட்டப்பட்ட வுலகம். அதுகடினமாகப் பூமிபோல புண்ணியவான்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும், புண்ணியசூத்யமானவுடனே வாயுவெளியாய் அவனைத்தரியாமல் வெளிவாங்கிப்போகும். புண்ணிய புருஷனானவன் புண்ணியசூத்யமானவுடனே வாயு நீக்கத்தினாலே கீழேவிழுவான். அப்போது பூலோகத்திலே நகத்திரம் விழுந்ததென்று கண்ணுக்குத்தெரியவரும். விழுந்தவனுடைய நகத்திரங்களாகிய சரீரம் ஆகாசவருணம்போல உருகிப்போய்க் கீழே குகையாகவிழுவான். விழுந்தபோது சமுத்திரங்களிலாவது, நதிகளிலாவது, கடிகளிலாவது, பருவங்களிலாவது, பூமிகளிலாவது, பயிரா

சுசு வேதாசனமேசோபான முறை.

திகளிலாவது, தடாகங்களிலாவது, பூந்தோட்டங்
களிலாவது, வாவிக்கடங்களிலாவது, கருமாறுசார
மாக விழுவன். இன்ன இடத்திலே விழுவனெ
ன்று நிச்சயமில்லை. விழுகிறபோது நல்லவாஸிடத்
திலேபோய்ப் பிறக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்
பன். அந்த நேரத்திலே தேவசரீரம் உருகிப்போன
பிறகு சூக்ஷ்மமேதேகத்தோடே விழுவன். போன
சொருபமர்களை திரும்பவருவன். அந்தச் சூக்ஷ்ம
மேதேகத்தோடே விழந்து ஆகாயமாய்ப் போய்க்விடு
வான். ஆகாயமாய்ப் போனபிறகுவாயுவாய்விடுவன்.
வாயுவானபிறகு தேயுவான். தேயுவானபிறகு
புகையாவன். புகையானபிறகு மேகமாவன். மேக
மானபிறகு நீருண்டமேகமாவன். அதன்பிறகு வரு
ஷ்சலமாய்ப் பூமியிலேவிழந்து நெல்லு, உளுந்து,
பயறு, எள்ளு முதலாகிய தானிய விசேஷங்கள்
ஒசுதிகள், விருகங்கள், சிறுகொம்பு, புற்பூடு,
கொடி, காய், கிழங்கு, கந்தமூலபலாதி அன்னமா
ய்ப் போய்விடுவன். இவைகளிலே சம்பந்தமாத்தி
ரமேயொழிய இந்தச்சென்மம் அவனுக்கு இல்லை.
ஆனால் இந்தச்சென்மம் பாருக்கென்று வினாவுண்
டாமாயின் பாவிகளாயிருக்கிறபேர்கள் நரகங்களை
யனுபவித்து பூலோகத்தின்கண் வந்து பாவசே
ஷத்தினாலே ஒசுதிகள், பயிர்கள், மரங்கள், புல்லுப்
பூடு, செடிகொடி, நவதானியங்கள், இந்தச்சென்
மங்களை யெடுப்பார்கள். அந்தச் சென்மங்களை
டே கூடியதினுண்டாகிய சுகதுக்கங்களை யனுப

வேதாகம சோபான முறை. காரு

4 விப்பார்கள். சுவர்க்கத்திலே யிருந்து வருகிறபேரி
ந்த ஓசதிகள், பயிர்கள், புல்லுபூடு, செடி.கொடி,
நவதானியம் இவைகள் முதலாகிய அன்னமார்த்த
மாக மணுவதேதத்திலேவந்து மணுவதென்றதனை
யெடுப்பார்கள். இவைகளிலே சம்மந்தமாத் திபம்
அவர்களுந்து, இந்தச் சென்மக்களும் இல்லை, இந்
லே யுண்டாகிய சுகதுக்கங்களும் இல்லை. ஆகச்
முதலாகிய ஓசதி, அன்னம், புருஷதேவங்கள்.லே
வருகிறது. இவைகளெல்லாம் புண்ணிய புருஷர்
கள் சுவர்க்கத்திலேயிருந்து வருகிற மார்த்தமே யல்
லாமல் பாவிக்கவேண்டிய இர்தச் சென்மங்கள்
அவர்களென்கிறதில்லை. இதைவிளக்கிப்பெருளும்
சுருக்கியுரைத்தாம். இன்னும் காணவேண்டிய வி
ந்த தூலிற் கண்டுதெளிவென்று உரைத்தருள.

சீடன்:--இதுவரையும் தேவரீர் திருவாய் மல
ர்ந்தருளியபடி. பாபபுண்ணியத்தைச் செய்தவர்
கள் அதற்குரிய பிரபோசனமாயே நரகசுவர்க்கத்
தையனுபவித்துத் திரும்பிவரும்விதத்தை இங்
டத்தெவர்களுக்கும் நன்றி விளக்கும் வண்ணம்
ஒரு திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்க விரும்புகின்
தே நென்றிரங்க.

ஆசிரியர்:--நனவினை விட்டுச் சொப்பனத்தை
மருவுதல்போல் நரகசுவர்க்கத்தை யடைவதற்கும்.
அச் சொப்பன தேகமாயே குறுகு.பே - - -

புடைபெயர்ச்சியாகிய உற்பவன் ஹக்கம்போலும்,
ஆன்பம் நாகம்போலும், பின் நனைவச் சார்தல்
உற்பவம்போலும் என்ன.

சீடன்:—சுவாமிகளே ! தேவரீர் திருவாய்
மலர்ந்தருளிய வாக்விதத்தை அறிந்து கொண்
டனன். அறிந்துகொண்டாலும், இன்னும் கேட்
தும் விண்ணப்பமொன்றுளது. அதாவது பிறப்பிற்
ப்புதளிற் படுக்கத்தை அருள் செய்வதோடு இவ்
வெலகத்தின் கண் அனுபவிக்கும் சுகத்தினையே மே
ன்மையென்றும், ஹக்கவகத்தின் கண் அனுப
விக்கும் சுகத்தினையே இன்பமென்றும் சிலர் சொ
ல்லுகின்றனர்களே அதன் விபரத்தையும் நன்றாக
விளக்குமாறு அருள் செய்யும்படி பிரார்த்திக்கின்
றே நென்ன ?

ஆசிரியர்:—அன்பனே ! நாகத்தினிடத்தும்,
சுவர்க்கத்தினிடத்தும், இவ்விடத்தும், பிறப்பு,
இருப்பு, இறப்பு என்னும் இம்மூவகையிடத்தும்
ஆன்பமேயன்றி எட்டுணையும் இன்பமில்லை யென்
றும், மோகமும் ஒன்றுமே இன்பமென்றும் யான்
உன்றனக்கு அருள் செய்யக்கேட்பாயாக. அதா
வது உற்பத்தி திதி லயங்களை யுடைய கொடியபிற
ப்பின் கண்ணே ஆன்பமேயல்லாமல் எவ்வினள
வாயினும் மனத்தின் கண் அறிவை யுன்றி விசா
ரணை செய்யுமிடத்துச் சுகமில்லை. அங்ஙனம்

வேதாகம சோபான முறை. ௬௭

கருமில்லா திருந்தும் உண்டுபோல மாறுபடுத் தி
 உயிர்களுக்கெல்லாம் விளக்கும் விசாரணையை மா
 ற்றுகின்ற அஞ்ஞானவிறுள் அந்தவிருளும் நீண்டு
 அப்பிழப்பு துன்பமென்பது உள்ளமுறையே மா
 ட்சிமைப்பட்ட மோஷத்தையடைதற்கு முற்செ
 னனங்களிலே தவம்பண்ணின பெரியோர்களா து
 மனத்தின்கண்ணே தோன்றும் இதுவல்லாமலும்
 இத்தொடலானது மாதாவினது கற்பத்தின்கண்
 உற்பவியாபின்ற காலத்தில் ஐந்து பெரியதுன்பங்
 கள், அது வயமாகின்றகாலத்தில் அவ்வற்பத்தி
 துன்பத்துக்கு எட்டுப்பங்கு அதிகம். அவ்வற்பத்தி
 காலத்தும் வயகாலத்தும் துன்பமேயானால் அவற்
 றிற் கிடையாதுள்ள திகில்காலத்திலேதான் இன்ப
 மில்லையோவெனின் அக்காலத்தும் நரை, திரை,
 மூப்பு களிஞற்றுன்பம். அம்மூப்பின்றுயே வாலப்
 பருவத்தின் கண் இல்லையோவெனின் அப்பருவத்
 திலும் அநியாமையினுற்றுன்பம். அநிஷதயமாகிய
 குமாரப்பருவத்திற்குண் இன்பமில்லையோவெனின்
 அப்பருவத்தின் கண்ணும் வாதபித்த சிலேநம்மங்க
 ளாகியவியா திகளிஞற்றுன்பம். அவ்வியாதியின் நிய
 விடத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் விட்டு
 நீங்காது மாறி மாறிவருகிற பகிவியாதி காமவியாதி
 களிஞற்றுன்பம். அவ்வியாதிகள் வருந்தோறும்
 அருந்தல பொருந்தலாகிய மருந்தினைப் புதிதானத்
 தணித்துக் கொண்டாற்றாண் இன்பமில்லையோ
 வெனின் அம்மருந்தினால் அவ்வியாதிகையத் தணி

த்தற்பொருட்டு அதற்கேதுவாகிய மிருந்திரவியர் தேடுதலினுற்றுன்பம். அத்நிரயம்வந்து பொருந்திய காலத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அதனை ராசசோராக்குனிகளால் சேதம்வராதபடி பாதுகாத்தலினுற்றுன்பம் அதனைக்காக்க வல்ல மையுடைய ராசாவுக்குத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அவனுக்குமேலாகிய மகாராசாவினால் துன்பமாம். அதுவல்லாமலு முற்பவத்தில் ஐம்பெருந்துயரென்றது கருப்பாசயப்பை உருத்தலினாலும், அதிற் சலம் பூரித்தலினாலும், உதராக்கினி சுடுதலினாலும், பிரசுத வாயுமுரித்துத் தள்ளுதலினாலும், போரித்துவார நெருக்கத்தினாலும். மலையிருத்திக்கொண்டதுபோலவும், கடலின்கண் வீழ்த்தி மிதித்தல்போலவும், இருப்புக்கடத்தி லடைத்து நெருப்பாற்சுடுதல்போலவும், மலைமேல் நின்றானைத் தலைநீழாகத்தள்ளுதல் போலவும், ஆலையிலிட்டக்கரும்பு நெருக்குண்டல்போலவும், வருந்துன்பங்களைபும் லயகாலத்தின் கண் வருந்துன்பங்களையும் கடவுளையறிய வல்லவனாகையால் உவமை கூறப்படாமையின் அத்துன்பத்தில் எண்மடங்கென்று ஓரளவை கூறினார். அவற்றிற் கிடையாயுள்ள திதிகாலத்தின் கண் வரும் வாலகுமாவிருத்தமாகிய மூவகையிடத்தும் அறிபாமையினாலும், வியாதிக்களினாலும், பசினோய்களினாலும், அந்நோய்தணித்தற்கு எதுவாகத் திரவியர் தேடுதலினாலும் அதனைப் பாதுகாத்தலினாலும், நரை, திரை, மூப்பு

வேதாகம சோபான முறை: ௬௬

கனினாலும் துன்பங்கள் உளவாகையால் உற்பத்தி
திதிலயமென்று கூறிய சாலத்திரையங்களிலும்,
துன்பமேயன்றி இன்பமில்லையென்பது கண்டுகொ
ள்க கருப்பாசயமுதல் போனித் துவாரமீனாகிய
வைந்தும் பஞ்சபூத காரியமாதலின் அவ்வைந்தி
னாலும் வருந் துன்பங்களும் பசுவியாதிகள் காமவி
யாதிகள் மற்றையவியாதிகள் போல் வருந்துண்
டால் ஒருங்கே நீங்காது சூன்மவியாதிக்கு உவர்
மண் ணீர்க்குடித்தல் அப்போது அடங்கி நின்று
மீண்டும் தோன்றும் என்றறிக.

உற்பவத்தைம்பெருந் துயரென்றதற்கு உதாரணம்

சிவதருமோத்தரம்.

என்றென்றெண்ணி யிருக்குமுயி
ரிடர்ப்பட்டழியு மெழில்வரைக்கீ
ழொன்றுமொருவன் றனைப்போலக்
கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதலன்
மன்றலுத்திமநிந் தாழ்வான்
வருத்தமென்ன வருந்தியிடு
நின்றகருப்பா சயவுதத
வெள்ளங்கொள்ள நிரையழிந்தே.

அன்றியும்,

அங்கியதனிற் றங்கியிடு
மயோமயத் தைக்கும்பந்திற்
றங்குமொரு வன்றபனன்போற்
றபனமெய் துந்தாய்தரத்

எ0 வேதாகம சோபான முறை.

தங்கிடவே யழலனைய

ஞாயதனு லாகத்தைப்

பங்கித்திடவே படுமிடரி

னிநுநாற்குணி தம்பட்டமுங்கும்

அன்றியும்,

கருப்பாசயமே கட்டமதா

மதனினதிகங் கடுங்காலு

முரிக்கமிகவு மோகமுற

முன்னையுணர்வு மந்நிலையே

மரிக்கவாலை கரும்பெனவே

யோனிவழியின் வலிதொலைய

நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையே

தோன்றுமுயினு னிலையுடனே.

என்றும்.

பவந்துயரின்மரணத்துயரென்மடங்கு என்ற
தற்கு உதாரணம்.

குறித்திரட்டு.

பரணமாகிய பெண்டிருஞ்சுற்றமும்

பண்டுதங் கையிற்றந்த

விரணமானவை கொண்டிடவிவரை

விட்டியம்பிடா திவனேரு

மரணவேதனை யாவராறியலா

மயங்கியைம்புல னந்தக்

கரணம்யாவையும் கலங்கிடவருந்துயர்

ய யறிகிற்பான்.

என்றும்.

சிவதருமோத்தரம்.

தனத்தினைமனைதனைத் தானியந்தனை
நினைத்தினியெவரனு பவிப்பர்நிக்ருநா
ளெனக்கிவையன்னிய மாசுமேயெனு
மனத்துயர்மலையவே மாயுமானியே.

என்றும்,

மெஞ்ஞான விளக்கம்.

வந்திமொணத்துன்ப மறித்துரை செய்யப்போமோ
வந்திமேலையும்பித்து முணர்வொடு பொறிகலங்கி
நந்திடாவிருளேழுடி நாவலர்ந் தலமந்தென்னே
யிந்தமாவிறப்பிற்றுன்பம் பவத்துன்பத் தெண்மடங்கே.

என்றும்,

தேவாரம்.

புலனைந்தும்பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்நிடை மேலுந்தி
யலமந்தபோதாவி யஞ்சேலென்றருள்புரிவா
னமருங்கோயில்
வலம்வந்துமடவார்க ணடமாடமுழவதிர
மழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தியலமந்து மரமேறிமுகில்பார்க்குந்
திருவையாரே.

என்றும்,

நிதிக்கட்டுயரம் என்றதற்கு உதாரணம்.

எஉ வேதாசும சோபான முறை.

மேஞ்ஞான விளக்கம்.

நலமிலாழப்பித்துங்
நடைதளர்ந் துரைதழுத்துச்
சுலமதே மிகவுந்தோன் றித்
தண்டுகண் னுருச்சித்தக்
கலனமே பிறந் துகண்டார்
காச்சித்தங் குமிழர்வண்ணம்
மலைவெலாந் செய்யுட்பார்
வருந் துயரந் தோபாராய்.

என்றும,

பிணியினால் வலியுங்கேடாம்
பிணியினு லெழுகும்பேருந்
துணியெலாம் பிணியாற்ருன் னுந்
தொலைவிலே துணியேசெய்யுந்
தணியிலா துள்ளேயினின்று
சூலவுமொ ளுக்கும் பொல்லாப்
பிணியதே யொக்குந் துன்பம்
பேசுடிற் பிரிதுமுண்டோ.

என்றும,

இதுவல்லாமலும் அறிவு உதயமாகிய சூரிய
ரப் பருவத்தின் கண் விபாதிமின் றித் திடகாத்திரா
னுய்த் தனது ஒருவெண் கொற்றக்குடை நிழற்க
ண்ணோ பெருமை பொருந்திய இராச்சியபாரத்தை
பெல்லாம் காக்கின்ற செல்வத்தினை யடைந்தத
னால் மனுடானந்தத்தினை யுடைய மகாராஜாவுக்கு

த்தான் இன்பமில்லையோ வெனின் அவனுக்கும்
எந்தக்கணப்போதிலே யமன்வந்து தேகநாசம்
பண்ணுவனோவென்னும் பயத்தினாலும் சனங்கள்
செய்தபாவம் இராசாவைவந்துசாரும் அப்பாவ
மிகுதியால் மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பம் வருமெ
ன்று மேல்வருங்காரியவிசாரணையினால் வரும்பயத்
தினாலும் மிகவும் உள்ளந் திடுக்குத்திடுக்கென்று
மாறாது நின்று பறையறையுமானால் அவனெழிந்த
மற்றையர் பூமியின்கண் இன்பமுமுளரோ இவர்
அற்பச் செல்வத்தினையுடையோரும் மனக்களிப்பு
மிகுத்திருப்பராகவின் மகாசெல்வத்தினையுடைய
அந்தராஜாவுக்கு அப்பயங்களுந் அவற்றால் வருந்
துன்பங்களுந் இல்லை மகாபோகங்களை யனுபவித்
துக்கொண்டு மனக்களிப்பு மிகுத்திருப்பனென்று
நீ சொல்லரயானால் விவேகம் இன்மையால் மேல்வ
ருங்காரிய விசாரணை பண்ணாதமாதார்க்கு மனக்
களிப்பல்லது விவேகமும் விசாரணையு முடையோ
ர்க்குந் துன்பமேயன்றி இன்பம் இன்றென்று அறி
வரயாக.

உளமிகப்பறைநின்றறையும்என்றதற்குஉதாரணம்

குறுந்திரட்டு.

யிறந்தவரிதத்தல் பிழையாதெனவறிந்தா

குறுந்துயரொழிந்தினிய லுண்ணினைவாரோ

மறந்துவிடயத்துமய லுற்றிடுதல்வான்மீ

நிறுத்தவையுச்சிவிழுமோ னிடையெனினபம்.

என்றும்,

எசு வேதாகம சோபான முறை:

திருவள்ளுவநாயனார்.

நன்றிவாரித்கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் துவை மிலர்.

இதுவல்லாமலும் இந்த மாணுடர்போல உற்
பத்திலயங்களை யுடையோராய் அவற்றுக்கிடையா
லிய திதிக்கண்ணும் பலவியாதிகளையும் சத்தூருக்
களினற் பயங்கலையும் அடங்காத காமக்குரோதா
திகளையும் அடையப்படுதலின் தேவர்களுக்கும்
இன்பமெண்ணையுள் ஊர்த்தயோனிகளாகிய தேவக
திமாணுட கதிக்கண்வருஞ்சிறப்பு இவைகளானல்
குறுக்கியோனிகளாகிய மிருககதியினன ஹன்பங்
களையும் மகாபாவிகள் வீழலுற்ற நரககதியினன
மிருகத் பெரியஹன்பங்களையும் சொல்வதென்ன
ஆகையால் பிறப்பின்கண் ஹன்பமேயல்லதில்லை.

வானவர்க்குமற்றெண்ணை யுளசுகம் என்றதற்
கு உதாரணம்.

பெருந்தீரட்டு.

தியவசார்பகையுண்டு செற்றவார்வழிகவுண்டு
நோயுண்டனங்களுருண்டு கோய்கட்கெல்லாந்தாயான
காயமுண்டுகைதொழுவேண் நெருமுண்டுகற்புத்தைத்
மாயுத்தன்மைபுண்டானல் வாடுனர்க்கெண்ணைவாண்டே.

என றும்,

வேதாகம சோடான முறை. ௭௫

குருடன்புகரா மார்த்தாண்டன்
சுட்டரோக்யா மெஞ்ஞ
புருடன் லைநோய் புரந்தரற்குப்
புயத்தில்வாதந் தக்கற்குக்
கரநோயுண்டு கயரோகஞ்
சோமனுக்கு நீரழிவு
வருணற்கிவ்வா றமரர்க்கு
கோயுண்டுண்டே மருந்துவரும்.

என்பதனுலித,

நாற்கதியுள்ளும் அதிகமாபுள்ள தேவகிகள்
கண்ணும் இங்ஙனந் துன்பமேயல்லது வீடு ஒன்று
மே இன்பமென்றது.

சீடன்:—கருணாகரனே! தேவரீர் போதித்த
வாக்மியத்தினால் வீடு ஒன்றுமே இன்பமென்றும்
மற்றவை யனைத்தும் துன்பமென்றும் அறிந்து
கொண்டனன். அந்த இன்பத்தையடையுமாறு
இங்ஙனம் அதனை அடியேனுக்கு அருள்வீராக
வெண்ண?

ஆசிரியர்:—அன்பனே! முன்சென்மார்திரங்
களில் சிவபுண்ணியஞ் செய்தவர்கள் எவர்களோ
அவர்களுக்கு இனிமேற்சொல்லும் வாக்மியம் நன்
குபலப்படும். ஆனதுகொண்டு நீயும் உன்புத்திக்கு
புலப்படுமாறு நாம் போதித்த சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷ
ரத்தை இன்னும் இடைவிடாது தியானித்துக்கொ

என் வேதாநகம் சோபான முறை.

ண்டு வருவதோடு கன்மயாகம், தபோயாகம், செ
பயாகம், தியானயாகம் ஞானயாகம் எனஐவகை
யாகங்களுண்டு அவைகளுள் கன்மயாகமாவது சுந்
தியாவந்தனம், கடவுள் பூசை, அக்கினிகாரியம்
முதலியன செய்தல் தபோயாகமாவது சாந்திராய
ணம் இருச்சிரம் மாசோபவாசம் முதலிய விரதங்
களினாலே சரீரத்தைவாட்டுதல் செய்யாகமாவது
மந்திரங்களை விதிப்படி உச்சரித்தல் தியானயாக
மாவது மனசைவேறொரு விடயத்திலும் பொருந்
தாதவண்ணம் நினைத்தி இருதயமுதலிய தானங்க
ளிலே கடவுளுடைய திருமேனியைத் தியானித்
தல் ஞானயாகமாவது ஞான மூல்களை விதிப்படியே
தான் தான் ஒதலும் நன்மாணுக்கரை ஒதுவித்த
லும் அவைகளின் பொருளைத் தான்கேட்டலும்
நன்மாணுக்கரைக் கேட்டித்தலும், கேட்டபொரு
ளை நாடாமல் மறவாமற் கீற்றித்தலுமாகிய ஐந்து
மாம் இவ்வைவையாகங்களும் ஒன்றுக்கொன்று
எற்றமுடையன கன்மயாகத்திற் பதின்மடங்கதி
கம், தபோயாகம் தபோயாகத்தின் தூறுமடங்கதி
கம், செய்யாகம், செய்யாகத்தின் ஆயிரமடங்கதி
கம், தியானயாகம், தியானயாகத்தின் அநந்தமட
ங்கதிகம் ஞானயாகம் இவ்வைந்தினுள்ளும் கரும
யாகமுதலிய முன்னையநான்கு யாகங்களை அதுட்
பித்தவர் கடவுளுடைய உலகத்தை அடைந்து
அங்குள்ள திவ்யபோகங்களை அனுபவித்துக் கா
ல மீதவும் சன்னத்தை அடைவர்

வேதாகம சோபான முறை. ௪௭

ஞானயாகத்தை அதுட்டித்தவர் பிறந்திறவாப்
பெருவாழ்வாகிய சாயுச்சியத்தை அடைவர் ஆத
லினால் ஞானயாகத்திற் சிறந்தது பிறிதொன்று
மில்லை. அதனைச்செய்யின் இறைவனடியடை
விக்ருமென்ன ?

சீடன் :—சுவாமி கன்மவேள்வி யதல் தியான
வேள்வி ஈடுகிய நான்கும் போகத்தை யூட்டுவன
மென்றும் ஞானவேள்வி ஒன்றுமே வீடுபேற்றைத்
தருமென்றும் தேவரீர் அருளியபடி ஈடுகிப்பி
மாண முண்டோடுவென்ன ?

ஆசிரியர் :—சிவஞானசித்தியார்.

ஞான நூறையோத லோனுவல்தனற்
பொருளைக்கேட்பித்தான் கேட்டனன்றா
வீனமிலாப்பொருள்தனைச் சிறந்தது லோனா
மிறைவனடியடைவிக்ரு மெழின் ஞானபுதை
யூனமிலாக்கன்மற் கடப்பஞ்செய்கடியான
மொன்றுக்கொன்றுயருமினை யூட்டுவதுபேரக
மானவையான்மேலன்ன ஞானத்தாலானை
அருச்சிப்பர்வீடுப்த வறிந்தோரெல்லாம்.

என்றருளி மெளனமுற்றிருந்தனர்.

தாதபுத்திர சுகமாரீகப்பலம்

அப்பிரமேயபோற்றி யாருயிர் துணைவர்போற்றி
யொப்பிலாவொருவோற்றி யுணர்பவர்க்கனையோற்றி
நட்பயலில்லையோற்றி காதுநாதார்தபோற்றிச்
சுப்பிரமணியபோற்றிச் சயம்பிரகாசபோற்றி.

அற்புதவமலவேக வசுந்திதவகண்டாகார
நற்சிதம்பரவேகாந்த ஞானநாதாந்தவின்ப
சொற்பிரகாசசுந்த சூனியதூரியாதீத
தற்பரவணந்தானந்த சற்குருநாதபோற்றி.

கண்ணிலாக் குழலிவெய்ய காரிருட்டறைபட்டாங்குத்
திண்ணியமலவரைக்குட் சித்தியசிறியேன் தன்னை
நண்ணருஞானக்கையா னுன்முன் முதலேரோங்குத்
தண்ணவியாவெடுத்த சற்குருநாதபோற்றி.

முத்தரைப்பகைவரென்று மூர்க்கையுறவரென்றுப்
பெத்தரையேனக்காலம் பிறந்திறந்தெய்திட்டுடற்குப்
பத்தியான் ஞானங்காட்டி ஞானந்தாற்பரணக்காட்டும்
சத்தியஞானந்த சற்குருநாதபோற்றி.

பொச்சையாமுடலங்காட்டிப் பொழிபுலன்காணங்காட்டி
யிச்சையாருயிருங்காட்டி யெழிற்றிருவருளுங்காட்டி
யச்சுயினிலையங்காட்டி யகம்புறந்தானாய்க்காட்டி
சச்சிதானந்தங்காட்டு சற்குருநாதபோற்றி.

என்று தோற்றிப்பாடலாகுட்டி.

வேதாகம சோபான முறை. எக்

சீடன்:— எல்லாவல்ல விற்றவனே? ஒருவன்
மோட்சத்தை யடையவேண்டின் முறையே அது
ட்டிக்கும் கிரமம் யாதோவென்ன?

ஆசிரியர்:— ஒருவன் மோக்தத்தை யடைய
வேண்டில் முறையே சரியை, கிரியை, யோகம்,
முதிர்ச்சியால் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம், சந்
திபிரதம், அல்லது கன்மம் பக்தி முதிர்ச்சியால்
நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகம் இகமுத்திரார்த்
தப்பலபோக விராகம் சமாதி சட்கசம்பத்து முழு
கஷுத்துவம் எய்தி ஞானாசிரியரை வழிபட்டு அவ
ரது உபதேசவாக்ஷியத்தால் கேட்டலாதி நிஷ்டை
வரையும் அதுவத்திதழ் பேரின்பவீட்டை அடை
தல் வேண்டும் அதன்விபரம் வருமாறு சரியையா
வது சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலின் மாட்டு
த்திருவலகட்டு விளங்கும்படி திருமெழக்கிட்டு கு
ற்றமற்றபிரகாசம் பொருந்திய திருவிளக்கிட்டு அழ
கிய நந்தனவனங்கள் வைத்து புஷ்பங்களெடுத்துப்
பொலிவாகியமலரால் இண்டைமுதலிய கண்ணி
கள் சிவபிரான் திருமேனியிற் பொலிவுறும் வண்
ணம் பலவாக அமைத்து முதலவனுடைய புகழு
தற்கரிய கீர்த்தியினை வாயாரவாழ்த்தி சிவனடியாச்
சுருவேடத்தைக் கண்ணுற்ற வளவில் அடியேனாற்
செய்யத்தக்க சூத்திரவல்பாறு அதனையருளவே
ண்டுமென்று வணங்கி அவருளிச்செய்யும் பணி
விடையுஞ் செய்வாய் இச்சரியையானது எத்த

210 வேதாகம சோபான முறை.

னையோ சென்மாந்திரங்களில் நிலையுறும் இடைவி
டா முயற்சியுடையோன னினாவிற்கெய்து முடிப்
பன் அதனைமுடித்துக் கிரியைக்குரிய பக்குவனாய்
வருஞ்சமயத்தில் கன்மவசத்தால் சரீரம்விடில்சின
சாலோகபதவியினை யடைவன் சரியையிதென்பத
ற்கு உதாரணம்.

சிவஞான சித்தியார்.

தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற் சங்காந் தன்கோயிற்
தலமலகிட் டிலகு திருமெழக்குஞ்சாத்திப்
டோதுகளுங்கொய்து புந்தார்மால்கண்ணி
புனிதற்குப்பலசமைத்துப் புகழ்ந்துபாடித்
திநிறுவிளக்கிட்டுத் திருநந்தனைமுஞ்
செய்துதிருவோடும் கண்டாலடியேன்செய்து
தியாதுபண் பீரென்று பணந்தவர்தம்பணியு
மியற்றுவுஞ்சரியைசெய்வோ ரீசனுலகிருப்பர்.

என்றறிவாயாக,

கிரியையாவது புதிதாகிய வாசனையுடையமல
ர்கள் ஆபந்திரபம், திருமெஞ்சனம், திருவமுது முத
லிய புசோபகாணங்களைல்லாத் தேடியமைத்துக்
கொண்டு பஞ்சசத்திகள் பண்ணி சிவாசன மூர்த்தி
மூலங்களாலே முறையே ஆசனமிட்டு மூர்த்தியை
யெழுந்தருளச் செய்து மூர்த்திமாணவிய பரஞ்சோ
தியைப் பாலனைசெய்து ஆலாகித்து நிர்மலபாகிய
மெய்யன்பினு லாச்சனை செய்து விருப்பத்தோடு
அதித்து வழிபாடி யுற்றி நித்தியாக் கணி காரியமுஞ்

வேதாகம சோபான முறை. அக

செய்து முடிப்பதாம் இதுவும் எக்கனையோ சென்
மாந்திரங்களில் நிலையுறும் முன்னே தவமுடைபா
ன் விளைவிற்கெய்து முடிப்பன் மேல்யோகத்து
க்குப் பக்குவனும் சமயத்தில் கன்மவசத்தால் சரி
ரம்மிடில் சிவசாமிபத்தினை யடைவன்.

கிரியையிதென்பதற்கு உதாரணம்.

சிவஞானசித்தியார்.

புத்திரமார்த்தம் புகழின்புதிய வினாப்போது
புகையொளிமஞ்சளம் முதுமுதல் கொண்டைந்து
கந்திசெய்தாசனமூர்த்தி மூர்த்திமாநாஞ்
சோதியையும்பாவித்தா வாவித்துச்சுத்த
பத்தியினாலருச்சித்துப் பரவிப்போற்றிப்
பரிவினாடுமெரியில் வருகாரியமும்பண்ணி
ரித்தலாமிக்கிரியையினை யியற்றுவிவார்க
ணின்மலன் தனருகிருப்பர் நினைபுக்காலே

என்று அருளிச்செய்து.

இனி இச்சரியை கிரியையினை ஒன்றாகியோ
கத்தைச் சிவயோகமென்றும், ஞானத்தை சிவஞா
னமென்றும், நான்குபாதங்களை யு முன்றாகிக் கூறு
வதுமுண்டு அதன்விபரம் வருமாறு சரியை இரி
யையினைச் சிவதன்மமென்பர் அச்சிவதன்மத்தை
யே மெல்வினையென்றும் வல்லினையென்றும் இரண்
டுபாளுபாடாகச் சொல்லார் இதில் மெல்வினையாவது
மூலீ விவரிசார் நிருவாலயத்தின் கண் நிருவால
திருமெழுக்கு, நிருவினக்கு, நிருநந்தவனம் நிரு

அஉ வேதாகம சோபான முறை:

ப்பள்ளித்தாமம் திருமஞ்சனம் திருமலை யிதுமுத
 ளையுள்ள தொழில்களும் திருவேடத்தாரை வழிப
 றெகையும் சிவபக்தருக்குவேண்டுவன செய்கையும்
 திருமந்திரஞ் செபிக்கையுமாக இப்படியே செய்
 யப்பட்ட குற்றமற்ற வழிபாடான சரியையும் இந்
 தச்சரியையின் முதிர்ச்சியாலே திருவுள்ளத்தடை
 த்து சிவபிரானை யர்ச்சித்து வழிபடுகிற கிரியாவிதி
 யும் நல்லசெயற்பாடென்று நமக்கு எளிதாகச்செ
 ய்ய லாகையாலே இவ்விரண்டையும் மேல்வினை
 யென்று தீவ்னிய ஆகமங்களிற் சொன்னபடியா
 லே நாம் உனக்கு இதனைச்சொன்னோம். இந்நிலை
 யில் நின்று வழிபடுகின்ற அளவில் கொலை, களவு,
 கள், காமம், பொய் என்கிற ஐந்தையும் விட்டு நிற
 கையாலும் மனவாக்குக் காயங்களால் நினைப்பன,
 சொல்வன, செய்வன வெல்லாம் தெய்வ கிருத்தி
 யத்தினாலே யாகையாலும் அசுத்தத்திலேநின்றும்
 நீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்கையாலும் சர்வான்மாக்களோ
 யும் தன்னைப்போலே காண்கையாலும் வேதாகமங்
 ளுளின் முறைமைகளிலே வழுவாமல் நிற்கையா
 லும் இந்நிலையுடையானே ஆசாரியனாலே வேதிய
 னேயென்று அழைக்கப்படுவன் இம்மேல்வினை
 யின் முதிர்ச்சியாலே நம் உயிர்த்துணையாகிய பர
 மேஸ்வரனோடு மிகுந்த சிநேகமாய் இவனுக்கு
 விளைந்த வல்வினையின் முறைமையை அருளிச்செ
 ய்வோரு கேட்பாயாக அஃதாவது நல்லாரங்களைந்
 தருகின்ற வயிர்வ வேடங்கொண் டெழுந்தருளிய

வேதாகம சோபான முறை. அங்.

கடவுளுக்குக் கறியமுது செய்யும்பொருட்டு முன்
 னேயிரக் கமின்றித் தமது திருக்கரங்களாலே பின்
 னையைக் கொலைசெய்த சிறுத்தொண்ட நாயனான
 கொடுவினை போன்றவற்றை நாம் வல்வினையென்று
 கூறினோம் அல்லாமலும் பாவம் பழிவினை நோக்கா
 மல் பிதாவும் பிராமணனுமாகியோனது பாதங்க
 னைச் சேதித்த சண்டேசுர நாயனான வல்வினையை
 நோக்கிச் சிவபிரான் தாம் ஆம் தன்மையை அரு
 ளினார் இதுவும் வல்வினையேயாம் கழனிப்பின் கம
 ரிலே சிந்திய செந்நெலரிசி, செங்கீரைமாவடு என்
 னும் சுட்டனைப்பொருளாகிய இதனைத் திருவமுது
 ச்செய்தருள்க என்று மெள்ள இருந்து கண்டச்
 சோடு தண்டிணையிந்து ஆச்சிவபிரானுக்கு நிலை
 தித்துப் பிறவி வோறுத்தலாகிய வல்வினைசெய்த
 அரிவாட்டாய நாயனரை இவ்விபல்பினரென நா
 ட்டி நாம்புகழ்வது முடியுமோ என அருள் செய்து
 இன்னும் அருளுகின்றார். அதாவது சாஸ்திரங்
 களிற் சொன்னவழியன்றியே அளவற்ற அன்பின்
 பெருமையாலே உலகத்தியற்கையை விட்டு யாவ
 ராலுஞ் செய்யவொண்ணாத சொல்களைச் செய்த
 மையாலும் இவற்றை ஒரு பிரமாண நூல்களாலுஞ்
 சொல்ல அரிதாதையாலும் அவைகள் வல்வினையெ
 ன்று சொல்லப்பட்டன இப்படிக்கொடி தான வல்
 வினையைச் செய்யுமவர்களுள் முத்தியைப்பெறு
 வாகளோரெண்ணும் வினாவுண்டாமாயின் பரமே
 சுவரன் மாட்டு அன்புடைபார்செய்யும் பாதகமும்

494 வேதாகம சோபான முறை.

புண்ணியமாகும் அவ்வன்பில்லார்க்கெய்யும் அனவ
ற்ற புண்ணியமும் பாவமேயாகும் என்று. சரியை
யாதி நான்கும் முன்றிலடங்குமென்பதற்குப் பிர
மாணம்.

திருக்களிற்றப்படியார்.

நல்லசிவதன்மத்தா நல்லசுவியோகத்தா
நல்லசிவஞானத்தா ஞானழிய-வல்லசுறா
வாரேனுமன் புசெயி னங்கேதலைப்படுங்கா
ஞானேனும் காணவரன்.

சிவதன்மத்தை மெல்வினை வல்லினை பென்ற
தற்கு உதாரணம்.

மெல்வினையெய்நென் வியனுலிலாற்றரிய
வல்லிளையெய்நென் வருயிபண்டிஞ-சொல்லிற்
சிவதன்மமாவதென்ற சென்றதினே செல்வாய்
பவசன்ம நீங்கும்படி.

மெல்வினையிதென்பதற்கு உதாரணம்.

ஆதிபையர்ச்சித்தம் கங்கமுமங்கங்கே
நீதிநிறம்பலவுஞ் செய்வனவும்-வேதியனை
நல்வினையாமென்றே நமக்குமெளிதானவந்தே
மெல்வினையெய்நென் னாராம் வேறு.

வல்லிளையிதென்பதற்கு உதாரணம்.

கைங்கள் தருஞ்செய்ய வாய்வர்க்குத்தங்கள்
சுயமகனினுலன்று குறியாக்க-விசங்காதே
கொல்வினையெய்யும் கொடுவினையே யானவற்றை
வல்லிளையெய்நென் னு நாபதினும்.

வேதாதகம் சோபான முறை. அரு.

பாதசுமென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாணதையெனியனைத் தாளிரண்டுஞ் சேதிப்பக்
கண்டசுந்தரமம் பரிசளித்தார்க்கண்டாயே
சுன்னசுந் தன்செயலாற்றான்

செய்யிலுஞ்சுத்த திருப்படிமாற்றதனை
பையவிலு வழுதுசெய்கென்று பையவிலுந்
நூட்டியறுத்தவர்க்கே மூட்டியறுத்தவரை
நாட்டியுரைசெய்கென்கேனோ காம்

ஆன்மில்லாச்செய்யும் புண்ணியமும் பாவமன
குமென்றதற்கு உதாரணம்.

சிவஞானசித்தியார்.

ஆனாடிச்சுன்பர்செய்யும் பாவமுமதமதாசும்
பானாடிச்சுன்பிலாதார் புண்ணியம்பாவமர்கும்
வாழமுடைத்தக்சுன்புசெய்த மாலைவிதிமையாகி
நமரினிற்பாலன்செய்த பாதகநன்மையாய்த்தே

இன்னுஞ் சரியையகிரியைகளினின்று சாதித்த
ஸர்களுந் பிறபட்ட சென்னத்தில் இப்படி முதிர்
ந்த வல்லினை கூடாமல் முறையே யோகஞானங்
களை அறவடித்து மேலாகி இன்பமடைதல் வே
ண்டும் என்பது வேதாதகம் சம்மதமாகலின்மேல்
யோகத்தை அருள்செய்வோங்கேட்பாடாக அந்த
யோகம் எட்டு அங்கமுடையன அது இயமம்,
நியமம், ஆதனம், பிராணபாமம், பிரத்தியாகாரம்,
தாரனை, திபான்ம், சமதிபாம்.

அக. வேதாகம சோடான முறை.

இதில் இயமம்பத் துவகைப்படும்.

அவை.

க-வது, அஹிம்சை:—இதர பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தை யுண்டிபண்ணாமலிருப்பதாம்.

உ-வது, சத்தியம்:—பொய்சொல்லாமையாம்.

ங-வது, அஸ்தேயம்:—அன்னியருடைய சொத்தைக் கிரகிக்காமனத்தாலும் நினையாதிருத்தலாம்.

ச-வது, பிரமச்சரியம்:—ருதுகாலவின் றி மற் றைக்காலத்தில் சுயஸ்திரீயையும் விரும்பாதிருத் தலாம்.

ரு-வது தபைய:—தவண்ப்பொல்லாவரும் மோ யந்ததையடைய மனநிற கொள்வதாம்.

ஸ-வது, ஆர்ஜயாவது:—பெண்டர் முதல் ச த் துருவரை சமமாகப்பாத்தலாம்.

ள-வது, சூக்ஷ்மம்:—சத்தருக்கள் செய்யாநி ன ற துக்கங்களை மனநிற றரியாமலும் கலங்காமலு மிருத்தலாம்.

அ-வது, திருதி:—வேதவிசாரணை யினால் சமு சாரத்திலிருந்து விடுபடுதலே உகமன்றி வேறில்லை யென்றறிதலாம்.

பொஹிதம்:—அதிசூக்ஷ்ம கொஞ்ச மமாகப்படுத்தலாம்.

வேதாகம சோபான முறை. அள

உ-வது, சவுசம்:---காயத்தை மண்ணினாலும்
நீரினாலும் கழுவுதலாம்.

இதற்கு உதாரணம்.

திருமந்திரம்.

கொல்லான்பொய்கடாண் களவிலானெண்குண
னல்லாண்டக முடையானடுச்செய்ய
வல்லான்பருந்தண்பான் மாசிலாண்டகாம
யில்லானியமத்திடையி னின்றானே.

இனி நியமம் படுத்துவகைப்படும்.

அவை.

உ-வது, தபக:---உபாசனத்தால் தேகத்தை
சுத்தப்பண்ணுதலாம்.

உ-வது, சந்திராஷ்டர்:---புசிப்பி விடத்திலே
பொதுமென்று திருத்தியடைதலாம்.

ந-வது, ஆஸ்திக்கியம்:---சூருதி ஸ்திரிதி வா
க்கியார்த்தத்தில் விசுவாசம் வைத்தலாம்.

ச-வது, தானம்:---நீதியிற் சம்பாதிக்கின்ற
னது பொருளை சிவனடியார்களுக்குக் கொடுப்ப
தாம்.

ரு-வது, சகரபூசை:---மந்திரமகாணைற்
காண சத்தியோடு பூசித்தலாம்.

க-வது, திருந்தாந்த சிவனம்:---வேதாகமத்திற்
தாந்த நூற்பொருள்களை சூருமுதலில் நிச்சயித்
தலாம்.

அ-அ வேதாகம சோபான முறை.

எ-வது, எஜ்ஜை:—கௌகீசத்திலாவது வைதீகத்திலாவது பொல்லாங்கான காரியத்தில் வெட்கமடைதலாம்.

அ-வது மதி:—வேதசாத்திரத்திற்கு நியபுண்ணியப் பொருள்களை விசாரித்தலாம்.

உ-வது, செபம்:—வேதஞ்சொன்னபடி மந்திரங்களை யுருவேற்றுகலாம்.

ய-வது, விரதம்:—ஆன்னியரையடித்தல் ஆன்னியஸ்திரீஸ்யப்பிடித்தல், ஆன்னியர்சொந்தைப்பலாத்தாரமாகக் கவர்தல் ஆகிய இரண்டுக்குச் செய்யாதிருத்தலும் வாக்கினால் குரோமாகப்போதல் பொய்சொல்லுதல், கோட்கொல்லுதல், உணரல் ஆகிய இரண்டை அற்றிருத்தலும் மறு அரிஷ்டவர்க்குத் தை யுற்றிருத்தலும் திவ்யசமுழுவதும் விஷதி ஆவிரதம்பண்னுதலுமாம்.

இதற்கு உதாரணம் திருமந்திரம்.

தபஞ்செபஞ்சந்தோட மாத்கிகந்தானஞ்
சிவன்ரன்விரதமே சித்தாந்தக்கேள்வி
மகஞ்சிவபூசை பொண்ணிசொல்லீரைந்து
நிஸம்பலசெய்யினிய மத்தஞமே,

ஆசனம் ஒன்பது வதைப்படும்.

ஆனை.

உ-வது, ஸ்விஸ்திகமாவது:—துடைக்கும் முழங்கா லுக்கும் நடுவே இரண்டின் நடுவேயுஞ் செய்தி இருமாத் திருத்தலாம்.

வேதாகமசோபாந முறை. அக

உ-வது, கோமுகம்:—சகனபக்கத்தில் இரு காற்பரட்டையு மாறவைத்து அவ்விருகாற் பெரு விரலைக் கையாற்பிடித்திருத்தலாம்.

ங-வது, பத்மம்:—இரு அடையின்மேலும் இரண்டுள்ளங்காலையும் மாறித்தோன்றவைத்தலாம்.

ச-வது, வீரம்:—வலது அடையில் இடது காற்பரட்டைச்சேர்த்து இருமாப்புற்றிருத்தலாம்.

ரு-வது, கேசரி:—பிசத்தின் கீழ் சீவனியிட த்து பரட்டைவைத்து அங்குலையை விரித்து நாசியைப்பார்த்திருத்தலாம்.

சு-வது, பத்திரம்:—பிசத்தின் கீழ் சீவனியிடத்து இருகாற்பரட்டையும் வைத்து அவ்விருபா தத்தையும் இருகையாலிருகப்பிடித்து அசையா திருத்தலாம்.

ள-வது, மழை:—முளங்கையிரண்டும் உந்தி ப்புறத்தில்முந்து புனியிற்புனறி காலீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தலாம்.

அ-வது, முத்தம்:—இடதுகாற்பரட்டால்சீவ னியை யழுத்தி வலது காற்பரட்டில் கீழ் உந்த விருத்தலாம்.

க-வது, சுசம்:—சுகமும் திடமும் எவ்வாறிரு க்கு எய்துமோ அவ்வாறிருத்தலாம்.

இதற்கு உதாரணம்.

திருமந்திரம்.

ஹிணைப்பதமுருவின் மேலேறிட்
டாறவலித்ததன் மேல்வைத்தமுருமர்
சீர்திகழ்கைகள் துணைந்தன்மேல்வைக்கப்
பார்திகழ்ப்தமா சனமெனலாகுமே.

மேல் பிராணாயாமம் செய்யத்தொடங்கு வோர்,மானத விரதஞ்செய்யவேண்டும். அதாவது ஐதி பக்ஷணமும் குறைந்தபக்ஷணமுஞ் செய்பானு சம மாய்ப் புகித்துவருவதோடு நித்திரை அதிகமும் குறைவும் இல்லாது சமமாய்ப் பிரபஞ்ச திரிசிய விச்சையில்லாமல் எதாக்கிக் கித்தனாய முத்தி யை விரும்பி நம்உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீ பரமேஸ் வரனை ஆடிப்பாடி அழுதுதொழுது அன்பு என்பு ருக்கி கூக்குரலிட்டு அம்மையே அப்பாவென்று தன்னிடத்திலுண்டாகிய குறைகளை விண்ணப்பித் து தனக்குபதேகித்த குருநாதனை வழிபட்டு அவர் எவலின்படி நின்று வருதல்வேண்டும் என்ன ?

சீடன:---ஈவாமி! தேவரீர் இந்த இடத்தில் இவ்வளவு வற்புருத்திச் சொல்லியதற்குக்காரணம் என்னோவென்றிரங்க.

ஆசிரியர்:—அன்பனேகேள் ! மருட்டுபாதந் தைப் பின்னிட்டு அவனருளாலே அடிவாழ் வணங் கி எனநருளிய ஆன்றோர்வாங்கியப்படி அருட் போதத்தை முன்னிட்டு சாதனைநிரங்களைச் செய்

வேதாகம சோபான முறை. 555

ய்யத் தொடங்கின் அச்சாதனம் யாதொரு இடை யூறின்றி நிறைவேறும் என்பதை உன்னனுபவத் தில் சுண்டுதெளியக்கடவை இம்முறையன்றி வீ ணை முயற்சியினால் ஓர்காரியமும்நிறைவேறு என் பது வேதாகமசம்மதமாம்.

இனிப் பிராணயாமம் சுகர்ப்பம் அகர்ப்பம் என இருவகைப்படும்.

இதில் சுகர்ப்பமாவது தியானத்துடன் மூச்சைப் பிடித்திருப்பதாம்.

அகர்ப்பமாவது தியானமில்லாமல் மூச்சைப் பிடித்திருப்பதாம்.

இந்த இருவகையும் ரேசகபூரகமும்பக மென் றுரைக்கப்படும்.

ரேசகம் மூச்சைவிடதல் பூரகம் மூச்சையேற் றுதல் ரும்பகம் மூச்சை நிறுத்துதல் என்றுரைக் கப்படும், இன்னும் இவ்விஷயத்தினைக் குருமுகத் தில் இன்னவின்னகாலத்தில் இன்னவின்னபடி செய்தல்வேண்டும் என்பதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளில ஸ்ரீபாமேஸ்வரன் திருவருள்பெறலாம்.

இதற்கு உதாரணம்.

திருமந்திரம்.

மேல்கீழ்நடுப்பக்க மிக்ருதப்பூரித்தப்
பாலாமிரேசகந் தாலுட்பதிவித்து
மாலாகியுந்தியுட் சும்பித்துவாங்கவே
யாலாலமுண்டா ன்ருட்பெறலாமே.

கூஉ வேதாந்தமேசோபான முறை.

பிரத்தியாகாரம் மனதை இந்நிரியகிகையங்
ளிற் செல்லவொட்டாமல் தடுத்தல், தாரணை, கழு
த்து, இதையம், புருஷமத்தி, பிரமாந்திரம், நாயி
இது முதலாகிய லட்சியம் ஒன்றில் இடையமுது
மனதைவைத்தல் தியானம் மற்றவையங்களைத்
தியானம்பண்ணுது லட்சியப்பொருளில் தயிலதா
ரைபோல இடையமுது, சித்தம் நிற்பல். பிரத்தி
யாகாரம் தாரணை தியானம் இவற்றிற்கு உதாரணம்.

ஈசுரகீதை.

இந்நியமீட்சிதானே யிசைந்தமெப்பிரத்தியாகாரம்
கந்தரமிதையநெற்றி கபாலநாடிகளிலொன்றிற்
சந்தத்துஞ்சிந்தைவைக்கத் தாரணை தரித்ததேக
கித்தனையொழுங்கொன்றோடே சேர்ந்து தியானமாமே,
சமாதி, பாதேதார்விகற்பமின்றி பாமாகாசவொ
ளி தெரிசனமாய் சித்தம் அசைவற்று நிற்பலாம்.

இதற்கு உதாரணம்.

ஈசுரகீதை.

ஓதுமாலம்பன மொன்றுமின்றியே
போதமும்பொதகப் பொருளுமொன்றுணர்
பேதமதன்றியே விருந்தபெற்றிநற்
சுரதனமாயிடி சமாதியென்பரால்.

இன்னும் இவ்வோகம்.

உச்சவாச நிச்சவாச மிரண்டையும்குழிமுது
மார்க்கத்திலே பிராணவாயுவைச் சுவைமறநிறுத்தி
விடையங்களின்வழிமனதைச்செல்லவொட்டாது.
முக்கோண சதுரமுதலிய ஆறுதாரங்களின் அந்த

வேதாகம சோபாந முறை. கூந.

ர்மாநிருக்காகிர்மத்தை உணர்ந்து அவ்வாறாதாரங்
களின் அநியதேவதைகளைத் தியானித்து அவ்வா
றாதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய்
நிற்கும்முறையை நோக்கி மூலாதாரந்தொடங்கி
விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளைப் பொருந்தி
மேலாகிய பிரமாந்திரமளவும் அசபையுடன் செ
ன்றணைந்து அப்பிரமாந்திரமாகிய தாமரைமுகை
யை அலர்வித்து அதன் கேசராக்ரத்துள்ள
சந்திரமண்டலத்தை மூலாகினியினால் இளகப்
பண்ணி அவ்வழித்தாயொழுதும் அமிர்தத்தைந்
தேகமுழுவதும் நிரப்பிப் பூரணபிரகாசத்தைந்
தியானித்தல் முதலியவாம் வினைகள் கெடுதற்குரி
யவழியாகிய இயமம் நியமமுதலிய இவ்வஷ்டாங்க
யோகம் என்றும் அதன்தொழில் மாந்திரையானே
அருவத்திருமேனியை நோக்கிவழிபடுதல் யோக
மெனப்படும். இது எத்தனையோகோடி சென்மாந்
திரங்களில் நில்லையுமாம்.

தவமுந்தவமுடையார்க் கென்றபடி.

முன்னேந்தவமுடையான் விதைவிற்செய்துமுடிப்பன்

யோகம் ஈடுதன்பதற்கு உதாரணம்.

சிவஞானசிந்தியார்.

சுகமார்த்தம்புலனெடுக்கித் துடுந்துவளியிரண்டுஞ்

சுலிப்பற்றுமுச்சுதுர முதலாதாரங்க

ளகமார்த்தமறிந்தவற்றி னரும்பொருள்சுருணர்ந்தவ்

கணைந்துயோய்மேலேறி யலர்மதிமண்டலத்தின்

கூசு வேதாகம சோபான முறை.

முந்மார்க்கவமுதுடல முட்டத்தேக்கி
முழுச்சோதினைந்திருத்தன் முதலாகவினைக
ஞகமார்க்கவட்டிங்க யோகமுற்று
முழத்தலுமுந்தவர்கிவன்ற னுருவத்தைப்பெறுவர்.

என்றருளி,

இங்ஙனம் ஆகமத்திற் கூறிய சரியைகிரியை
யோகத்தினை வேதத்தில் கண்டம் பத்தியென்பார்
இந்தயோக முறிற் சிபுடையார்க்கு அஷ்டமாதித்தி
கள் கைவசமாம்.

ஆவை.

க-வது, அணிமா:---மிகவுஞ்சிறிய உயிர்கள்
தோறும் தான்மிகவும் துண்ணிய அனுவளவாய்ச்
சென்றிருத்தல்.

உ-வது, மகிமா:---மிகவும் உயர்ந்த மகாமேரு
போல ஆகவேண்டுமென ஆசலாம்.

ந-வது, இலகிமா:---மேருமலைபோல் கனமாக
விருப்பினும் பரமாணுக்கள்போல எடுத்தற்கெளி
தானிருப்பது.

சு-வது, கரிமா:---பரமாணுக்கள்போன்ற வடி
வுடையதாயினும் மேருவைப்போல எடுத்தற்கரி
யதானிருப்பது.

ரு-வது, பிராந்தி:---பாநாளத்திலிருந்து பிர
மலோகம்தோய்ச் சஞ்சரித்து மீண்டும் பாநாளத்
துக்கு வருத்திடுகது.

வேதாகம சோபான முறை. ௯௫

க-வது, பிரகாமியம்:—பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்தலும் விண்ணுலகத்திற் சஞ்சரித்தலும் விரும்பிய போகமனைத்தையும் நினைத்தபடிக்கெல்லாம் இருக்குமிடத்திலேவருவித்து அனுபவித்தல் முதலியனவாம்.

எ-வது, ஈசத்துவம்:—சிருஷ்டியாதிமுத்தொழில்களை நடாத்தியும் சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களைத் தன்னேவற்படி நடக்கச்செய்யவும் வல்லது.

அ-வது வசத்துவம்:—ஆசுரர், பகழி, மிருகம், பூதம், மனிதர், இந்திரன், முதலிய அஸ்திக்குப்பாலகர் இவர்களைல்லாரையும் தன் வசமாக்குகிறவனவல்லது.

இதற்கு உதாரணம்.

திருவிளையாடல்.

அறவுஞ்சிறிய வுயிர்தொழந்தான்
பரமகாட்டை யனுவாய்ச்சென்
ஹையுஞ்சிறுமை யணிமாவா
முவரிஞால முதன்மேலென்
றையுஞ்சுவர்த மாறாறு
முள்ளும்புறனு மகலாதே
நிறையும்பெருமை தனையன்றோ
மகிமா வென்னு நிரம்பியநூல்.

இலகுமேருபார்ம்போலிருக்கும் யோகிதனையெத்தா
லிலகுவான னாலமென விருப்பதில்லமாவா கு

கூக வேதாகம சோபான முறை.

யிலகுவானபரவனுப்போ விருக்கும்யோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமென விருப்பதன்றோ கரிமாவாம்

யிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுநன்மீண்டும்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிருந்தபிரத்தியநாம் பாகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கவிச்சித்த போகமனைத்துந் தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல் பிரகாமியமாந் தவக்கொடியீர்.

விண்ணிலீரவிதன்ஊடம்பின் வெயிலாலனைத்தும் வி
ளங்குதல் போல், மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங் கரலமு
ன்றும் நானத்தின், கண்ணிலுளவாம் பொருளுந்தன் காய
யத்தொளியாலிருந்தரித, வெண்ணிலிதுவு மறையொருசார்
பிரகாமியமென்றியம்புமால்.

நானெனமுத்தொழிலுந்தன் னிச்சைவழிசெய்தொழுகவித்
தெசன்முத்தொளபணிகேட்பத் திகழ்வதிசுத்துவமாகும்
புசலவுணர்புள்விலக்கு புகமணிநர்முதலுலகும்
வாசவாதிவெண்மருந்தன் வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்.

சீடன் :---பரமகுருவே ! ஞானிகள் இவ்வெண்
வகை சித்திகளையும் விரும்புவார்களோ வெண்ண ?

ஆசிரியர் :---அதனை விரும்பாரெனினும் விழுந்
போற்பின்சென்று உலகற்கு அவர்கள் பெருமை
தனைவிளக்கும்.

இதற்குப்பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

எண்ணியாயெ சித்திகள்வந்தனை

யெய்துவதாகாதே

எண்ணியுடைப் பெருமானாருளீசு

னெழுந்தருளப்பெறிலே.

வேதாகம சோபான முறை. கூள்

திருவிளையாடற்புராணம்.

எம்மையுணர்ந்த யோகியர்களிவற்றை விரும்பாரெனினுமவர், தம்மைநிழல்போலடைந்துலகர்க்கனை யார்பெருமைதனையுணர்ந்தும், செம்மையுடைய விவையென்னச் சித்தியெட்டுந் தெளிவெய்தக், கொம்மைமுலையா ரறுவருக்குங் கொளுத்தினுணெண் குணச்செல்வன்.

சிவஞானசித்தியார்.

குறித்தடியினின் டட்டகுண மெட்டுச்சித்தி
கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம்
வெறுத்துநெறியறுவகையு மெலொடுகிழிடங்க
வெறும்பொயெனநீநைந்துக்க மேலொடுகிழில்லா
னிறுத்துவதோர்குணமில்லான் தன்னை யொருவர்க்கு
நினைப்பரியானென் றுமிலா நோர்படவந் துள்ளே
பொறுப்பரியபேரன்பை யருளியதன்வழியே
புகுந் திடுவெனங்குயிலாப் போகத்தைப்பிரிந்தே.

தேவிகாலோத்தரம்.

அட்டமாசித்தி முடிவனைத் துள்ளபேறுகனும்
கட்டமாங்கதி கடரும்பரக தீகாணக்கொடா
மட்டுலாமாலையாய் வியாபகமாய நிவாகிக்
கிட்டலாகா முத்தி மற்றிவற்றற்றிடையாதே.

சீடன்:—சுவாமி இதுவரையுந்தேவரீர் அருளிச்செய்த யாவையும் அறிந்தனன். அறிந்தாலும் இன்னும்கேட்கும் விண்ணப்பமொன்றுளது அதாவது மோகனம் அடையவேண்டுமென்ற எண்ணு முடையவர்கள் முறையே சரியையகிரியை யோகஞ்

கூடி வேதாகம சோபான முறை.

செய்தே முடிக்கவேண்டுமோ நேரே ஞானத்தை
யடையமுடியாவோ இவ்வளவு பிரயாசம் ஏன்பட
வேண்டும் என்றிரங்க.

ஆசிரியர்:—சீடனைப்பார்த்துச் சிரித்து நீ இப்
போது சொல்லிய வாக்கியமானது எதுபோலிருக்
கிறதென்றால் நாலாவது மெத்தைவீடுகட்டி அவ்
வீட்டின்மேலேருந்து இவ்வுலகபோகத்தை யனுப
விக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமுடையா நொருவன்
கீழஸ்திபாரமாகிய முறஸ்வீடு இரண்டாம்வீடு
முன்றும்வீடு கட்டாமலே நான்காவதுமெத்தைக்
கட்டி இவ்வுலகபோகத்தை யனுபவித்து விடலா
மென்றெண்ணும் அறிவினைத்தைப் போலாகும்
இதுவல்லாமலும் ஒவ்வொரு நிவ்ஸியமாகிய கனிவ
ர்க்கங்களைச் சாப்பிட்டேவண்டுமென்ற எண்ணமு
டையாநொருவன் அத்தற்குறிய வித்துக்களை அத
தற்குறிய நிலங்களில், அத்தற்குறிய காலங்களில்
விதைத்து அதுபயிராய், அரும்பாய், மலராய், கா
யாய், கனியாய்ப் பலன்கொடுக்கும்வரைக்கும் அத
தற்குறிய முயற்சிகளை முயன்றுலன்றோ அநின்பிர
யோசனமாகிய கனிவர்க்கா நிகழைந்தன் எண்ணப்
படியருந்திச் சந்தேகமுடைய யடையலாம் அப்
படியல்லாமல் கனியருந்துதற்கு இவ்வளவு வருந்
தும் உன் பட்டவேண்டும் அதுவெல்லாம் வீண் முய
ற்சியென்று எண்ணக்கூடிய அறிவினைத்தைப் போ
லாம்.

வேதாகம சோபான முறை. ௧௧௧

இதற்குப்பிரமானம்.

நாயுமான சுவாமிகள்.

விரும்புஞ்சரியைமுதல் மெஞ்ஞானநான்கும்
அரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே.

அன்றியும்,

சரியைகிரியையோக சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்ல

என்றருளினரென்ன,

சீடன்:—சுவாமி! தேவரீர் உபதேசித்தவாக்
கீயத்தால் சரியைகிரியையோக முதர்ச்சியினால்
அதற்குமேலான நாலாவது நிலையாகிய தத்துவ
ஞானஞ் சித்திக்கவேண்டுமென்று அறிந்துகொண்
டனன். அறிந்துகொண்டாலும் இன்னும் ஓர் சந்
தேகமுளது அதாவது சரியை கிரியையோக முற்
பாதலே ஞானமென்று நினைக்கின்றேன் என்ன?
அதற்கு அவர் சரியைகிரியையோக முதர்ச்சியே
ஞானமென்பையாயின் சரியைகிரியை முதர்ச்சியே
யோகமென்போம் அஃதில்லையாயின் இஃதுமில்லை
பென்போம் என்றனர். அதற்கு அவன் சரியை
கிரியையோக முதர்ச்சியே ஞானமென்று சிலர்
சொல்லுவதென்னு வென்ன? அவர் சரியையாதி
சான்கில் ஒவ்வொன்றுக்கு நான்கு உண்டென்க.

க00 வேதாகம ரோபான முறை

அவை.

சரியையில் சரியைகிரியை யோகம் ஞானம்.
கிரியையில் சரியைகிரியை யோகம் ஞானம்.
யோகத்தில் சரியைகிரியை யோகம் ஞானம்.
ஞானத்தில் சரியைகிரியை யோகம் ஞானம்.

அவற்றுள் சரியையில் சரியை திருக்கோயில்
ஆலகிடல் மெழுகல் முதலியன, சரியையிற்கிரியை
ஐயைந்து மூர்த்திகள் விராயகக்கடவுள் முதலிய
ஆவரண மூர்த்திகளில் ஒருமூர்த்தியை வழிபடுதல்
சரியையில் யோகம் நெஞ்சின்கண் உருத்திரக்கட
வுளைத் தியானஞ்செய்தல் சரியையில் ஞானம்
அத்தியான பாலனையின் உறைப்பினால் ஓரனுபவ
வுணர்வு நிகழ்தல், கிரியையில் சரியை சிவபூசை
க்கு வேண்டப்படும் உபகரணங்களெல்லாம் செ
ய்து கோடல் கிரியையில், கிரியை சிவாகமத்தில்
விதித்தவாறே ஐவகைச்சுத்தி முன்னதாக சிவலிங்க
வடிவம் செய்யும் பூசனை, கிரியையில் யோகம் அக
த்தே பூசை, ஓமம், தியானம், மூன்றுக்கும் மூவி
டம் வருத்துக்கொண்டு செய்யப்படும் அந்தர்யாக
ம், கிரியையில் ஞானம், அவ்வந்தர்யாக உறைப்பின்
கண் நிகழும் ஓரனுபவ வுணர்வு, யோகத்தில்
சரியை இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணாயாமம்
என்னும் நான்கும், யோகத்தில் கிரியை பிரத்தியா
காரமும், தாரணையும், யோகத்தில் யோகம், தியா
னம், யோகத்தில் ஞானம், சங்கற்பபசமாதி இது
னையே யோகமுற்றிதல் ஞானமென்பர், ஞானத்தில்

வேதாகம சோபான முறை. ௧௦௬

சரியை, கேட்டல், ஞானத்தில் கிரியை, சிந்தித்தல், ஞானத்தில் யோகம், தெளிதல், ஞானத்தில் ஞானம் நிஷ்டை, இச்சரியையாதி நந்நான்கும் திராவிடமா பாடியத்திற் கண்டதேயா மென்றருள.

சீடன்:—சரியையாதி மூன்றும் எது சித்தித்தற்பொருட்டுச் செய்யவேண்டும், ஞானசாதனம் எது சித்தித்தற்பொருட்டுச் செய்யவேண்டுமென்ன.

ஆசிரியர்:—சரியையாதி மூன்றும் ஞானம் சித்தித்தற் கேதுவென்றும் ஞானம் ஒன்றுமே முத்திசித்தித்தற் கேதுவென்றும் ஆருள.

சீடன்:—இதற்குப் பிரமாணம் உளவோ.

ஆசிரியர்:—சீழ்வருமாறு காண்க.

பிரபலிங்கலீலை.

உரைசெயிற் பாமஞான
மொன்று மேமுத்திக்கேது
சரிதைநற் கிரியையோகந்
தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற் கேதுவென்று
மறைபுகன் றுரைக்குமிந் தக்
கருவியைப் பொருளென்றெண்ணிக்
களிப்பவர் கயவரன்றே.

சீடன்:—சரியையாதி மூன்றினுளும் மோட்சமில்லை ஞானத்தினாலேயே மோட்சமுண்டென்பது. தற்குப் பிரமாணம் உளவோ.

கூட வேதாசுமசோபான முறை.

ஆசிரியர்:—கீழ்வருவனவே.

நாயுமானவர்.

பத்திரெநிலைநின்ற நவகண்டபுரிப்

பரப்பைபலமாகவந்து

பரவையிடைமுழுகியும் நதிகளிடையுழுகியும்

பசிதாகநின்றியெழுநா

மத்தியிடைநின்றமுநிர் சருகுபுனல்வாய்வினை

வன்பசிதனக்கடைத்து

மெளனத்திருந்து முயர்மலைநாழி புக்கியு

மன்னுதச நாடி முற்றாந்

சுத்துசெய்தும்மூலப் பிராணனோடங்கியைச்

சோமவட்டத் தடைத்துந்

சொல்லரியவழிநீண்டும் மற்புடல்கற்பங்க

டோறுநிலை நிற்கவீறு

சுத்துசெய்துந்நாண மலநுதகுகடுமோ

சுத்தாந்ந முத்திமுதலே

சிரசினிவிளங்கவரு தகையிணைமுத்தியே

சின்மயாநந்தகுருவே.

அன்றியும்.

மத்தமதகரிமுநிற் குலமென்னநிலை

லாயினுடன் மதியகடுதோய்

மாடகூடச்சிகர மொய்த்தச்சந்திரகாந்த

மணிமேடை யுச்சிமீது

முத்தயிழ்முழக்கமுடன் முத்தநகையார் களொடு

முத்துமுத்தாய்க்குலாவி

வேதாகம சோபான முறை. ௧௦௩

மோகத்திருந்துமென் யோகத்திலைநின்று
மூர்ச்சைப்பிடித்தடைத்து.
கைத்தலாகப்படை விரித்தபுலிகெங்கமொடு
கரடிதுழை நுழைவுகொண்ட
கானமலையுச்சியிற் குகையூழிருந்துமென்
கரதலாமலகமென்னச்
சுத்தமறமோனிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதி ஸுணிவிதன்றோ
சர்வபரிபூரண அகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே.

என்றும்,

அகப்பேய்ச்சித்தர்பாடல்.

எத்தனைகாலமுந்தான் அகப்பேய்
யோகமிருந்தாலென்
முத்தனுமாவாயோ அகப்பேய்
மோட்சமுமுண்டாமோ.

சிவஞானசித்தியார்.

நாடுகளிற்புக்குமுன்றுங் காடுகளிற்சரித்தும்
நாகமுழைபுக்கிருந்துந் தாகமுதறவிர்ந்தும்
நீடுபலகாலங் கணித்தராயிருந்தும்
நின்மலஞானத்தையிலலார் நிகழ்ந்நெவர்பிறப்பில்

என்றும்,

கூசு வேதாகம சோபாண முறை.

திருப்புகழ்.

அடைபடாதுநாடோறும் இடைபடாதுபோம்வா
அடையமீளில்வீடாகு மெனநாடி [யு
அருள்பெறுவனாசார கருமயோகியாகாமல்
அவனிடீதிலேயாது தமொறும்
உடல்வெறுயான்வேறு சுரணம்வேறுவேறு
உதரிவாசகாதீத அடிபூடே
உருகிஆரியாசார பரமயோகியாமாறுன்
உபயபாதாசக மருள்வாயே
வடபராரைமாமேரு கிரியெடாநடாமோது
மதரவாரியோரேழு மமுதாத
மகுடவாளரானோவ மதியநேரலவாச
வனிதைமேவுதேநாழாயிரமும்நோலக்
கடையுமாதுகோபாலன் மருகருலிகாபாஸி
புதல்வாகானவில்வேடர் கெரடி கோவே
கனகலோகபூபால சுகலோகஆதார
கருணைமேருவேதேவர் பெருமானே.

அன்றியும்,

அனித்தமான்னனானும் இருப்பதாகவேநாடி
யடைத்துவாயுவேர் டாத வகைசாதித்
தவத்தில்குறால்மூலி புதித்துவாடுமாயாச
வசட்டுயோகியாகாமல் மலமாயை
செனித்தகாரியோபாதி பொழித்துநான ஆசார
சிரந்தையாகியான்வேறே னுடல்வேறு
கெகத்தியாவுமேவோக நிகழ்ச்சியாமனோதீத

வேதர்கட சோபான முறை. ௧0௫

சிவச்சொருபமாயோகி யென ஆள்வாய்
தொனித்தநாதவேபூது சுகஸ்திரநாமகோபால
சுதற்குநேசமாருத மருகோனே
சுவர்க்கலோகமீகரம சமஸ்தலோகபூபால
தொடுத்தநீபவேல்வீர வயலூரா
மனித்தராதிரோனாடு தழைக்கமேவுகாவேரி
மகப்பிரவாகபானீய மலைமோதும்
மணத்தசோலைகுழ்காவையனை த்துலோகமாள்வாரு
மதித்தசாமியேதேவர் பெருமானே.

சீடன்:—சுவாமி! யோகாப் பியசஞ்செய்து
அது முற்றுப்பெறுவதற்குள் அவர் கன்மவசத்
தால் மறித்துவிட்டாரெனின் அவரடையுங்கதி யெ
ன்னோ வென்ன ?

ஆசிரியர்:—யோகஞ்செய்து அது முற்றுப்
பெறுவதற்குள், இடையே கன்மவசத்தால் மறித்து
விட்டால் புண்ணியஞ் செய்தவர்களுடைய உலக
ங்களை யடைந்து வெகுதூரஞ் சுகமாக இருந்து
பின் சதாசாரமுள்ள ஐசுவரியவான் வீட்டிலேபிற
க்கின்றான் அல்லது ஞானிகளான யோகாப்பியா
சஞ் செய்கிறவர்களுடைய குலத்திலே செனித்து
முன்விட்டகுறையை முடிப்பன் அஃதல்லாமலும்
பிரபஞ்ச மயக்கத்தால் தான் மயங்கி நின்றாலும்
தவமுந் தவமுடையார்க்காகுமென்றபடி அவ்யோ
கம் தானே தலைப்படும் இந்த லோகத்தில் இப்படிப்

கடுக வேதாகம சோபான முறை.

பட்ட பிறவியானது எதுவோ அதுமிகவுந் துல்லபமானது என்றருள்.

சீடன்:—இதற்குப் பிரமாணமுளவோ.

ஆசிரியர்:—கீழ்வருவனவே.

பகவத்கீதை.

யோகமுடியா திஷ்டயேயிறந்தவன்
யாகவீனபல செய்தாங்கிளைந் திடுஞ்
சோகமினாடெய்தத் துண்பந்தொடரா தே
போக நுசர்ந் துபல காலங்கள்போயபின்.

சிறந்தவாசர் திருக்குலத்தாதல்
அறந்தரும்போகிக டங்குலத்தாதல்
பிறந்துபெறுவதெ லாமெய்திப்பினனும்
மறந்தவியோக மகிழ்வுடனெய்தும்.

கொண்டபயிலும் குணமிலனாயினும்
உண்டபெயிலென் னுணர்ந்தவியோகந்தான்
பண்டிப்பின் த பயிர்ச்செயினாழைந்
தண்டெயின் திமுன் றுனேதலைப்படும்.

சீடன்:—பரமபிதானே கொஞ்சம் சாஸ்திரம்
வாசித்தமட்டில் சிலர் சித்தர்கள்வாக்கியம் மயக்க
னாலென்றும் அந்நாளைச் சொல்லிய விகையம் யோ
கமேயொழியனானமில்லையென்றும் அவர்கள் யோ
கமுகையினால் தான் சித்தனையாடிக்கொண்டிரு
க்கிறார்களென்றும் அவர்களுக்கு ஞானாபவ மில்
லையென்றும் சொல்லுவதை உண்மையென்றே நினை
க்கிறேனென்ன.

வேதாகம சோபான முறை. ௧௦௭

ஆசிரியர்:—உடனே சீடனைநோக்கி நீ இப்போது கொடியர்கள் சங்கதோஷத்தால்பெரியோர் கள்வாக்கிய நின்றை சொல்லிய பாவம் நிவர்த்தியாதற் பொருட்டு.

ஆனபாவிகளடைவன நரகங்க.

ளவசியமாளுதும்.

தூனமந்திரவிரத வோமங்களாற்.

றவிருமென்பது பொய்யோ.

என்றபடி,

ஆன்றோர்களாற் பாடல்களமைந்த தில்லிய சேஷத்திரத்திற்போய் ஓர்மண்டலம் உழவாரப்பணி விடைசெய்து வருவதோடு ஈஸ்வரனை நோக்கி சோ மவாரவிரதஞ்செய்து வருவாயென்றருள.

சீடன்:— சுவாமிகள் வாக்கியத்தைக்கேட்டு மன நடுநடுங்கி யொன்றுந்தோன்றாதவனுய்ப் பின் தெளிந்து ஐயோ கொடியர்கள் சங்கதோஷத்தினு லன்றோ இக்கதியானேம் என்று நினைத்துச் சுவா மியைநோக்கி எல்லாம் வல்ல இறைவா அடியேன் ஆறியாமையினுற் சொல்லிய சூற்றத்தைப் பொறு த்து ரகசித்தருளல் வேண்டும் தேவரீர் கட்டளை யிட்டபடி பணிவிடைசெய்து வருகிறேனென்று சொல்லிப் பின்னுமொன்று வினாவன் ஆதாவது இப்போது சுவாமிகள் சொல்லியபடியே பாவங் கள் செய்கவர்களை எல்லாம் இப்படிப் பிராயச்சித் தும் பண்ணினால் நிவர்த்தியாய்விடுமோ என்ன.

க0அ வேதாகமசோபான முறை.

ஆசிரியர்:—இப்போது நீ சங்கித நசங்கை மிகவும் நல்லது அதனைச் சொல்லுவோம் கேட்பாயாக பரிசுத்தமுடையவர்கள் யாதோர்காலத்தில் அநியாமற்செய்த அற்பக் குற்றத்திற்குப் பிராயச்சித்த முண்டேதவிர எப்போதும் நீரந்தரமாகப் பாவங்களைச் சாதனமாகச் செய்துவரக் கூடியவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தங்கிடையா ஆஃது எனப்போலெனின் ஓர் மஹாபாஜர்விவிடத்தில் இருந்த பரிசுத்தமாகிய ஓர்கணக்கன் அவனையறியாது ஓர் கிறிய குற்றம் நிகழ்மெனின் அதற்குரிய பரிகாரத்தைச் செய்வதோடு புத்திமறிகளைச் சொல்லி இனிமேல் அப்படிக் குற்றஞ்செய்யாது ஆக்கிக்கொள்வதே விதி மேல் அவன் குற்றஞ்செய்யா திருப்பதுவே ஒழுக்கம், அதைவிட்டு மேலும்மேலும் குற்றஞ்செய்வானெனின் அவனை அந்தவேலையினின்று நீக்கிவிட்டுக் குற்றத்துக்குரிய தண்டனைசெய்வதே விதி இதற்குமன்னிப்பு இல்லையென்றதைப்போல நியக் கட்டவை பென்றருள.

சீடன்:—தேவரீர்! போதித்த வாக்கியத்தை அறிந்துகொண்டனன். இனிமேல் மஹான்களான சித்தர்களின் வாக்கியத்தினையும் பெருமையினையும் அருள்செய்வீராக என் நிரங்க.

ஆசிரியர்:—வாசனை நிறைந்த மலைச்சாரலில் வாசஞ்செய்பவர்களாய் ஆதிவாய் சரீரத்தோடு கண்ணுக்குப் புலப்படாதவர்களாய் இருக்காதி

வேதாகம சோபான முறை. ௧௦௯

நான்குவேதங்களிற் கூறிய மகாவாக்கியார்த்தங்க
 னோப் பேசிக்கொண்டிருந்த சப்தமானது மிதுலா
 புரிக்கி அரசனாகிய சகல சற்குணங்களுமமைந்த
 சனகராசன் அந்த மலைச்சாரலில் சென்றிருந்த
 சமையத்தில் அந்தமகான்கள் வாக்கியத்தினைக் கா
 திற்கேட்டவுடன் முன்செய்த தவமானது சனக
 ராசனைவந்து பற்றிக்கொண்டது அதுநேரத்தில்
 பிறப்பு இறப்புஎன்னுந் துன்பத்தினைநோக்கி அவர்
 பரதவித்ததைச் சொல்லுவோம் கேட்பாயாக. கெ
 ருடன் ஒலியைக்கேட்டசர்ப்பம் நடுநடுங்கியதைப்
 போல இவரும் பிறவித்துன்பத்துக்கு நடுக்கமுற்று
 உடனே தன் அரண்மனைக்குப்போய் மந்திரிகள்
 வசம் ராச்சியபரிபாலனத்தை ஒப்புவித்து தன்
 சுண்ணச்சார்தணிந்த உப்படுக்கையின் மேல் தனி
 யாயிருந்துகொண்டு அந்தமகான்கள் அருளைமுன்
 னிட்டு இந்த உலகநடையை நோக்கி வாப்பிட்ட
 முது அகம்புற நாட்டந்தவிர்ந்து நின்றவிடத்தில்
 ஞானமென்ற ரத்தினத்தைத் திருடின கள்ளனை
 இப்போவன்றோ கண்டேன் கண்டேன் என்றும்
 இவன்பேர் மானதன் என்றும் அறிந்துகொண்ட
 னன் என்றும் இவனை இப்போ பொன்றிவிப்பேன்
 என்று மறைப்பு நினைப்புமாய் நின்ற வஞ்சமாயா
 மனத்தினைக்கெடுத்துப் பரமானந்தத் தரங்கத்தில்
 மூழ்கி நிஷ்டையடைந்து பின் விழித்து எட்டாந
 பேரின்பம் என்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே என்ற
 படி சனகராசன் சகசநிஷ்டையி லெழுந்தருளி

ககர வேதரகம சோபான முறை.

யிருக்குங் காலத்தில் வியாசபகவான் புத்திரன்
பிண்டஞானியாகிய சுகப்பிரமரிஷியானவர் மாயை
உதிப்பதெங்ஙன் ஓடுங்குவதெங்ஙன் என்னுங்கே
ள்வியைத் தன் தகப்பனாகிய வியாசபகவானிடத்
தில் சந்தேகித்துக்கேட்டு அவரருள் செய்த வாக்கி
யத்தை நம்புதலில்லாதபடியால் தகப்பனல்மாயை
அடையக் கடவதென்னுஞ் சாபத்தைப் பெற்றுப்
பின்மூட்டூர்த்திகளிடத்திலும் போய்க்கேட்க அவ
ர்கள் சொல்லிய வாக்கியத்தைச் சாபவலியால் நம்
புதலில்லாது போய் ஓர்மலைச்சார்பில் நிருஷிசுற்ப
சமாதியில் வெகுகாலம் அமர்ந்தனர் பின் தகப்பன்
பிள்ளையினுடைய சோகத்தால் சுகர சுகர என்று
சப்திசு அதற்கு அண்டபிண்ட சராசரங்களெல்
லாம் எனென்றன அகணைக்கேட்டு தகப்பன் சந்
தேகமுடையவராய் தன் உபாசன மூர்த்தமாகிய
விஷ்ணுமூர்த்தியை நோக்கி உபாசித்தனர் அதற்கு
அவர் பிரசன்னமாய் உன்னுடைய புத்திரன் நம்
வைகுண்டப்பரப்பில் தென்பால்வட்டிழந்தீழ்நகந்
தே பதினாபிரம்வருடும் உயர்மாதவ முறுகின்றா
னென்று அருள்செய்ய அநிந்துகொண்டு அவ்விட
த்துக்கு அவர்போய்த்தன் கமண்டலசலத்தாற்
புரோட்சித்து எழுப்ப அவர் விழித்தெழுந்து மா
யை உதிப்பதெங்ஙன், ஓடுங்குவதெங்ஙன் என்
னுங் கேள்வியைக்கேட்க வியாசபகவான் மிறுலா
புரிக்கு அரசனாகிய ஜனகபிரானிடத்து போய்க்கே
ட்கும்பரஷத்தில் உன்மயக்கம் நீங்குமென்று அருந்

வேதாகம சோபான முறை. ௧௧௧

என் செய்து தான்முன்மாயை அடையக்கடவதென்
னும் சாபத்தை நிவர்த்தியாக்கிச் சென்றனர் அதன்
பின் சுகப்பிரமரிஷியானவர் மிதுலாபுரிக்குவந்து
சுகசநிஷ்டையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சனகராச
னிடத்தில் தன்குறைகளை விண்ணப்பித்து அவர்
சோதனைக்குட்பட்டான் அவராலனுக்கிரகம் பெற்று
பிண்டஞானியாகிய சுகப்பிரமரிஷியே தன்சந்தேக
நிவர்த்தியாகிச் சென்றனரென்றால்சனகராசனுக்கு
ஆசிரியர்களாகிய அந்தச் சித்தர்களுடைய வாக்கி
யப்பெருமையை அளவிடற் பாலதன்றோ என்று.
சிவவாக்கியர்.

உருத்தரித்தகாமுயி கோடுகின் தவாயுனைக்
கருத்திலுருத்தியே உபாலமேற்றவல்லிரேல்
லிருத்தும்பாலராவர் மேனியுஞ்செவந்தும்
அருட்டரித்தநாதர்பாத மம்மைபாதமுண்மையே
என்னிலையிருந்ததொன்றை யானறிந்ததில்லையே
என்னிலையிருந்ததொன்றை யானறிந்துகொண்டபின்
என்னிலையிருந்ததொன்றை யாவர்காணவல்லிரோ
என்னிலையிருந்திருந்து யானுணர்ந்துகொண்டேனே.
நினைப்பதொன்றுகண்ணிலேன் நியலாதுவேறில்லை
நினைப்புமாய்மறப்புமாய் நின்றமாய்கைமாய்கையே
அனைத்தமாய்கண்டமா யனுகிமுன்னனாகியாய்
எனக்குணியுனக்குணை நிருக்குமாறதெந்நனே.
மண்ணுமநீ விண்ணுமநீ மறிகடல்களேழும்நீ
எண்ணுமநீ எழுத்துமநீ யிசைந்தபண்ணெழுத்துநீ
கண்ணுமநீ மணியுமநீ கண்ணுளாமெப்பவனைநீ
நண்ணுமநீ மென்நிற்பாதம் நண்ணுமாறருளிடாய்

ககஉ வேதாசும சோபான முறை.

அரிபுமல்லவயனுமல்ல வப்புறத்திலப்புறம்
கருமைசெம்மைவெண்மையைக் கடந் தூரின் தகாரணம்
பெரியதல்லச்சிறியதல்லப் பற்றுமின்கள் பற்றுமின்கள்
தூரியமுங்கடந் தூரின்ற தூரதூரதூரமே.

தூரந் தூரந் தூரமென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்கள்
பாரும்விண்ணுமெங்கு மாய்ப்பரந்தவிப்பராபரம்
ஊருநாகாடுதேடி யுழன்றுதேடுமுகைகள்
நேரதாகவுமுமுளே யறிந் துணர்ந் துகொள்ளுமே

தங்கமொன்றுருபம்வேறு தன்மையானவாறுபோல்
செங்கண்மாலுமீசனுஞ் சிறந் திறந் ததெம்முளே
விங்கனங்குள்பேசுவார் விளங்குகினறமாந் தமே
எங்குமாகிலின் றநாமம் நாமமிந் தநாமமே

பேசுவாறுமீசனே பிரமனானமுமமுளே
ஆசையானவைவரு மலைந் தலைகள்செய்கிறார்
ஆசையானவைவரு டடக்கியோரெழுந்திலே
பேசிடா திருப்பிரேல் நா தன்வந் துதோன்றுமே

இல்லேஇல்லையென்று நீரியம்புகின் தலைமுறகான்
இல்லையென்றுந் ததொன்றை யில்லையென்னலாகுமே
இல்லையல்லவொன்றுமல்ல விரண்டுமொன் றிடின் றதை
எல்லைகண்டுகொண்டபேரினிட் பிறப்பதுல்லையே

என்றும்,

இடைக்காட்டுச்சித்தர்.

ஆதியந் தமிலாதவ நா தியைத்
திதுறும்பகந்திப்படும பஞ்சுபோல்
மோ துறும்படிமுப்பொறி யெந்ததுறக்
காதலாகக்கருத்திற் கருதுவாம்

வேதாகம சோபானமுறை. ௧௧௩.

மனமென்னுமாட்டங்கிற் றுண்டவக்கோனே-முத்தி,
வாய்த்தென்றெண்ணேடா தாண்டவக்கோனே
சினமென்னும்பாம்பிறந்தாற் றுண்டவக்கோனே-யாவஞ்
சித்தியென்றேறினையடா தாண்டவக்கோனே
ஆசையெனும்புகுமாளிற் றுண்டவக்கோனே இந்த
அண்டமெல்லாக்கண்டறிவாய் தாண்டவக்கோனே
ஓசையுள்ளாடங்குமுன்னர் தாண்டவக்கோனே மூலத்
தோங்காரங்கண்டறிநீ தாண்டவக்கோனே
மூலப்பகுதியறத் தாண்டவக்கோனே உள்ளே
முனைத்தேவர்பிடுங்கேடா தாண்டவக்கோனே
சாலக்கடத்தியல்பு தாண்டவக்கோனே மலச்
சாலென்றேதேர்த்தறிநீ தாண்டவக்கோனே
பற்றேபிறப்புண்டாக்கூந் தாண்டவக்கோனே அழைப்
பற்றாதுத்துவிடு தாண்டவக்கோனே
சுத்தேபிரமத்திசை தாண்டவக்கோனே உன்னுள்
சுலியாமல்வைக்கவேண்டுந் தாண்டவக்கோனே
அலித்தவித்துமுனையாதே தாண்டவக்கோனே பத்தி
அற்றவர்க்கியடையார் தாண்டவக்கோனே
செவிதனிற்சேனாதமறை தாண்டவக்கோனே குரு
செப்பில்வெளியாமலவே தாண்டவக்கோனே
என்றும்,

வெண்பா.

போசும்போம், போக்கியும்போம் போசனம்
போம் புன்மைபோம் மோசும்போம் மூர்க்கும்போம்
மோசும்போம்-தாதும்போம், வேதமுதலாகமங்கண்
மேலானதென்று-பல்கால் ஓனுபிரமந்துற்றிச்சால்.

சுதுசு வேதாதம சோடான முறை

தூந் திமித்திமி தூந் தக்கோனூரே

திந் திமித்திமி திந் தக்கோனூரே

ஆனத் தக்கோனூரே அருளானத் தக்கோனூரே

ஆயிரந்தெட்டு மட்டமுங்கண்டேன்

அந்தவட்டத்துள்ளே நின்றதுங்கண்டேன்

மாயிருஞ் சூலத்து நூற்றெட்டும்பார்த்தேன்

மந்தமனத்து நூற்றெட்டுகந்திர்த்தேன் தூந் திமித்திமி

அந்தக்கரணமென்ச் சொன்னுலாட்டையும

அஞ்ஞானமென் னு மடர்ந்தவனக்காட்டையும

சந்தத்தவமென் னும வானினுல்லெட்டினைன்

சாவா திருந் திடக் கோட்டையுங்கட்டினேன். தூந்

மெய்வாய்கண்முகஞ்சு செவ்வெய்துண்டைத் தாட்டை

வீறுஞ்சுவையொளிபூ நேறையாங்காட்டை

எய்யாமலெட்டினைன் வாட்டினைனுட்டினேன்

பேசுவெளிக்ஞுன்னே யோசுவொளிக்ஞுன்னே. தூந்

பற்றிரண்டுமதப்பண்புற்றே னண்புற்றேன்

பாடியுமுட்கொண்டேன் பேசுபாங்கட்கொண்டே

சுற்றின்பகிவினைன் மதநின்பநோக்கினைன். [ன்

சிற்பரம் ஓர்நிட்டுடன் தற்பரஞ்சேர்ந் திட்டுடன்.

அண்ணாந் தையுடையடைந்தே யமுண்கண்ணேன்

அந்தூர்தூதனை யப்பொழுதேயெண்ணேன்

விண்ணுஞ் சுவையெய்துண்டைக்கண்ணேன்

மொஞ்ஞானமொன் றன் விவெழுன் னைகண்ணேன்

வேதாகம சோபாந முறை.. ககரு

மண்ணுதிபூதங்க னேந்தையுங்கண்டேனே
மாயா விகாரங்கள் யாவையும்கண்டேனே
கண்ணொருமொளியை மெய்யி னுட்கொண்டேனே
மேதினிவாழ்வினை மேலாகண்டேனே .. தான்

வாக்கா தியைந்தையும் வாகாய்த் தெனின்தேனே
மாயைசம்பந்தங்க னேந்தெய்திந்தேனே
நோக்கரும்பொகங்க னேந்துட்புரிந்தேனே
துவனுமற்றைந்தியாக நோக்கம்புரிந்தேனே .. தான்

ஆறாதாரத்தெய்வங்களைநாடு-ஆதற்கு
மேலான ஆதியைத்தேடு-கூறு
வந்தடங்கத்திற்கூடு-கோச
மைந்துங்கண்டு குன்றேறிக்கூந்தாடு.

கோசமென்பது ஆன்னமயம், பிராணமயம்,
மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்பன.

இன்னவல்லாமலும் அகஸ்தியந்திருமந்திரம்.

உரையற்றதொன்றை யுறைசெய்யமுமைகாள்
கரையற்றதொன்றைக் கரைகாணலாகுமோ
நிலையற்றநீர்போற் சிந்தைதெனினாரக்குப்
புரையற்றிருந்தான் புரிசடையோனை

என்றும்,

அகஸ்தியர்ஞானச்சுருக்கம் யிசு.

உலமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன் உலகத்துள்ளே
ஓடாதேனினியாதே நலிபேசாதே

கதகந் வேதாதகம் சோபான முறை.

பகையண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்கொல்லாதே
பரப்பிலேதிரியாதே மலையேறுதே
நகையாதே சினவாதே ஷறங்கிடாதே
நமுகாதே சுழினைவிட்டுப் பின்வாங்காதே
ஜெகமுழுதும்பரிபூர்ண வஸ்துவென்று
தெளிந்தபின்புவுலகத்தேந் டொத் தவாதே.

புகண்டர் உபநிடதம்.

ஆதியெனை யின் மகுரு பாதங்காப்பு
அத்துவித பிர்ணவத்தி னருளே காப்பு
நீதியர் யானுடக் கியானம்பெற்ற
நிர்மலமாந் சித்தருட பாதங்காப்பு
சோதியெனப் பாடிவைத்தேன் முப்பத்தொன்றிற்
றுரியாநீ தப்பொருளைத் துலக்கமாகத்
தீதில்லாக் குணமுடைய பிள்ளையானுற்
சீவேஸ்வரா னைக்கியந் தெரியுந்தானே. (க)

நானென்ற குருவினுப தேசத்தாலே
தனுசரணவலித்தையெல்லாந்தவ றுண்டேபோம்
வானென்றசுவானுபவக் கியானமுண்டாய்
மவுனாதி யோகத்தின் வாழ்க்கையெய்தும்
நானென்ற பிரபஞ்ச வற்பத்திக்கு
நாதா தீதம்யானம் நன்றெய்யும்
கோனென்ற கொங்கணவன் றனக்குச்சொன்ன
குறிப்பானயோகம்தில் கூர்ந் துபாரே. (உ)

வேதாகம சோபாண முறை. கருணை

பாரேபிரமநிலை யார்தான் சொல்வார்
பதமில்லை யாதினிலும் பவ்யமில்லை.
சேருமிந்தப் பிரமாணந் தன்னுலொன் றாந்
தெரிவிக்கப் படாதருளிக் கிவன்கொருபம்
ஊருகின்ற காலத்தர யங்களாலே
யுபாதிக்கப் படாததா யுற்பத்திக்கும்
சாருமிந்த வுபாதான காரணத்தின்
சம்பந்த மில்லாத சாட்சிதானே. (௩)

சாட்சிசத்தாயதீதகுண தீதமாகி
சட்சுமனத்தாலறியத் தகாதுயாதும்
சாட்சியதேயேதுசாதனமுந் தள்ளிக்
சுகலவந் தீரியாமியதாய்ச் சர்வபூத
சாட்சியினை யிவ்வளவவ் வளவா மென்று
தனைக்குறித்து நிர்ணயிக்கத் தகாதுவியோமம்.
சாட்சிஞா னுருஞான ஞேயருபஞ்
சத்தாதிப் பமாதிசனைத் தானேசொல்வாம். (௪)

சொல்லுமெனக் கேட்டுகந்த மாணுக்காவுன்
தூலகாரண பிரமந் துரியாதீதம்
அல்லுமல்ல பகலுமல்ல நிஷ்களங்கம்
ஹம்சோகம் அசபாமந் திரக்கியானம்
செல்லுமவனே நானென் றபிமானிக்கும்
சித்தசத்தி திரோதகமாம் யோகத்தாலே
வெல்லறிஞர் பலபோக விரக்தியோகி
விவேகநியா னுதிசனே மேலாம்பரம்மம். (௫)

ககஅ வேதாகம சோபாண முறை.

பிரமசுரோத்தாதி ஞானேந்திரிய மைந்தும்
பேசுமம் வாக்காதி யிந்திரிய மைந்தும்
கர்மமெனுஞ் சத்தாதி விஷயமைந்தும்
கரணாதி நானுபிராணாதிபைந்தும்
வர்மமிவை யிருபத்தி னுலங்கட்டி
வருந்தூல சரீரவிராட் டென்றுசொல்லும்
தர்மவித்தை சாக்விமர மபிமாலிவிஸ்வன்
தனக்ருவமையாங் விரியா சத்திதானே. (௯)

சத்தியுடன் நசோகுணமாம் நேதந்தானம்
தனிப்போக மிதினுடனே சார்ந்தவாண்மா
வெற்றிபெறுஞ் சீவான்மா அகாரமாச்ச
விவகார சீவனிதை விராட்டென்பார்கள்
வித்தையெனு மவித்தையிலே பிரதிபிம்ப
விசாலமிந்தத் தூலசட விருத்தியாச்ச
த்வமசி வாக்கிய சோதனையினுலே
தான்கடந்து சூட்சுமத்திற் சார்ந்துகொள்ளே.

கொள்ளடா ஞானவிந்திரிய மைந்தும்
கூடிநின்ற தர்மவிந்திரிய மைந்தும்
தள்ளடா பிராணாதி வாயுவைந்தும்
சார்வான மனதுபுத்தி தானிரண்டும்
விள்ளடா பதினேழு தத்துவங்கள்
விர்த்தியெனுஞ் சூட்சுமமா பிரணயகர்த்தர்
அள்ளடா அபிமானி தைசதன்
கொற்பனா அவத்தையெனச் சொல்லுதலே.

வேதாகமசோபான முறை. ௧௧௧

நாலான சாத்வீக ஆங்காரத்தில்
 நுழைந்தபிச்சா சத்தியல்லோ நுணுக்கமாச்சு
 காலான கண்டமெனுந் தானத்துள்ளே
 கலந்திருக்கும் போகமென்ன விச்சாபோகம்
 நாலான ஆன்மாவே அந்தரான்மா
 ஞாயமிந்தப் படியறிந்தா லுகாரமாச்சு
 ஞாலமெனுஞ் சூட்சுமத்தைக் கடந்நுரின்று
 சொல்லுகிறேன் காரணத்தின் சுயம்புதானே.()

தானானவ் வியாந்தமெனுஞ் சரீரத்துக்கு
 தானமதே விருதயமா ஞானசுத்தி
 வானமத மகங்கார வித்தையாகில்
 வருஞ்சூழ்த்தி யபிமானி பிராஞ்ஞனாகும்
 கோனிதற்கு ஆனந்த போகமாகும்
 கூறுகின்ற ஆன்மாவே பரமான்மாவாம்
 காணிகளும் பரமார்த்த சீவனிந்தக்
 காரணமே மகாரமெனக் கண்டுக்கொள்ளே. (௧௦)

கொள்ளுமிந்தப் பொருள்தானே சத்துமல்ல
 கூறான அசத்துமல்ல கூர்மையல்ல
 உள்நுநிரா மயமல்ல சருவமயமல்ல
 உற்றுப்பார் முன்றெழுத்து மேகமாச்சு
 தள்ளுநின்றபொருளல்ல தள்ளாதல்ல
 தானந்த பிரமைக்கிய சந்தானமுத்தி
 வின்னாமிந்தப் படிதானே வேதபாடம்
 விசாரணையில் சமாதிசெய்ய விட்டுப்போமே. ()

கஉ0 வேதாகம சோபான முறை.

விட்டுப்போம் சமுசார வியாபாரங்கள்
விடயசக விசுவைத்தால் விவேகம்போச்சு
தொட்டுவிட லாகாது ஞானமார்க்கம்
துரியநிலை நன்றாகத் தோணமட்டும்
எட்டுகின்ற பரியந்தம் சுருதிவாக்யத்
தெண்ணமெனும் தியானத்தாலெய்துமுத்தி
தட்டுகின்றசீவத்வம் தனக்கில்லாமல்
சமாதிபுற்றாலாவதுவே சாட்சாத்காரம். (கஉ)

சாட்சாத்பிரமத்தால் பூர்வகர்ம
தத்வாநிவாசனைகள் தானேபோதும்
சூட்சாநிபிராந்தியெனு மாயாசத்தி
தொடராமற்போவதுவே சொரூபகியானம்
திட்சையினால் பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்கள்
சுருட்டிமுதல்யாவற்றும் தெரியுநன்றாய்
காட்சியென்னவாகவஸ்து ஒன்றல்லாமல் [ளே.
காண்பதெல்லாம் வியர்த்தமென்றாகண்டுகொள்

கண்டபார்மூடமெனு மஞ்ஞானிக்ரு
காணாதுசீவான்மா பரபான்மாவும்
தொண்டபண்ணிக்ருமுதத்தில் விசேடமாக
சுருதியெனும்வேதாந்தம் அப்பாசுத்தி
உண்டுஅனுபவகியான இருதருதாய்
யோனிதனக் கேதேதுந் தேவையில்கலை
விண்டுசொல்லேன திகடக்க ஓடமல்லால்
விஷயமுற்றல்சாதனங்கள் வீணாமன்றே. (கச)

வேதாகம சோபானமுறை. கந்த

விணல்லோசாதனப் பிரயோசனங்கள்
மெய்ஞ்ஞான அபரோட்சம் வந்தபோது
விணல்லோ வேதபாடந்தி விசை
வி யோமபரி பூரணத்தில் மேவிநின்றால்
விணல்லோ இருட்டரையில் பொருளைக்கண்டால்
விளக்கனை மறந்தவன்கை விரிதல்போலும்
விணல்லோ தியானநா ரணைகளெல்லாம்
மெய்பிரகா சிக்குமவரை வேணுந்தானே. (கடு)

வேணுமென்ற எள்ளுக்கு எண்ணெய்போலும்
வித்திலே யடங்கிநின்ற விருட்சம்போலும்
காணுகின்ற பூவினாறு வாசம்போலும்
கண்ணின் பாலிருந்த நெய்யைப்போலும்
தோலுமயில் முட்டையினில் வர்னம்போலும்
தூலமதிற் காரணந்தான் துலங்கிநிற்கும்
ஆணுவத்தால் சாதனத்தை மறந்தானில்
அபரோட்ச ஞானமுந் தி அரிதுதானே. (கக)

அரிதில்லை பிரமவியா கிருததீவ
வாயிக்குயமனு சந்தான மப்பியசிக்
சுருதிகயிற் றுல்லமனமாம் யானைகண்ணைச்
சுருக்கிட்டுச் சிவணத்தின் றுறையிற்கட்டி
சுருவுரைத்த சிவணத்தின் படியேயின்றால்
சுதியாது பிரபஞ்ச கோட்டிதானாம்
திரிவதில்லை திரிந்தாலு மதமேருது
சிவனை ராக்யமெனத் திரியாமே. (கங)

கஉஉ வேதாகம ரோபான முறை

திரமென்ன ஹம்சோகம் மந்த்ராதீனம்
திருசியஞன் யாதிகளே தியானமாகும்
பரமென்ன சாக்ரிராதி யவத்தைஞன்ய
பாவணையே சமாதியெனப் புகழ்மேலேதம்
வரமென்ன விபரீத நிவர்த்திமார்த்தம்
வாசனையே சாதனமாய் வருத்துக்காட்டும்
ஆரமென்ன விவையறிந்தால் யோகியாவான்
ஆஞ்ஞான மவனிடத்தி லஹிகாதென்னே. (1)

என்னவே ஆஞ்ஞானி யுககாசார
இச்சையதால் தர்மார்த்த வியாபாரங்கள்
முன்னமே செப்ததன்பின் மரணமானால்
மோட்சமதற் குணபவத்தின் மொழிகேட்பிரால்
விண்ணமதா மகங்கார பூதசீவ
விடயவுபா திகளாலே மேளிக்கொண்டு
தன்மயமாய் வீங்குகரீரத்தோ டொத்தனச்
சதா காலம் போக்குவரத் தாகுந்தானே. (கக)

தானிந்தப் படியல்லோ சீவரெல்லாஞ்
சுகசுபிரா ரத்வவசத் தானுனர்கள்
எனின்தக் கூபிமா னத்தினுலே
யித்தியாதி குணங்கொல்லாம் வியாபிக்கும்பார்
வானிந்துட்டோல் மெலிந்து வளர்ந்துபோக
வர்த்திக்கு மஞ்ஞான மாற்றுவெண்டி.
நானிந்தப் பிரமவுபா சனையெப்பற்றி [சு.சு.
நாட்டம்மைத்தேன் ஆவித்தையெல்லாம் நாசமா

வேதாகமசோபாந முறை. கஉந.

ஐச்சப்பா எத்தணையோ கோடி-காலம்
அந்தந்தப் பிரளயத்துக் கதுவாய்நின்றேன்
மூச்சப்பா வோடவில்லை பிரமாதித
முத்திபெற்றேன் பிரமாண்ட முடவீற்சென்றேன்
கூச்சமற்றேன் நான் பிரமஞ் சாட்சாத்காரம்
குருபாத மாகியகோ-சரமாய்நின்றேன்
பேச்சப்பா சராசரங்க னுதிக்கும்போது
பின்னுமந்தப்புசண்டனெனப்பேர் கொண்டேனே*

இன்னும் இப்படி அளவிறந்தவாக்கியம் உண்
டென்றருள.

சீடன்:—சுவாமிகள் வாக்கியமீர்த்ததால் திரு,
ப்தியடைந்துமேலும் ஒன்றுவினாவும் ன்ருன் சர்வ
தயாபரணே ! தேவரீர் வாக்கியத்தால் பரமசந்தோ
ஷமானேன் இன்னும்கேட்கும் விண்ணப்ப மொன்
றுளது அதாவது யோகாப்பியாசஞ்செய்து அதை
ப்பூரணமாய் முற்றுதலுடையார் அடையுங்கதியெ
ன்ன அதனை அடியேனுக்கு அருள் செய்வீராக
என்றிரங்க*

ஆசிரியர்:—அன்பனேகேள் ! அந்தப் புண்ணீ
யஜீஸர்கள் சிவசாரூப பதவியினைப்பெற்று ஆங்கு
நெடுங்காலம் அப்போகத்தினை நுகர்ந்து உலகமெ
ல்லாம் சங்காரப்படுங்காலத்தில் முதல்வன் முன்
னின்று அருளானால் கிண்டு இவ்வுலகின்கண் மே
லாகிய தவமுடையார் மாட்டு சகலசற்றுகுணங்களுந்

கஉ௨ வேதாகம சோடானமுறை.

மமைந்த புண்ணியசேலராய் வந்தவதரித்துச் சுற்
ருருவால் ஞானானுக்கிரகம்பெற்றுச் சிவசாயுச்சிய
த்திணைப் பெறுவர் இதுவல்லாமலும் ஆங்குநாதன
ருளுநில திருவடிபிற் கடைபட்டார்.

இதற்கு உதாரணம்.

சிவஞான சித்தியார்.

தானமியாகந்தீர்த்த மாச்சிரமந்தவங்கள்
சாந்திராதங்கன்ம யோகங்கள் சரித்தேதா
நீனமிலாச்சுவர்க்கம் பெற்றிமைப்பளவின்மீள்வ
நீசனியோகக் கிரியாசரியையினினின்று
ஞானமிலாமுத்திபதம் பெற்றுகமெல்லா
மெம்மெங்கும்போதான்முனிவாநொழிவினுற்பவித்து
ஞானநெறியடைந்தடைவர் சிவணையங்கு
நாதனேமுன்னிற்றி னன்னுருவார்நற்றாளே.

என்றருளி மௌனமுற்றிருந்நான்.

சிவமயம்.

சன்மாரீக்ப் படலம்.

பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்
நிராமயமாய் நித்கனமாய் நீங்காப்-புராதனமாய்ச்
சத்தியமாய்ச் சித்தாய்ச் சதானந்ததேசாய்ச்
சத்தவெறுவெளியாய்ச் சூனியமாய்ப்-புத்தமாய்
தற்பரமாய்ச் சித்கனமாய்த் தத்துவாநிதமாய்ச்
சித்பரமாய் ஞானச்செழுஞ்சுடர்ப்பற்புதமா
யறிவுக்கறிவா யகண்டிதமா யெங்குஞ்
செறியும் பரமசிவமாய்ப்-பிரியாத
வேதச்சினகரத்துன் வீற்றிருந்ததெய்வமே.

தேவரீர் வாக்கியாமிர்தத்தால் அருளிய
யாவையும் அறிந்தனன். இன்னும் கேட்கும் விண்
ணப்ப மொன்றுளது அதாவது சிவசாரூபபதவி
யினைப்பெற்றார் அங்குநாதன் அருளுறுவறில் இவ்
வுலகத்துமேலாகிய தவமுடையார் மாட்டுவந்து
செனித்து அவரிருக்கும் ஒழுக்காறுகளை அருள்
செய்யப்பிரார்த்திக்கின்றேனென்ன.

ஆசிரியர்:—அன்பனே அந்தப்புண்ணியசீலர்
மேலாகிய தவமுடையார் மாட்டுவந்து செனித்து
அவரிருக்கும் ஒழுக்கத்தினைச் சொல்லுவோம் வே
தாசுமொக்கியங்களிற் சுட்டுப்படாத புறமதங்களி
ல் வெறுப்பும் அவர்களோடு நெய்பண்ணு திருந்

கூடக வேதாசல சோபான முறை.

தலும் அந்நிய சமஸ்கிருதங்கள் பத்தியிலுண்ணுதிரு
த்தலும் வேதாசலங்களிற் சொல்லப்படும் சிவபெ
ருமானுடைய திருவடிசுளைத்தொழி நினைவில்லாத
வர்கள் யாரோ அவர்கள் சிவபாக்ஷபத்தினை யிழந்
தவர்களென்று நிச்சயிப்பதோடு,

காதுமவா தியர்களுலே கலியுகத்துள்ளோர்கெட்டு
வேதமோதியவாசெய்யார் மிருதிசொல்லுஞ்செய்யார்
பூதியுமணியார்ஞான சாதனைபுகழாக
வோதுவதொன்றுஞ்செய்யா மொழிந்தேயுந்நுசெய்வார்.

அவர்களோடு உறவுபண்ணுதிருத்தலும்.

மையறுவேதமார்க்க மறந்துபாடாண்டமார்க்கக்
கையாண்மயக்கப்பட்டுக் கலியுகத்துள்ளிலுள்ளோர்
மெய்யுணர்வணந்தாணந்த மேணியாஞ்சிவனைப்பூசை
செய்யவாநரியார்செய்வார் தம்மையுஞ்செய்யவொட்டார்

அவர்களோடு உறவுபண்ணுதிருத்தலும்.

முன்னநான்மறைகளோடு முடிந்திடும்பாபமான
கண்ணியாசத்தைச்சாரார் சார்ந்தவர்தமக்குத்திக்கு
பண்ணிடாநிற்பர்வேறு பல்லவசொல்லியென்னை
மண்ணும்விடெய்தாதான வழிகளேமருவாநிற்பார்.

அவர்களோடு உறவுபண்ணுதிருத்தலுமாயிவ
இவைகளைச் சொல்லி இன்னும்.

மறைகளிந்தனை சைவநிந்தனைபொருமணமும்
தறுகணைம்புலன்களுந் கேவல்செய்யுறச்சதுவும்
பிறவிதிதெனாபேதையர் தம்மொடுபிணைக்கும்
உறுதிசெல்லுஞ்செய்பவர்தமக்கோடுறவும்.

வேதாகம சோபான முறை. ௧௨௭

யாதுநல்லன்பர் கேட்டினுமுதவுறுமியல்பும்
 மாதவத்தினேரொறுப்பினும் வணங்கிமெகிழவும்.
 ஒதுநல்லபதேசமெய்யுறுதியுமன்பர்
 தீதுசெய்யினுஞ்சிவச்செய லெனக்கொஞ்ந்தெளிவும்
 மன்மும்வாக்கு நின்னன்பர்யாலொருப்பிசெயலும்
 கனவிலுமுனைதன்பருக். கடிமையாங்கருத்தும்
 நினைவில்வேறொரு கடலுனை வழிபடாவினையும்
 புனிதமின்புகழ்நாடொது முறைத்திடம்பொலிவும்
 தீமையாம்புறச் சமையங்கொழித்திடுந் திறனும்
 வாய்மையாகவேபிறர்யொருள் விழைவுறவளனும்
 ஏழுமும்பாதா நச்சிடாதநன்மேலும்
 நாய்மையெஞ்சின்யானென தெனுகுஞ்செருக்குறத்துறவும்
 என்றும்.

இன்னும் அவர்களுக்கு இருவினை யொப்பு
 மலபரிபாகம் தோன்று முறைமையினை அருள்செ
 ய்வின்னார் அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சரா
 யுசம் என்னும் இந்நான்கினில் தோன்றும் எழுந்
 தைப்பிறவியில் உண்டாகிய எண்பத்து நான்கு
 நூறாயிர யோனிபேதங்களினும் அகந்தம் உருக்
 கொண்டு மாறிமாறிச்சுழன்று அவைதொலைத்தும்
 பின்பு நரவடிவுகொண்டு இவ்வடிவு அனந்தங்கோ
 டியில் சிவபுண்ணியநேரிட்டு அச்சிவபுண்ணியக்
 தால் சிவத்தொண்டுபூண்டு இச்சிவத்தொண்டினால்
 சரியாகியபா யோகங்களைச்செய்து இச்சரியை
 கிரியா யோகங்களால் இருவினை ஒப்பு மலபரிபாக
 ம்பிதந்து உயிர்க்குசார்புபொருட் சார்புகளை நீத்துந்

தவச்சார்பில் நிற்போர்க்குக்கிடத்தற்கு அரிதா
கிய மந்தம், மந்ததாம், தீவிரம், தீவிரதாம் எனப்ப
க்குவம் நான் கோடு மேலாகிய வனிதாதி சுதங்களை
வெறுத்து இனிமேலடையும் பதமுத்திகளினும்
பூலோக் போகத்திலும் விருப்பற்று அவைகளையெ
ல்லாம் மிகவும் வெறும் பொய்யாய்க்கண்டு இவ்வு
டல்தான்யாது இதனுள் இருந்தநான்யாவன் என
க்கு முதலாய் உள்ளபதியாது என்று விசாரித்து
இதனை எம்மாலறியக் கூடுவதில்லை யாகலின் இவ
ற்றையறிவிக்கும் ஞானாகிரியனை யடைவோமென்
று கருதித்தானென்றும் சிவமென்றும் இரண்டா
ய்ப் பகுத்தறிவதாய்ப் பின்னர் அச்சிவத்தோடு
அத்துவிதமாக இங்ஙனம் பகுத்தறிவித்து ஒன்ற
க்கும் அந்தஞானாகிரியர் எங்குளர் என்று தேடும்
தேட்டத்தோடு உடற்கண்வோர்வை யரும்புதலும்
கண்களில் ஆனந்தநீர் பெருகுதலும் உள்நடுங்கு
தலும் உடலநடுங்குதலும் வசனம் குழறுதலும்
ஆசாரியரை என்றடைவோமென்று மனம்விரைந்
துநாடுதலும் மேகம்போலே உள்ளேகுமுறி உள
மெல்லாம் வெதும்புதலும் உடல்மயிர்க்குச் செரி
யும் இத்தியாதி குணங்களோடு ஞானாகிரியர் எங்கு
ளரெனப் புண்ணியநதி தீரத்திலும் மலைக்குகைகளிலும்
அடவிகளிலும் பாழங்கோயில்களிலும் தே
வதோடுமனம் சுகமுதத்தைவிட்டு அகமுகமாய்
நிற்றலின் அருகியநோக்கமும் எப்போது ஞானாகி
ரியரையறிந்து அடைவோமென்னுஞ் சிந்தனையும்

வேதாகம சோபான முறை. ௧௨௯

அவரை நினைக்குந்தோறும் நெட்டுயிர்ப்பெரிதலும்
இந்நினைவுமேலீட்டால் பிறரால் அறியக்கூடாத
சுரம்மேலெழுதலும் ஆகிய இந்நான்கு அவஸ்தை
களும் மந்தபக்குவனுக்குத் தோன்றுவனவாம்.

இந்நான்கோடு இதனால் ஊண் உறக்கமுதலி
யவெல்லாந் துறத்தலும் இதனைப் பிறர்க்குயாதெ
ன்று சொல்லுவோமென்று சொல்லாதக்குமாண்
மும் ஆகிய இவ்வாறவஸ்தையும் மந்ததரனுக்குத்
தோன்றுவனவாம் இவ்வாறோடு இம்மானத்தால்
ஒருவரோடு ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருக்கு மென
மும் இங்ஙனங் கூறும் விசாரமேலீட்டால் பித்த
மேறலும் ஆகிய இவ்வெட்ட வஸ்தைகளும் தீவிர
னுக்குத் தோன்றுவனவாம் இவ்வெட்டோடும் இந்
து அவஸ்தைகள் படுங்காலத்தும் அந்த ஞானசு
ரிய ரெதிர்ப்படாராகில் மூர்ச்சித்தலும் இறத்தலும்
ஆகிய இவைபத்தும் தீவிரதரனுக்குத் தோன்றும்
அவஸ்தைகளாம் என்ன ?

சீடன்:—எல்லாம் வல்ல இறைவா இதுவரை
யும் தேவரீர் போதித்த வாக்கியமிர்த விசேடத்தி
னால் அந்தப்புண்ணியசீலர் ஒழுக்கம் அற்புதஞ்
சைம், இருவினை யொப்பு, மலபரிபாகம், சத்தினி
பாதம் முதலிய அறியற்புத விசேடங்களை அறிந்
துகொண்டனன். இன்னும் அப்புண்ணிப் சீலர்
கருக்கு மேல் நடக்கும் விருத்தாந்தங்களை அறிய
விரும்புகிறேனென்ன ?

கூ.உ. வேதங்கம சோபான முறை

ஆசிரியர்:—தமது உயிருளிருந்தும் தெரியாது தாம்தேடும் தேட்டமாகிய பரமானந்தப் பதங்கடல் தானே திரண்ட ஞானாசிரியராய் தமது திருமேலியை ஆவர் கண்ணாரக்காணும்படி புறம்பாய்க் காட்டி தன் எதிராய்த் தோன்றிநிற்கும் சற்குருநாதனை நோக்கி மோக்ஷகாமிகளாகிய அப்பக்குவர்கள்.

கண்டாங்குருவைக் கண்ணாரக்
சுதறிவீழ்ந்தான் கமலமிசை
யண்டாவரனே நெடுமாலே
யயனேயென்று னகமகிழ்ந்தான்
றொண்டாலியலும் பணிசெய்யத்
துணிந்தான்பணிந்தான் மும்முறையே
பண்டானிறந்த பாவாலுங்
காவாயென்னப் பாடினான்.

அருவமாய் நின்றாய்போற்றி
யடியனேன் பொருட்டாயிக்
அருவமாய் வந்தாய்போற்றி
யுயிர் பொருளுடலுங்கொண்டு
பருவமில் பானியேனைப்
பரிந்தருள் செய்வாய்போற்றி
குருபரா போற்றியுன் னன்
கோகனகத் தாள்போற்றி.

வேதநகமசோபான முறை. கங்க

பரமஞானமாம் பாற்கடல்பண்ணிய
பரமனே யடிபோற்றி
சுரதலாமலகத்தி னேர்பரவொளி
காட்டிடுங் கழல்போற்றி
ஒருபராபரமன்றிரீ யொருவனு
மாகியவொளிபோற்றி
பிரமநாரண சங்கரபோற்றியெம்
பெருமரின் பதம்போற்றி.

அடையரீயநிற் தொருவராலுன்னையிங்
கநிவரியாய்ப்போற்றி
உடையதாமுல கனைத்தையுந் தரித்தொரு
துவக்கறு சடர்போற்றி
முடிவுமாதியுங் கண்டுமீமுதன்முடி
வின்றிய முதல்போற்றி
வடிவியாவையு முடையையாயுனக்
கொருவடி விலாதாய்போற்றி.

வேதமோதிய விமலனேபோற்றினே
தார்தமெய்ப் பொருள்போற்றி
காதுமாதிறவிகடல் கடத்தானின்
கழலிணைப் புணைபோற்றி
சுரதலானதும் பிறப்புமற்றிருந் துள
சம்புவே கழல்போற்றி
யேதுமாயினுய்போற்றி யோரள விலா
வின்பமே கழல்போற்றி.

காடஉ வேதாகம சோபானமுறை.

தோத்திரஞ் செயப்படுவனாகியத்
தோத்திரந் தானாகி
எத்திறிப்பவனாகியே யிருந்துள
விழைவனே கழல்போற்றி
காத்திரந்தனைபெடாவதை மெய்யினைக்
காணவே நினைவோர்க்கு
நேத்திரங்கொடுத் தருளியங்கவர் ஆயந்
நீக்குமின்மலபோற்றி.

சுசுதுக்கன்பரானாக்
கன்பனாமிழைவபோற்றி
நாசமந் நிருப்பாய்போற்றி
நாரணர்க்கினியாய்போற்றி
பாசையற்றவர்க்குஞான
மருளுவாய் போற்றியல்லாப்
பாசமுற்றவனைவெய்ய
பவத்திடும் பகைவபோற்றி.

ஐனிவளர்விளக்கே யுலப்பிலாவொன்றே
யுணர்வுஞ் சடந்தேதாருணர்வே
தெளிவளர்பளிங்கின் நிரண்மணிக்குன்றே
சித்தத்தூட்டித் திக்ஞந்தேனே
பளிவளருள்ளத் தானந்தக்கனியே
பம்பலமாடரங்காக
வெளிவளர்வெய்வுக் கூத்துகந்தாய்த்
தொண்டனேன் விளம்புமாவிளம்பே.

வேதாகமசோபான முறை. கருட.

என்று இவ்வாறாகப் பரமாகிரியனுக்குத் தோ
த்திரப் பாமாலைகுட்டி அன்பென்னும் ஆறுகரை
புரண்டெழுந்தூர்த் அவ்வாகிரியரைப் பலதரம்
வலம்வந்து அஷ்டாங்கமுதலிய வணக்கஞ்செய்து
பின்னெழுந்து அஞ்சலியத்தராய் நின்று ஆனந்
தக் கண்ணீரொழுக அனேக தோத்திரம் பண்ணி
எமது சுவாமிகளே ! அடியேங்களுக்கு இவ்வுடல்
வந்தவாழியாது இவற்றுள்ளிருந்த யாம் ஆர் எம
க்கு முதலாயுள்ள மெய்ப்பொருளாயாது என்று
கேட்டஅதிபக்குவமுடையோர்களுக்குவேதாகமங்
களில் விதித்துவைத்தபடி அவ்வாகிரியர் அப்பக்
ருவர்களுக்குப் போதிக்கும் முறைமையினை நீயும்
அவ்வாகிரியத்தினைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளி
ந்து நிஷ்டையடையுமாறு யாம்உன் நனக்கு அருள்
செய்வோம் கேட்பாயாக. பற்றைமுட்டையைச்
செட்டையால் பரிசித்தல்போல் மாணக்களை கர
சரணங்களால் பரிசித்தும் ஆமைகரைக்கண்ணிரு
ந்த முட்டையைத்தன் மனத்தில் பாவித்தல்போல்
அவனைத்தனது அருளுருவாய்ப் பாவித்தும் மின்
தனது சிணையப்பார்த்தல் போல் அவனைத்தமது
கிருபைப் பார்வையால் பார்த்தும் மலத்தினை நீக்
குவரென்று அருள.

சீடன்:—சுவாமி தேவரீர்போதித்த அருள்
வாக்மியத்தினைத்தெரிந்து கொண்டனன். தெரிந்து
கொண்டாலும் இன்னுங்கேட்கும் விண்ணப்பமொ
ன்றுளது அஃதாவது அப்பக்குவருக்கு முறையே

கூடா வேதாகம சோபான முறை.

உபதேசிக்கும் விபரத்தினை அருள்செய்யும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன் என்றிருங்க.

ஆசிரியர்:—அன்பே ! அதனையருள்செய்
வோங் கேட்பாயாக மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவி
ரதரம் என்னும் பக்குவர் நால்வருள் தீவிரதர பக்
குவுனுக்கு ஞானாசிரியர் சகல தேவல சத்த அலத்
தைகளைக்கடந்து நின்ற பரமானந்தப் பரம்பொரு
ளில் தாம் அசைவறவிருந்து சின்முத்திரையாற்கா
ட்டி வாக்கால் ஒருமொழியுங் கூறாமல் குறிப்பால்
கூறியாகியத்தினை திருவருளால் சீடன் அறிந்து
தற்போதம் அற்று அருட்போதம் உற்று பேரான
ந்த முற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம்பலை யுண்டாகுமென்
றபடி பரமானந்தக்கடலில் மூழ்கி நிகழடை படை
ந்தனன் என்றருள.

சீடன்:—இதற்குப்பிரமாணம் உனவோர்

ஆசிரியர்,—கீழ்வருவனவே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுளை யுணர்த்துவதற் கைக்காட்டென்றால்
சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந் தன்மை
அரும்புபற்றிக் கடல்கடக்குந் துணிபேயன்றே.

திருவிளையாடற்புராணம்.

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையா

றங்கமுதற் சுற்றதேள்வி

வேதாக்ம சோபான முறை. கந.நி

வல்லார்களுல்வருக்கும் வாக்கிறந்த
பூரணமாய் மறைக்கப்பாலாய்
எல்லாமாயல்லவுமா யிருந்ததனை
யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச்
சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாம் நினைந்துப
தொடக்கை வெல்வாம். (வத்

ஒளிவிலோக்கம்.

சும்மாதே பார்த்திருக்கச்
சுத்தியாம் உத்தமர்க்கு.

என்று அருள்செய்து,

இன்னும் இப்படி அளவிறந்தவாக்கியம் உண்
டென்ன.

சீடன்:—சுவாமி? தேவரீர் தீவிரதானுக்குப்
போதித்த முறைமையினை அறிவிக்க அறிந்தனன்
மேல் தீவிரனுக்குப்போதிக்கும் விருத்தாந்தங்களை
யறிய விரும்புகிறேன் என்ன.

ஆசிரியர்:—அன்பனே கேள் தீவிரனுக்கு ஓர்
மொழியால் மலரின் மணம்போலும் உடலு முயிரு
ம்போலும், கண்ணு மிரவியும்போலும் இவைகள்
எப்படி வேறுபடாது அனன்னியமாய் இருக்கின்ற
னவோ அப்படியே ஆன்மாவும் சிவமும் வேறுப
டாது அனன்னியமாய் இரண்டற்று இருக்கும்
என்னும் உண்மையுணர்வை யுதிப்பித்து உன்னை
விட சிவம் ஆன்னியமாய் இருக்கும் என்று எண்

கருக வேதாகம சோபான முறை.

ஊம் மோகத்தை யொழி என்ற ஊக்கிற் ற வாக்
கியத்தால் தற்போதங்கெட்டு அருட்போதமேலே
ட்டு தேகாதிபிரபஞ்ச தோற்றமின்றித் தன்னையும்
அருளாற்கண்டு தன்னிடத்தில் அன்னையமாயிரு
க்கு முதல்வனையுங்கண்டு கொண்டோம் என்னும்
நினைவும் அறவிடுத்து அறிவானந்தத்தில் அழுகி
நிஷ்டையடைந்தனன் என்றருள.

சீடன்:—இதற்குப் பிரமாணம் உளவோ.

ஆசிரியர்:—நாயுமானசுவாமிகள்.

என்னையும் தன்னையும் வேறாய் உள்ளத்
தெண்ணாதவண்ணம் இரண்டறிந்க
சொன்னதுமோ வொருசொல்லே அந்தச்
சொல்லால்வினந்தசுகத்தை யென் சொல்வேன்

அன்றியும்,

நானெனவுநீயெனவு மிருநன்மை

நாடாம னடுவேசம்மா

தானமருநிலையி துவே சத்தியஞ்

சத்தியமெனநீ தமியனேற்கு

மோனகுருவாயிங் கைகாட்டினையே

திரும்பவநான் முனைத்துத்தோன்றி

மநிதமார்க்கம்பிரிந் திங் கலைந்தேனே

புரந்தேனே வஞ்சனேனே:

வேதாகம சேர்ப்பான முறை. கருள்

பட்டினத்தடிகள்

உடலுமுயிரும் போலுட்கலந்து நின்றாண்டி.

சிவஞானசித்தியார் ஸ்துதி.

பண்ணிசைவெம்பருதிமதி திலதயிலந்

தீயிரும்புபாணியுப்பு

விண்ணனிலமுடலுயிர் நீர்நிழலுச்சிப்

பனிங்குபகல் வினக்குப்பானீர்

கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற்பிரிவரிய

வந்துவிதக் கலங்காட்டித்

தண்ணரிவைத் தெனையாண்டதுறைமை

நமச்சிவாய குருசரணம்போற்றி

என்று அருள்செய்ய,

சீடன:—சுவாமி என்போலிகளும் ஆன்மாவு
ம், சிவமும், இரண்டற்று இருக்குமென்று நிகழ்வி
ந்துக்கொண்டால் எல்லாமுடிந்து விட்டதோ
என்ன.

ஆசிரியர்:—ஆன்பனே கேள் ! நீ இப்போது
சுற்றித் தசங்கையானது நிரம்பவுமென்மை உடை
ந்து என்னின் இருவனையொப்பு மலபரிபாகம்
சுற்றிநிபுரதம் இல்லாதவர்களுள் வாசகஞானந்
தாய் ஆன்மாவுடன் சிவமும் இரண்டற்று இருக்கிற

காட்டி வேதாசகம் சோடான முறை.

தென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு இதனால் எல்லாம்
முடிந்து விட்டதாக எண்ணி இருமாட்டிற்று இரு
கவீனர்கள் இதை நோக்கியன்றோ தாயுமான சுவா
மிகள்.

பட்டப்பகற்பொழுதை விரிவென்றமருளர்தம்
பாஷமோவெனதுபாஷம்
பார்த்தவிடமெய் கணுங் கோத்தநிலைஞலையாண
பாமவெளியாகவொருசொற்
நிட்டமுடன்மெனனிபா யருள் செய்திருக்கவுஞ்
சேராமலாராகநான்
சிறுவிகெட்டியறினமேசொற்றை அண்டிண்டு
தேக்குகிறியார்களேபால
நட்டணையதாகத்தற் கவ்விடும்விவேகமு
நண்ணியபாகவுன்னி
நாணென்றாயென் நிசண்டிலையென்னவே
நடுவெழுதைத்தமணதைக்
கட்டவறியாமலை வாடினெனப்போது
கருணைக்குறித்தாவேன
கருதியகிற்சபையி லாணந்திரித்தமிடு
கருணைகரக்கடவுளே.

என்றும்,

உன்னிலையும் என்னிலையு மொருநிலை பெண்கிடந்
துளரிமவஸ்தையாக

என்றும்,

வேதாகம சோபான முறை. கருகூ

சகஞானத்தால் வருமோசகம்

என்றும்,

றவறிவா லுனைநான்கண்டவன் போல்கூத்தாடிற்
றமென் றென்ருஞ்சேகோதிக்கும் பராபரமே.

என்றும்,

அருள்செய்திருக்கின் றமையின் வாசகஞான
ரால் பயனில்லை யென்றறிக.

சீடன்:—சுவாமி இதுவெல்லாம் வாசகஞான
ன்றால் அதுபோக ஞானத்தால்தன்னை யறி
ற எப்படி யென்றிரங்க.

ஆசிரியர்:—உயிர் பஞ்சேந்திரிய வயமாய்ச்
ன்று விடப்போகங்களைப் புசிக்கும் இச்சையற்
ல் தன்னையறியு மென்ன.

சீடன்:—சுவாமி வாசகஞானிகள் கூறுமயக்க
னை பொய்மையென்று அறிந்துகொண்டனன்.
ன்னும் ஓர்சந்தேகம் உளது அஃதாவது தேவரீர்
க்கூயப்படி தன்னையறிந்ததின்பேரில் தன்னை
நி ரீங்காதிருக்கும் தலைவனை அறிய வெவ்வளவு
லம்செல்லுமென்ன.

ஆசிரியர்:—நகைத்து, தன்னை அறிந்தவுடன்
லவனுடைய பற்றொழிய வேறுபற்றில்லை யென்
அறிவாயாக.

வேதாசுரமே சோடான முறை.

தாயுமானவர்.

தன்னையறியாதுசுகந் தானாயிருந்தவிட்டா
அன்னையறிதற் குபாயமுண்டோபராபரமே.

தன்னையறிந்தாற் றலைவன்மேற்பற்றலது
மின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே.

யென்றருள,

சீடன்:—இதுவரையும் போதித்த வாக்கியத்
தினை தேவரீர் கருணையால் அறிந்துகொண்டனன்
அறிந்தாலும் ஓர் சந்தேகம் உளது அதாவது நின
ரபக்குவ முடையான் குருவினிடத்தில் உபதேசம்
சேட்டவுடன் தன்னையும் தலைவனையும் ஓர் வருத்
தமின்றி அறிந்து கொண்டான் என்றால் நிரம்ப
லேசாய் ஞானத்தை அடைந்துகொள்ளலாம் போ
ல் இருக்கிறது என்பதாக நிச்சயிக்கிறேனென்ன.

ஆசிரியர்:—அன்பனே யிதுவரைக்கும் சொ
ல்லிவந்த வாக்கியத்தினை மறந்தனைபோலும் அதா
வது அந்தப்பக்குவன் முன்சென்மாந்தரங்களில்
முறையே அனந்தங்கோடி செனனங்களில் சிவபு
ண்ணியம் மேலிட்டு அச்சிவபுண்ணியத்தால் சிவ
த்தொண்டிபுண்டு அதனால் சரியை கிரியை யோ
கம் எத்தனையோ சென்மாந்தரங்களில் முற்றிப்

வேதாகம சோபான முறை. கசுக

பற்று அதனால் இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம்
த்தினிபாதம் பிறந்து மோக்ஷவிச்சையைத்தவிர
ற்ற ஒன்றிலும் இச்சையில்லாதுதனக்கும் தலைவ
றுக்கும் இருக்கும் முறைமையினைத் தெரிந்துகொ
ளவேண்டுமென்று தலையில் நெருப்புப் பற்றிக்
காண்டால் நீரினைத்தேடுவன்போலத் தேடி சற்
நருவைநாடி அவரது திருவருட் குறிப்பிற்குடி
ரன் சந்தேகம் ஒளிந்து பரமானந்தத் தரங்கத்தில்
முழுகினவனுக்கும் வாசகஞானிகளுக்கும் சரியா
மா வீண் சங்கையை விட்டுவிடுவாயாக.

தாயுமானவர்.

யரகியர்க்கேனான மொழங்காம்பேரன்பான
ளகியரும்பொருமுன்னே சார்ந்தோர்பாரபரமே.

என்று அருள் செய்ய,

சீடன்:—சுவாமிகளை நோக்கி வஞ்சகமில் பர
மார்த்த ருருவே தேவரீர் இதுவரைக்கும் போதித்
தவாக்ஷயத்தினால் தீவிரதரன் தீவிரன் இவ்விரு
வரும் குருவினிடத்தில் அனுக்கிரகம்பெற்று நிஷ்
டை அடைந்த முறைமையினை அறிந்தனன்.
இனிமேல் மந்ததரபக்குவனுக்கு அறிவிற்கும் மு
றைமையினையறிய விரும்புகிறேனென்ன.

440 வேதாதம சோபான முறை.

தாயுமானவர்.

தன்னையறியாத சுகந் தானாயிரந்தவிட்டார்
தன்னையறிதற் குபாயமுண்டோபராபாரமே.

தன்னையறிந்தார் நிலைவன்மேற்பற்றலையு
மின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பாராபாரமே.

யென்றருள.

சீடன்:—இதுவரையும் போதித்த வாக்கியத்
தினை தேவரீர் கருணையால் அறிந்துகொண்டனன்
அறிந்தானும் ஓர் சந்தேகம் உண்டா அதாவது நின்
சபக்குவ முடையான் குருஷினிடத்தில் உபதேசம்
கேட்டவுடன் தன்னையும் தலைவனையும் ஓர் வருத்
தமின்றி அறிந்து கொண்டான் என்றால் நிரம்ப
லேசாய் ஞானத்தை அடைந்துகொள்ளலாம் போ
ல் இருக்கிறா என்பதாக நிச்சயிக்கவேண்டுமென.

ஆசிரியர்:—அவ்வளவு மிதுவரைக்கும் சொ
ல்லிவந்த வாக்கியத்தினை மறந்தலைபோனும் அதா
வது அந்தப்பக்குவன் முன்சென்மார்தாங்களில்
முறையே அனந்தகங்கோடி சென்னங்களில் விவடி
ண்ணியம் மேலிட்டு அச்சிவடிவாணியத்தால் விவ
த்தொண்டிடுண்டு அதனால் சரியை விரியை யோ
கும் எத்தனையோ சென்மார்தாங்களில் முற்றும்

வேதாகம சோபான முறை. கசுக

பெற்று அதனால் இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம்
சத்தினிபாதம் பிறந்து மோக்ஷவிச்சையைத் தவிர
மற்ற ஒன்றிலும் இச்சையில்லாது தனக்கும் தலைவ
னுக்கும் இருக்கும் முறைமையினைத் தெரிந்துகொ
ள்ளவேண்டுமென்று தலையில் நெருப்புப் பற்றிக்
கொண்டால் நீரினைத்தேடுபவன்போலத் தேடிச் சற்
ருருவைநாடி அவரது திருவருட் குறிப்பிற்குடி
தன் சந்தேகம் ஒளிக் குபரமானந்தத் தரங்கத்தில்
மூழ்கினவனுக்கும் வாசகஞானிகளுக்கும் சரியா
மோ வீண் சங்கையை விட்டுவிடுவாயாக.

தாயுமானவர்.

யேசுயர்க்கேளுன மொழங்காம்பே ரன்பாண்
தாகியநம்போகமுன்னே சார்ந்தோர்பாரபரமே.

என்று அருள்செய்ய,

சீடன்:—சுவாமிகளை நோக்கி வஞ்சகமில் பர
மார்த்த ருருவே தேவரீர் இதுவரைக்கும் போதித்
தவாக்ஷியத்தினால் தீவிரதரன் தீவிரன் இவ்விரு
வரும் ருருவினிடத்தில் அனுக்கராகம்பெற்று நிஷ
டை அடைந்த முறைமையினை அறிந்தனன்.
இனிமேல் மந்ததாபக்ருவனுக்கு அறிவிற்கும் மு
றைமையினையறிய விரும்புகிறேனென்ன.

கசுஉ வேதாகம சோபான முறை.

வாழ்கவந்தணர் வானவரானினம்
விழ்க்கண்டபுனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்க்கதீபதெல்லா மரணமமே
சூழ்க்கவையக முந்நாயர் தீர்கவே.

ஸ்ரீகணபதியானந்தகேசிகுன் திருவடிவாழ்க.

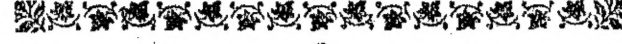
வேதாகம சோபான முறை.

முதற்பாகம்.

முற்றிற்று.

—o—o—o—

சிவமயம்.

புதிதாய் அச்சிட்ட புத்தக விளம்பரம்.

—[*]—

வேதாகம சோபான முறை.

நயம்பதிப்பு கிளேஸ்காகிதம் விலை அணை—12.

திருப்புகழ் உள பாடல்.

அருணகிரி நாதர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய 16000 பாடலில் முக்கியமாகிய 200 பாடல் மட்டும் கிளேஸ்காகிதத்தில் சுத்தமாய் அச்சிட்டது.

விலை அணை—4.

மகாராணி அம்மாளை.

இந்நூலானது மிகவும் அருமையான புத்தகம் இதில் ஆங்கிலேய அரசாக்கியைப்பற்றியும் நாளாவரையில் அரசாக்கிசெய்துவரும் பெயரும் சிறப்பும் மகாராணியாரின் சரிதமும் விஸ்தீரணமாயெழுதி அம்மாளைநடையில் பளபளப்பான காகிதத்தில் அச்சிட்டது.

விலை அணை—8.

மாகபுராணம்.

இப்புராணம் பளபளப்பான காகிதத்தில் அச்சிட்டு நயிஸ்பயிண்டுசெய்தது. சைவசிரோன்மணி பாகிய அதிவிராமபாண்டியன் பாடியது இதன் பெருமை அனேகமுள்ளது.

அணை—6.

கப்பிரமணியர் காவடிச் சிந்து.

அண்ணாமலைரெட்டியார் கப்பிரமணியர்ப்பிரி,
இயற்றிய காவடிச்சிந்தை தாமதமாகடித்தத்தில் சு,
தமாக அச்சிட்டது. விலை பை-6

பட்டினத்துசுவாமி திருப்பாடற்றிரட்டு.

பட்டினத்துசுவாமிகள் திருவாயமலர்ந்தருள
ய திருப்பாடற்றிரட்டு பிறையில்லாமல் திருக்குடி
தத்தில் அச்சிட்டது. விலை அணு-1

ஜென்னஜாதகம்.

இந்த ஜென்னஜாதகம் ஒவ்வொருவருக்கும்
அவையமா யிருக்கவேண்டியது. என்னென்றால் புதி
திரன் புத்திரி ஜென்மித்தவுடனை ஜோதிடனைத்
தேடாமல் தாமதமே ராகிலக்கினம் குறிந் து கொ
ன்னும் குறிப்பு புத்தம். விலை அணு-1

கலியுகமிட்டென்னும் மேலடிவித்தை விலை பை-6
வன்னிராமத்த சங்கரம் பை 6

மேண்டியவர்கள் அடி யிற்கண்ட விலை அணு-1
கெழுதி வி. பி. மூலமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

இராமலிங்கசுருதிசுவர்,

சச்சிதானந்தம் பிரஸ்,

விருதுபட்டி.

